

BURMESE
CLASSIC

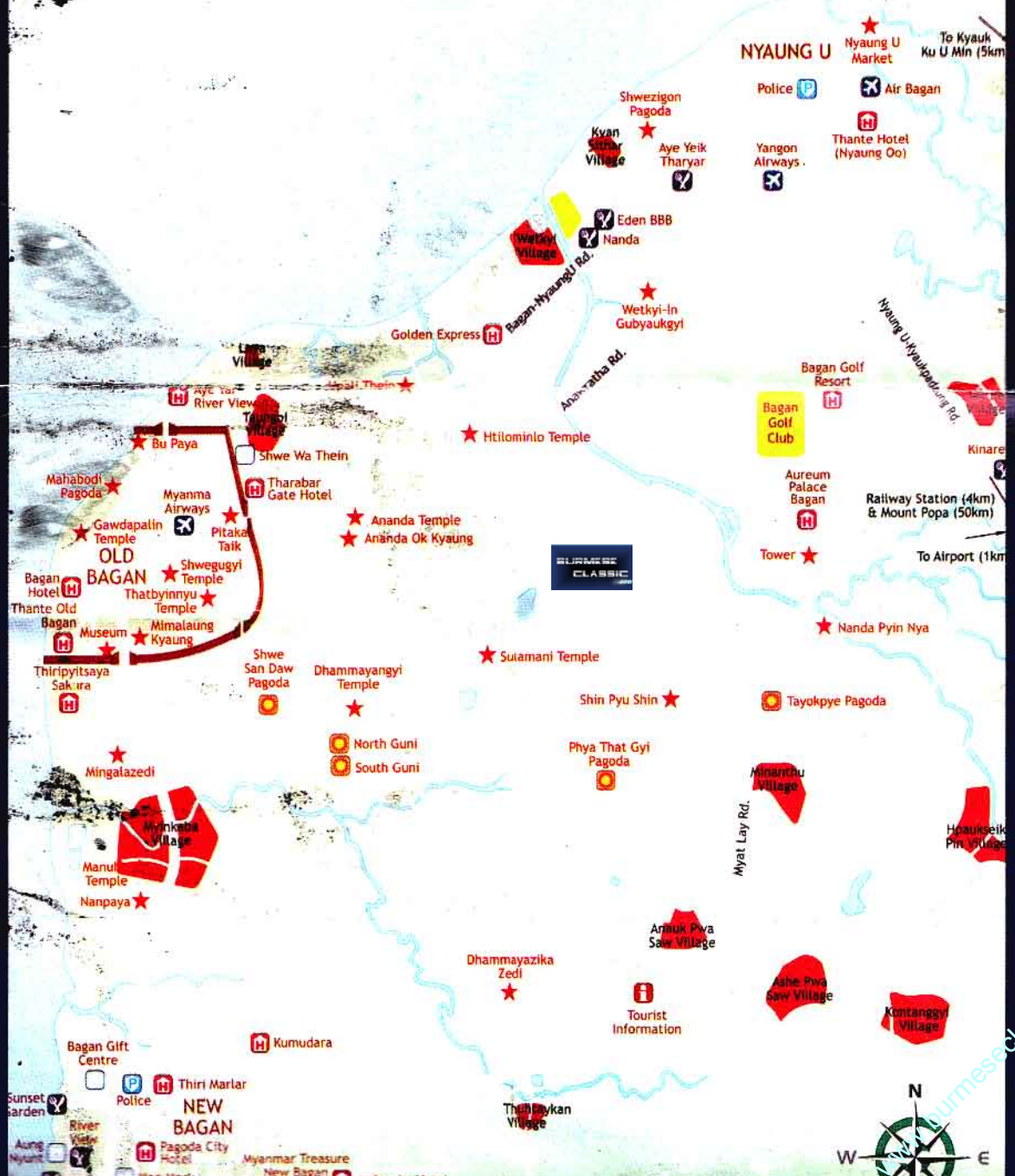
A GLANCE AT THE GREAT BAGAN

ရေခဲသောင်းဟင်
(မြန်မာပြည်သား)

အလင်း
ပုံနှိပ်

Design by Thi Han Oo

BAGAN MAP

ညွှန်စာစီဖြတ်စတာပုဂံ

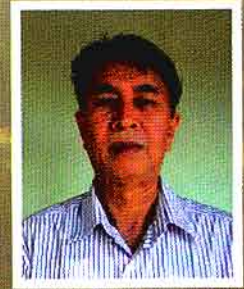
ရှေ့ဆောင်ဟောင်း

(မြန်မာပြည်သား)

A GLANCE AT THE GREAT BAGAN

မြန်မာမှန်ပုဂံရောက်ဖူးရမည်

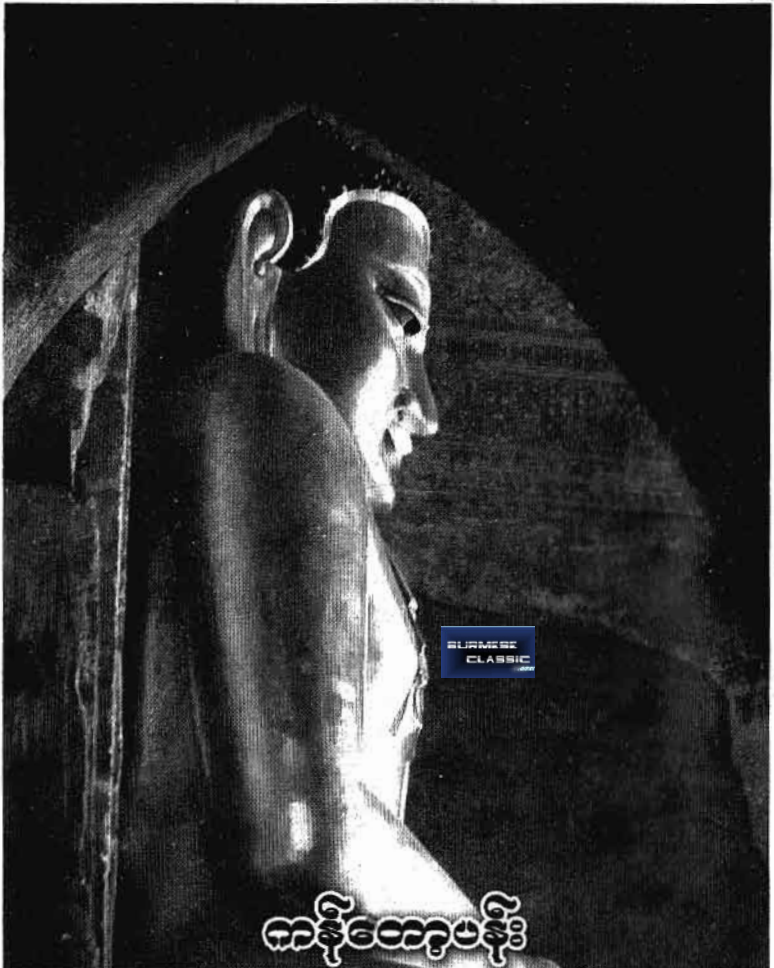

Yenantha Win Maung
(Myanmar Pyitha)

Born at Konzaung village, Pwintpyu Township, Magwe district on 28th June 1944. My father is U Soe Hla, and mother Daw Tin Aye descended from the honest ancestry of cultivators and traders.

Began to write poems and novels in 1962. Moved down to Yangon in 1966, and worked at Myanma Timber Enterprise, retired as assistant Manager in 1990.

Graduated B.A. Honours in 1973 and

BURMESE
CLASSIC

ကန်တော့ပန်း

ရစ်တစ်ထောင်သက်တမ်း၊ လူ့ဘဝဌာန်းဆက်၊ သံသရာရေစက်မှာ
ဝါဆို... ဝှက်ဘားတစ်သက်ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်မူ၊ တော်ခဲ့ဖူးသောကျေးဇူးမှာ
ဘိုလွှားသီတင်း၊ သွေခွဲမျိုးဆက်များအား ဤ ဣန္ဒြေပီပြင်အောင်
...သာဝင်းမောင်ဖြူ

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၂၀၄၉၇၀၈၀၉
 မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၄၉၈၀၉၀၉
 ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
 အုပ်ရေ ၁၀၀၀
 တန်ဖိုး
 အဖုံးနှင့်အတွင်းဖလင် စိန်နဂါး
 ဓာတ်ပုံ မြန်မာပြည်သား
 ပန်းချီ လှထွန်း(ပုဂံ)၊ ဝေမွန်လင်း
 အဖုံး/ကွန်ပျူတာ သီဟန်ဦး
 ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဟင်း-ယုံကြည်ချက်စာပေ
 ပုံနှိပ်သူ အမှတ်-၁၁၁၊ ၃၃လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်
 ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ကြည် - မြင်းခြံပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ် ၂၅၆၊ ၃၃လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။
 ဖြန့်ချိရေး မြန်မာပြည်သားစာပေ
 အမှတ်(၄၈၃)၊ လောပိတလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊
 ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း)မြို့နယ်။ ဖုံး-၅၈၀၉၈၃

၂၉၄-၃

ဝင်းမောင်၊ ရေနံသာ
 လျှပ်တစ်ပြက်မဟာပုဂံ/ရေနံသာဝင်းမောင်။ - ရန်ကုန်
 ယုံကြည်ချက်စာပေ၊ ၂၀၀၉။
 ၁၇၆ - စာ ၂၂၇ x ၁၉၈၆တီ။
 (၁) လျှပ်တစ်ပြက်မဟာပုဂံ

မာတိကာ

- ၁။ ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ ဆိုသည်မှာ
- ၂။ ပုဂံမင်းဆက်ဇယား
- ၃။ ပုဂံရှိစေတီနှင့်ဂူဘုရားများ၏ပုံစံ
- ၄။ တန်ခိုးကြီးထင်ရှားသော ပုဂံဘုရား ပုံတော်များ
- ၅။ လျှပ်တစ်ပြက်မဟာပုဂံ (ကဗျာ)
- ၆။ ဥယျောဇဉ် စာ ၄၁

- ၇။ စွယ်တော်မြတ်လုံရွှေစည်းခုံ စာ ၄၂
- ၈။ အတွင်းအံ့ကိုးပါး၊ အပြင်အံ့ကိုးပါး စာ ၄၆
- ၉။ ငှက်ပစ်တောင်နှင့်ရှင်အရဟံအုတ်ကျောင်း စာ ၄၉
- ၁၀။ ကျောက်ဂူဥမင်(ခ)ကျောက်ကူးဥမင် စာ ၅၃
- ၁၁။ ဂူပြောက်ကြီး(ဝက်ကြီးအင်း) စာ ၅၆
- ၁၂။ ထီးလိုမင်းလိုဘုရားကြီး စာ ၅၈

- ၁၃။ ဥပါလိသိမ် စာ ၆၁
- ၁၄။ အလိုတော်ပြည့်ဘုရား စာ ၆၂
- ၁၅။ ဝိဇုကတ်တိုက် စာ ၆၇

၁၆။ သဗ္ဗညုဘုရားကြီး	စာ ၆၉
၁၇။ ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားများ	စာ ၇၁
၁၈။ ရွှေဂူကြီး(နန်းဦး)ဘုရား	စာ ၇၄
၁၉။ မြို့တံခါးသရပါ	စာ ၇၆
၂၀။ ကန်တော့ပလ္လင်	စာ ၈၂

၂၁။ အတွင်းစည်းခုံနှင့် မျက်တော်ပြေ	စာ ၈၅
၂၂။ မဟာဗောဓိ	စာ ၈၇
၂၃။ မိုးဘုရား	စာ ၈၉
၂၄။ မင်းအိုချမ်းသာ	စာ ၉၁
၂၅။ မင်းမျှော်ရာဇာဘုရား	စာ ၉၂
၂၆။ အာနန္ဒဝဘုရားကြီး	စာ ၉၄
၂၇။ ပုဂံရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်နှင့် အနော်ရထာနန်းတော်	စာ ၉၉
၂၈။ ဝုဏ္ဏမဏိဘုရား	စာ ၁၀၂
၂၉။ ဓမ္မရုံကြီးဘုရား	စာ ၁၀၅
၃၀။ လောကထိပ်ပန်ဘုရား	စာ ၁၀၈
၃၁။ ရွှေဆံတော်ဘုရား	စာ ၁၁၀
၃၂။ မင်္ဂလာစေတီ	စာ ၁၁၂

၃၃။ ပြဿဒါးကြီး(ခ)ပြာသာဒ်ကြီးဘုရား စာ ၁၁၄

၃၄။ မနုဟာဘုရား စာ ၁၁၅

၃၅။ မြစေတီ၊ ဂူပြောက်ကြီးနှင့်
ရာဇကုမာရကျောက်စာ စာ ၁၁၈

၃၆။ နန်းဘုရား စာ ၁၂၁

၃၇။ အပယ်ရတနာဘုရား စာ ၁၂၃

၃၈။ နဂါးရုံဘုရား စာ ၁၂၅

၃၉။ ထူးထူးခြားခြားလွှမ်းဘုရား(ခ)
ပေါ်တော်မူဘုရား စာ ၁၂၇

၄၀။ အဋ္ဌဂေါဏဘုရား စာ ၁၃၀

၄၁။ တရုတ်ပြေးဘုရား စာ ၁၃၁

၄၂။ ဓမ္မရာဇကဘုရား စာ ၁၃၃

၄၃။ လောကနန္ဒာ စွယ်တော်ဘုရား စာ ၁၃၆

၄၄။ တုရင်တောင်စွယ်တော် စာ ၁၃၈

၄၅။ တန့်ကြည့်တောင်စွယ်တော် စာ ၁၄၀

၄၆။ A GLANCE AT THE GREAT BAGAN စာ ၁၄၂

ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေဆိုသည်မှာ

ပုဂံသည် ခရစ်နှစ် ၁၀၇ ခုနှစ်မှစ၍ သမုတီရာဇ်မင်းထူထောင်ခဲ့သောနိုင်ငံ ဖြစ်သဖြင့် ယခုဆိုလျှင်အနှစ် ၂၀၀၀ နီးပါးရှိချေပြီ။

အနော်ရထာမင်းကြီး ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို အေဒီ-၁၀၄၄-၁၀၇၇ တွင်အဘက်ဘက်မှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်သောအခါ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာသည် နေလိုလလို ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့ချေသည်။

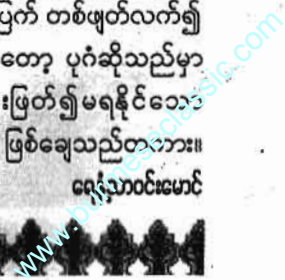
ပုဂံရှိ ၄၂ စတုရန်းကီလိုမီတာအကျယ်အဝန်းတွင် မင်းနှင့်ပြည်သူတို့ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ လုံ့လဝီရိယ၊ သဒ္ဓါတို့ဖြင့် အစွမ်းကုန်အားစိုက်ခဲ့ကြသောကြောင့် ယနေ့မျက်မြင် ဘိုးဘွားအမွေအနှစ်များ အဖြစ် ကျန်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ ဝိသုကာ၊ ပန်းတော့၊ ပန်းတမော့ စသည့် အနုပညာပန်း (၁၀)မျိုးသည် မြန်မာတို့အတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရှိသကဲ့သို့ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ လာရောက် လေ့လာသူအချို့လည်း အံ့ဩချီးကျူးမကုန်ရှိကြသည်။

ပုဂံသည် မြန်မာဖြစ်၍ မြန်မာသည် ပုဂံဖြစ်သောကြောင့် ပုဂံအကြောင်းကို မြန်မာတို့ သိထားကြရပါလိမ့်မည်။ လှည်းဝင်ရိုးသံတည်ညံ ဆိုသည့်အတိုင်း (၄၄၄၆)ဆူသော ဘုရားပေါင်းအကြောင်းကိုမူ သိထားဖို့ရန် မလွယ်ကူသော်လည်း ဘာသာရေးအရသော်လည်းကောင်း၊ အနုပညာအရသော်လည်းကောင်း၊ သမိုင်း အရသော်လည်းကောင်း လေ့လာသိထားသင့်သော အကြောင်းအချက်အချို့ကို ဤ လျှပ်တစ်ပြက်မဟာပုဂံတွင် လေ့လာမိသမျှဖော်ပြထားပါသည်။

ပုဂံသည် တစ်ခေါက်သွား၍မရ၊ နှစ်ခေါက်သွား၍မရ၊ အခေါက်ခေါက် အခါခါ သွားလျှင်သော်မှ ဖူးမြော်ကြည်ညိုဖွယ်ရာများ၊ အတုယူစံထားစရာများ၊ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစရာများ၊ လေ့လာမှတ်သားစရာများ ပြည့်စုံဖို့ရာမမြင်။ မဟာပုဂံ၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်မြင့်မြတ်မှုများသည် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ လျှပ်တစ်ပြက် တစ်ဖျတ်လက်၍ သာမြင်တွေ့လိုက်ရသောအဖြစ်မျိုး ခံစားရပေသည်။ အမှန်တော့ ပုဂံဆိုသည်မှာ မြန်မာတို့အဖို့ လေ့လာ၍မကုန် ဂုဏ်ယူ၍မဆုံး တန်ဖိုးဖြတ်၍မရနိုင်သော ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ ရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်ချေသည်တကား။

ရှေးဟောင်းဟေင်

ပုံစံမင်းဆက်စာအုပ်

အမှတ်စဉ်	မင်းများအမည်	ဇာတာပုံရာဇဝင်		ဦးကုလားရာဇဝင်		မှန်နန်းရာဇဝင်		တွင်းသင်းတိုက်ဝင်		ရာဇဝံသပါဠိ	
		နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း
၁	သမုတီရာဇ်	၂	၄၅	၂၉	၄၅	၂၉	၄၅	၂၉	၄၅	၂၉	၄၅
၂	ရမသုကြောင်	၄၇	၁၅	၂၉	၁၅	၂၉	၁၅	၂၉	၁၅	၂၉	၁၅
၃	ဥဒ္ဒါစောထီး	၆၂	၂၅	၃၉	၂၅	၃၉	၂၅	၃၉	၂၅	၃၉	၂၅
၄	ထီးမင်းယဉ်	၁၄၄	၂၇	၁၆၄	၂၇	၁၆၄	၂၇	၁၆၄	၂၇	၁၆၄	၂၇
၅	သားယဉ်မင်းပိုက်	၁၇၁	၂၀	၂၂၁	၂၀	၂၂၁	၂၀	၂၂၁	၂၀	၂၂၁	၂၀
၆	ပိုက်သေဉ်လည်	၂၅၆	၄၀	၂၄၆	၄၀	၂၄၆	၄၀	၂၄၆	၄၀	၂၄၆	၄၀
၇	ပိုက်သေဉ်လည်ကြောင်	၂၉၃	၅၃	၂၆၆	၅၃	၂၆၆	၅၃	၂၆၆	၅၃	၂၆၆	၅၃
၈	သားကြောင်ဒုရ်	၃၃၇	၅၅	၃၀၉	၅၅	၃၀၉	၅၅	၃၀၉	၅၅	၃၀၉	၅၅
၉	သားသည်းထန်မင်း	၃၆၂	၃၀	၃၃၄	၃၅	၃၃၄	၃၅	၃၃၄	၃၅	၃၃၄	၃၅
၁၀	သူရဲမင်း	၃၉၉	၁၅	၃၆၀	၁၅	၃၆၀	၁၅	၃၆၀	၁၅	၃၆၀	၁၅
၁၁	သာရမ္မန်ဖျား	၄၀၄	၅၅	၄၀၆	၅၅	၄၀၆	၅၅	၄၀၆	၅၅	၄၀၆	၅၅
၁၂	သားသက်တိုင်	၄၃၆	၃၀	၄၃၈	၃၃	၄၃၈	၃၃	၄၃၈	၃၃	၄၃၈	၃၃
၁၃	သားသေဉ်လည်ကြောင်	၄၄၃	၂၂	၄၄၅	၂၉	၄၄၅	၂၉	၄၄၅	၂၉	၄၄၅	၂၉

ဗုဒ္ဓ၏အဘိဓမ္မာ

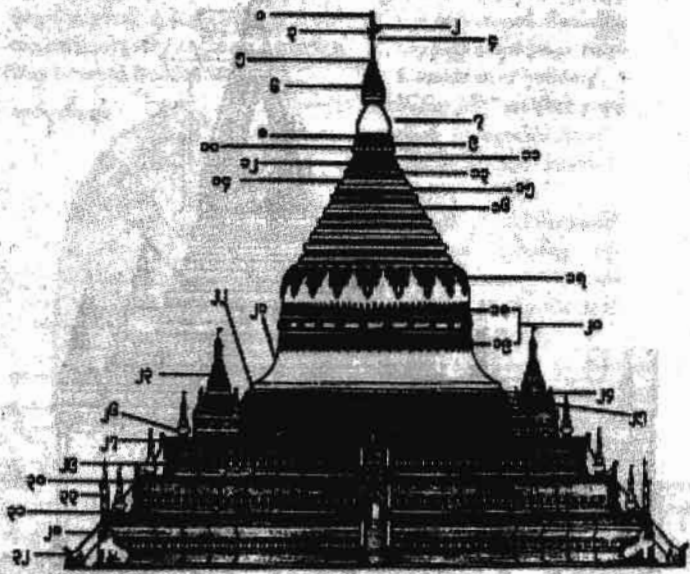
စာ မှတ် စဉ်	မင်းများအမည်	အထာပုံရာဇဝင်		ဦးကုလားရာဇဝင်		ဗုဒ္ဓနန်းရာဇဝင်		တွင်းသင်းတိုက်ဝင်		ရာဇဝံသပါဌ်	
		နန်းတက် သက္ကရာဇ် နှိမ့်	အိမ် နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ် နှိမ့်	အိမ် နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ် နှိမ့်	အိမ် နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ် နှိမ့်	အိမ် နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ် နှိမ့်	အိမ် နန်း စံ
၁၄	ညီသေညလည်ပိုက်	၄၅၂	၂၀	၄၅၄	၂၀	၄၅၄	၂၀	၄၅၄	၂၀	၄၅၄	၂၀
၁၅	ညီခနဲလောင်း	၄၅၇	၂၉	၄၆၉	၁၉	၄၆၉	၂၂	၄၆၉	၂၂	၄၆၉	၁၉
၁၆	ညီခနဲလတ်	၄၆၇	၂၀	၄၇၉	၂၀	၄၇၉	၂၂	၄၇၉	၂၂	၄၇၉	၂၀
၁၇	သားထွန်တိုက်	၄၇၉	၁၉	၄၉၁	၂၀	၄၉၁	၂၂	၄၉၁	၂၂	၄၉၁	၂၀
၁၈	သားထွန်ပစ်	၄၉၂	၂၀	၅၀၄	၂၀	၅၀၄	၂၀	၅၀၄	၂၀	၅၀၄	၂၀
၁၉	သားထွန်ချစ်	၅၀၈	၂၆	၅၂၀	၂၂	၅၂၀	၂၂	၅၂၀	၂၂	၅၂၀	၂၂
၂၀	ဦးစောရာဇ်(သယ်ရာဇ)	၅၃၅	၆၆	၅၃၅	၂၂	၅၃၅	၂၂	၅၃၅	၂၂	၅၃၅	၂၂
၂၁	သမက်ရွှေအုန်းသီး	၂	၃၅	၂	၃၅	၂	၃၅	၂	၃၅	၂	၃၅
၂၂	ညီပိတ်သုံ	၁၄	၄၀	၁၄	၄၀	၁၄	၄၀	၁၄	၄၀	၁၄	၄၀
၂၃	သားပိတ်တောင်း	၂၂	၅၀	၂၂	၅၀	၂၂	၅၀	၂၂	၅၀	၂၂	၅၀
၂၄	ညီငဇွေး	၂၂	၅၂	၂၂	၅၅	၂၂	၅၅	၂၂	၅၅	၂၂	၅၅
၂၅	မြင်းကျွေး	၇၈	၂၀	၇၈	၂၀	၇၈	၂၀	၇၈	၂၀	၇၈	၂၀
၂၆	သိင်္ခ	၈၈	၅၃	၈၈	၅၃	၈၈	၅၃	၈၈	၅၃	၈၈	၅၃
၂၇	သားသိန်းခွန်	၉၆	၄၀	၉၆	၄၀	၉၆	၄၅	၉၆	၄၅	၉၆	၄၅

ဗုဒ္ဓမင်းဆက်စာရင်း

အ မှတ် စဉ်	မင်းများအမည်	ဇာတာပုံရာဇဝင်			ဦးကုလားရာဇဝင်			မှန်နန်းရာဇဝင်			တွင်းသင်းတိုက်ဝင်			ရာဇဝံသပါဠိ		
		နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်း စံ	နန်းတက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နန်း	နန်း စံ
၂၈	သားရွှေလောင်း	၁၀၆	၂၀	၉	၁၀၆	၂၀	၉	၁၀၆	၂၅	၉	၁၀၆	၅	၉	၁၀၁	၄၀	၉
၂၉	သားထွန်းတွင်း	၅၁၅	၃၀	၉	၁၁၅	၃၈	၉	၁၁၅	၂၆	၉	၁၁၅	၂၆	၉	၁၂၀	၂၀	၅
၃၀	သားရွှေမောက်	၁၂၄	၁၉	၂၃	၁၂၄	၁၉	၂၃	၁၂၄	၂၀	၂၃	၁၂၄	၁၉	၂၃	၁၂၄	၁၉	၂၃
၃၁	ညီထွန်းလွတ်	၁၄၇	၃၀	၁၇	၁၄၇	၃၀	၁၇	၁၄၇	၃၉	၁၇	၁၄၇	၃၉	၁၇	၁၄၇	၃၉	၁၇
၃၂	သားစောခင်နစ်	၁၆၄	၃၀	၂၇	၁၆၄	၃၀	၂၇	၁၆၄	၃၆	၂၇	၁၆၄	၃၆	၂၇	၁၆၄	၃၀	၂၇
၃၃	သားခဲလူး	၁၉၀	၂၃	၁၇	၁၉၀	၂၃	၁၇	၁၉၀	၃၅	၁၇	၁၉၀	၃၅	၁၇	၁၉၀	၂၃	၁၇
၃၄	ညီပျဉ်ပြားမင်း	၂၀၈	၃၀	၃၀	၂၀၈	၃၀	၃၀	၂၀၈	၄၅	၃၀	၂၀၈	၄၅	၃၀	၂၀၈	၃၀	၃၀
၃၅	သားတန်နက်	၃၈	၁၈	၂၀	၂၂၀	၁၈	၁၈	၂၂၀	၂၅	၂၀	၂၂၀	၂၅	၂၀	၂၂၀	၁၈	၁၈
၃၆	စလေငမ္ဘေ	၂၆၆	၃၀	၃၀	၂၃၈	၃၀	၂၅	၂၆၈	၅၀	၃၀	၂၆၈	၅၀	၃၀	၂၃၈	၃၀	၂၅
၃၇	သားသိန်းခို	၂၉၆	၁၆	၂၂	၂၆၃	၂၂	၁၆	၂၇၇	၂၅	၁၆	၂၇၇	၂၅	၁၆	၂၆၃	၂၂	၁၆
၃၈	တော်ထူးညီဦးစားဟန်	၃၁၈	၃၃	၄၅	၂၇၉	၄၅	၃၃	၂၉၃	၄၄	၃၃	၂၉၃	၄၄	၃၃	၂၇၉	၄၅	၃၃
၃၉	ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူ	၁၆၃	၇၄	၂၀	၃၁၂	၇၄	၂၀	၃၂၆	၅၈	၂၀	၃၂၆	၅၈	၂၀	၃၁၂	၇၄	၂၀
၄၀	ကျွဲသိုး	၃၈၃	၂၂	၁၇	၃၃၃	၂၀	၆	၃၄၈	၂၂	၆	၃၄၈	၂၂	၆	၃၃၃	၂၀	၆
၄၁	ညီစုက္ခတေး	၄၀၀	၃၉	၆	၃၃၉	၂၇	၂၅	၃၅၄	၂၈	၂၅	၃၅၄	၂၈	၂၅	၃၃၉	၂၇	၂၅

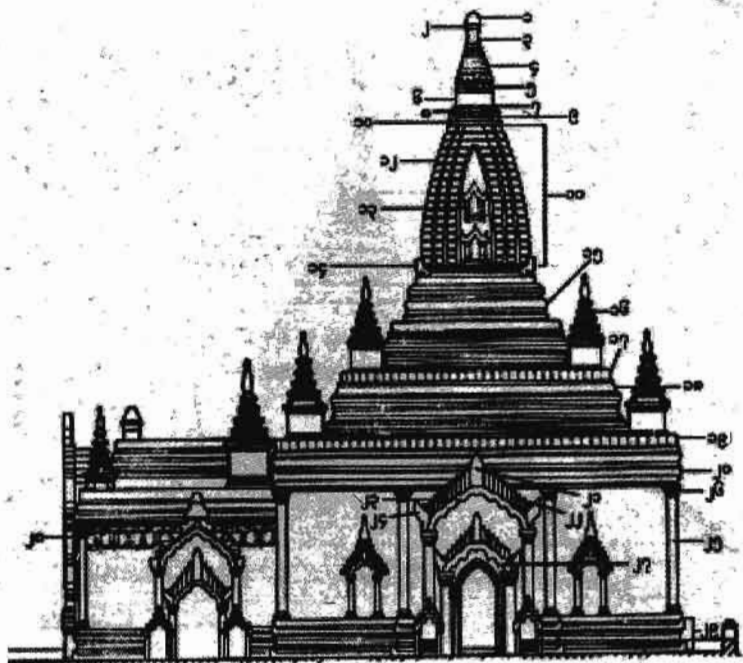
ပုဂံမင်းဆက်စာတမ်း

အစဉ်	မင်းများအမည်	ဇာတာပုံရာဇဝင်			ဦးကုလားရာဇဝင်			မှန်နန်းရာဇဝင်			တွင်းသင်းတိုက်ဝင်			ရာဇဝံသပါဠိ		
		နန်းထက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နိဋ်	နန်း စံ	နန်းထက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နိဋ်	နန်း စံ	နန်းထက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နိဋ်	နန်း စံ	နန်းထက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နိဋ်	နန်း စံ	နန်းထက် သက္ကရာဇ်	အိမ် နိဋ်	နန်း စံ
၄၂	ညီနော်ရထာ	၄၀၆	၃၀	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃
၄၃	သားစောလူး	၄၃၉	၂၈	၃	၃၉၃	၃၀	၂၆	၄၂၁	၄၀	၅	၅	၃၀	၃၉၈	၃၀	၂၃	၃၃
၄၄	ကျန်စစ်သား	၄၄၆	၅၄	၂၃	၄၅၅	၆၀	၂၅	၄၅၆	၄၄	၂၈	၂၈	၃၃	၄၅၅	၃၅	၂၃	၃၃
၄၅	မြေးအလောင်းစည်သူ	၄၇၃	၁၈	၅၆	၄၅၀	၁၅	၃၀	၄၅၅	၂၆	၃၅	၃၅	၃၅	၅၂၅	၁၅	၃၀	၃၀
၄၆	သားနရသူ(ကုလားကျ)	၅၂၉	၅၀	၃	၅၂၀	၄၅	၃	၅၂၃	၄၅	၄	၄	၅၃၀	၅၅	၃	၃	၃
၄၇	သားမင်းယဉ်(နရသိန်)	၅၃၂	၅၉	၃	၅၃၃	၃၂	၃	၅၃၃	၃၂	၃	၃	၅၃၃	၃၃	၃	၃	၃
၄၈	ညီနရပတိစည်သူ	၅၃၅	၂၆	၃၃	၅၃၆	၃၃	၃၃	၅၃၆	၃၃	၃၃	၃၃	၅၃၆	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃
၄၉	သားနန်းတောင်းများ	၅၇၂	၃၆	၂၄	၅၇၃	၂၀	၁၅	၅၇၃	၃၃	၂၃	၂၃	၅၇၃	၃၃	၂၃	၂၃	၂၃
၅၀	သားကျွဲ	၅၉၆	၂၁	၁၅	၅၉၇	၂၁	၁၅	၅၉၇	၃၃	၁၆	၁၆	၅၉၇	၃၃	၁၆	၁၅	၁၅
၅၁	သားဥနာ	၆၀၁	၃၆	၅	၆၀၂	၃၃	၆	၆၀၂	၃၃	၅	၅	၆၀၂	၃၃	၅	၅	၆
၅၂	သားစောစို(နရပတိစည်သူ)	၆၀၆	၁၆	၃၃	၆၀၇	၁၆	၄၄	၆၀၇	၃၃	၁၆	၁၆	၆၀၇	၃၃	၁၆	၄၄	၄၄
၅၃	သားကျော်စွာ(ဒလစား)	၆၄၉	၂၃	၁၃	၆၅၀	၃၃	၁၄	၆၅၀	၂၃	၁၂	၁၂	၆၅၀	၂၃	၁၂	၁၄	၁၄
၅၄	သားစောနစ်	၆၂၂	၁၆	၃၀	၆၅၅	၁၆	၂၂	၆၆၃	၁၆	၂၃	၂၃	၆၆၀	၂၃	၂၅	၂၅	၂၅
၅၅	သားစောမွန်နစ်	၆၉၁	၁၅	၁၃	၆၈၃	၅၁	၄၃	၆၈၃	၁၅	၄၃	၄၃	၆၉၂	၂၀	၃၈	၃၈	၄၃

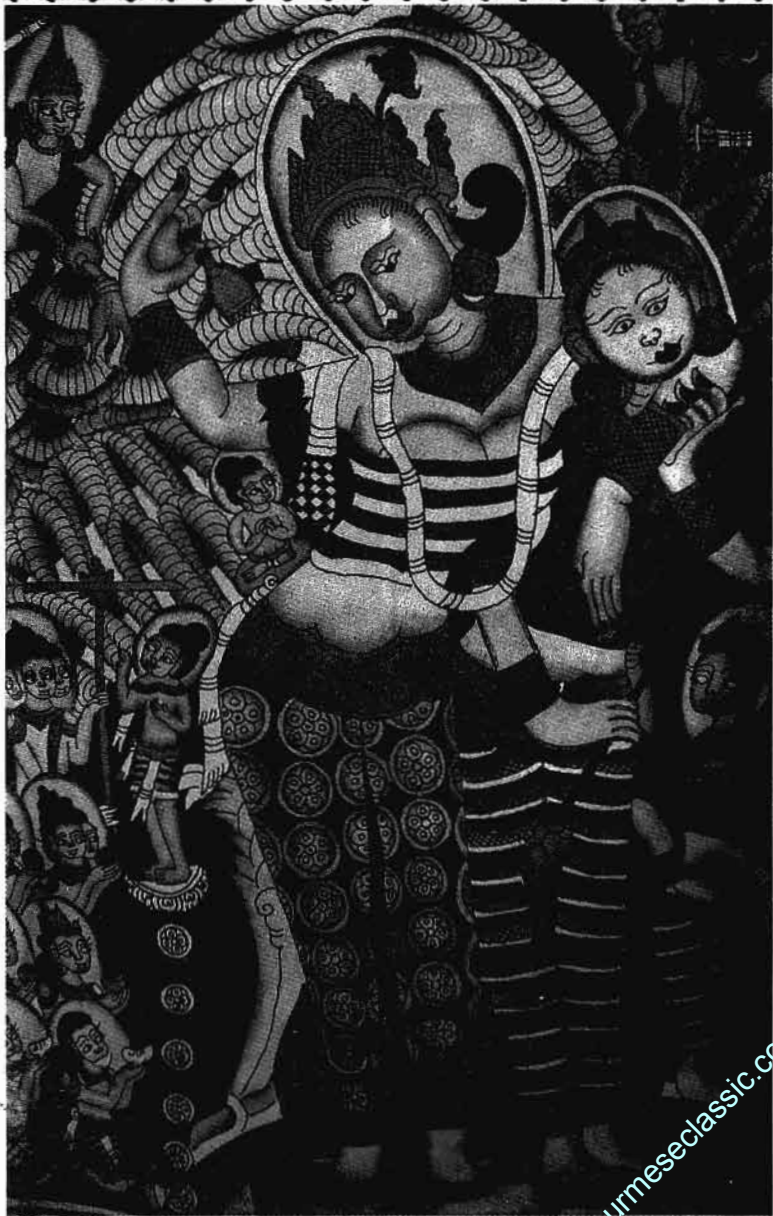
စေတီ

၁။ မိန့်စူး	၁၂။ ကြာပီတိ	၂၃။ စေတီရံ
၂။ စွန်းလေး	၁၃။ ဖောင်းရစ်	၂၄။ မကြမ်းပန်း
၃။ ငှက်မြိတ်နား	၁၄။ ပတ်လေး	၂၅။ ကျည်းဝန်း
၄။ စွန်းကြိုး	၁၅။ ဝတ်ကြိုး	၂၆။ ကလသားခိုး
၅။ ဆပ်သွားစူး	၁၆။ ခိုးလျှာ	၂၇။ တတိယပစ္စယာ
၆။ ထီးတော်	၁၇။ သပိတ်မှောက်ပန်းဆွဲ	၂၈။ နတ်လှေကား
၇။ ငှက်ပျောစူး	၁၈။ မိန့်တောင်	၂၉။ ဇာတ်တော်စဉ့်ကူးစီးများ
၈။ ကြာပီဝ်	၁၉။ ဘီလူးပန်းကျိတ်	၃၀။ ဥတိယပစ္စယာ
၉။ ကြာလန်	၂၀။ စင်ပွဲ	၃၁။ ပထမပစ္စယာ
၁၀။ ရွံ	၂၁။ ခေါင်းလောင်း	၃၂။ မကန်း
၁၁။ ကြာမှောက်	၂၂။ ခေါင်းလောင်းနား	၃၃။ နတ်မှန်

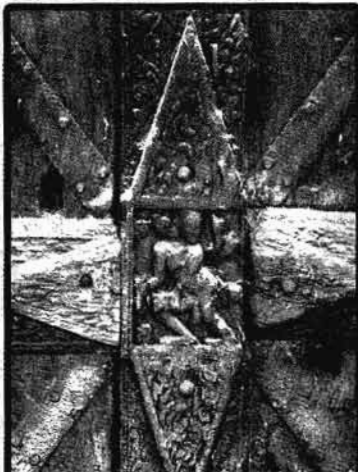

ဗုဒ္ဓဘုရား

၁၈။ ရွှေရောင်သီး	၁၁။ ကွမ်းထောင်	၂၁။ ငှက်ပျော့ပွား
၂။ ကြာလန်	၁၂။ အရတံ	၂၂။ ရှားလက်ညှိုး
၃။ ကြာပျောက်	၁၃။ ကွမ်းထောင်ပေါက်	၂၃။ ကျဉ်းမွှေး
၄။ အောင်ရစ်	၁၄။ ထောင့်ခြံဆုံ	၂၄။ စိုင်းပေါင်
၅။ သင်္ဂါတံပျောက်ခါးပတ်	၁၅။ အောင်လုံး	၂၅။ ထောင့်တိုင်
၆။ အခေါင်းလောင်းပုံ	၁၆။ အတီရံ	၂၆။ တိုင်ကလပ်
၇။ အခေါင်းလောင်းနှင်း	၁၇။ ပခုယုဆန်	၂၇။ ဝင်ပုခံတံကပ်
၈။ ဝန်တံ	၁၈။ မိုးလျှော	၂၈။ မုခ်တိုင်
၉။ လက်ပင့်ကြာ	၁၉။ စိန်စာန်း	၂၉။ တံခါးစုံကျောက်
၁၀။ ရွှန်ကုပ်	၂၀။ ခြင်္သေ့တံတိုး	၃၀။ မုန်ကွက်

ပုဂံခေတ်အနုပညာ

ရွှေစည်းစုံတူရာအတွင်းရှိ သစ်သားပန်နီပု (ကစေ့သည်)

မြင်းကဝါ ရှေးပြောက်ကြီးအတွင်းရှိ နဂါးစေးစေ့ပန်နီပု (ကစေ့သည်)

နိုးမင်ကြီးတူရာအတွင်းရှိ စဉ့်ခန်နီပု (ကစေ့သည်၊ တူရိယာပညာရပ်)

ဝတ်လိတ်တူရာအတွင်းရှိ ချမြင်းစုတ်အုတ်စုတ်ပန်နီပု (ကစေ့သည်)

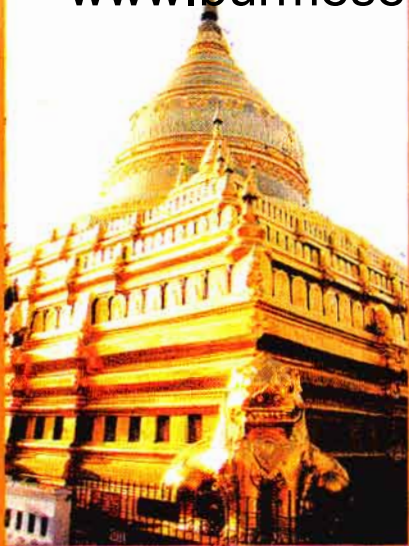

လက်ထပ်သော

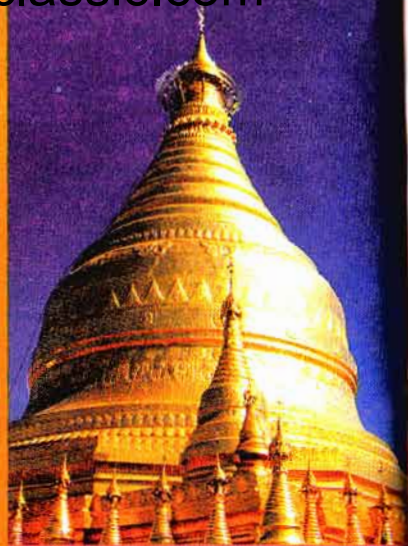
တည်သည့်ခုနှစ်- (၁၃)ရာစု
တည်ရာအရပ် - ဘမလိဆရပ်
ကောင်းမှုရှင် - မိဖုရားဖွားစော

မိုးသောက်ချိန်ခါ ရွှေကမာ

www.burmeseclassic.com

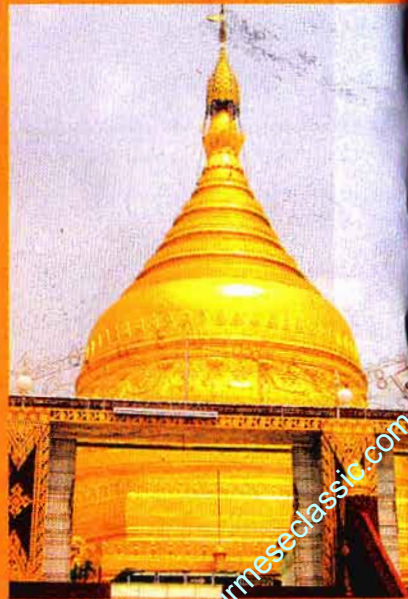
စွယ်တော်မြတ်ဂုဏ် ရွှေစည်းခုံ

စွယ်တော်မြတ်အောင် တန်ကြည့်တောင်

စွယ်တော်မြတ်စွာ လောကနန္ဒာ

စွယ်တော်မြတ်အောင် တုရင်တောင်

အဓိဋ္ဌာန်အောင် ပြည့်(၅)ပြည့်ဘုရားများ

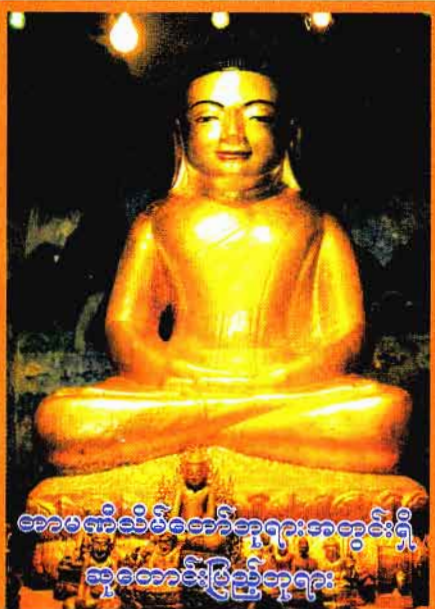
ဓမ္မရာဇကဘုရားတောင်အက်မှစ်
ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား

ဓမ္မရာဇကဘုရားဝန်းအတွင်းရှိ
ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား

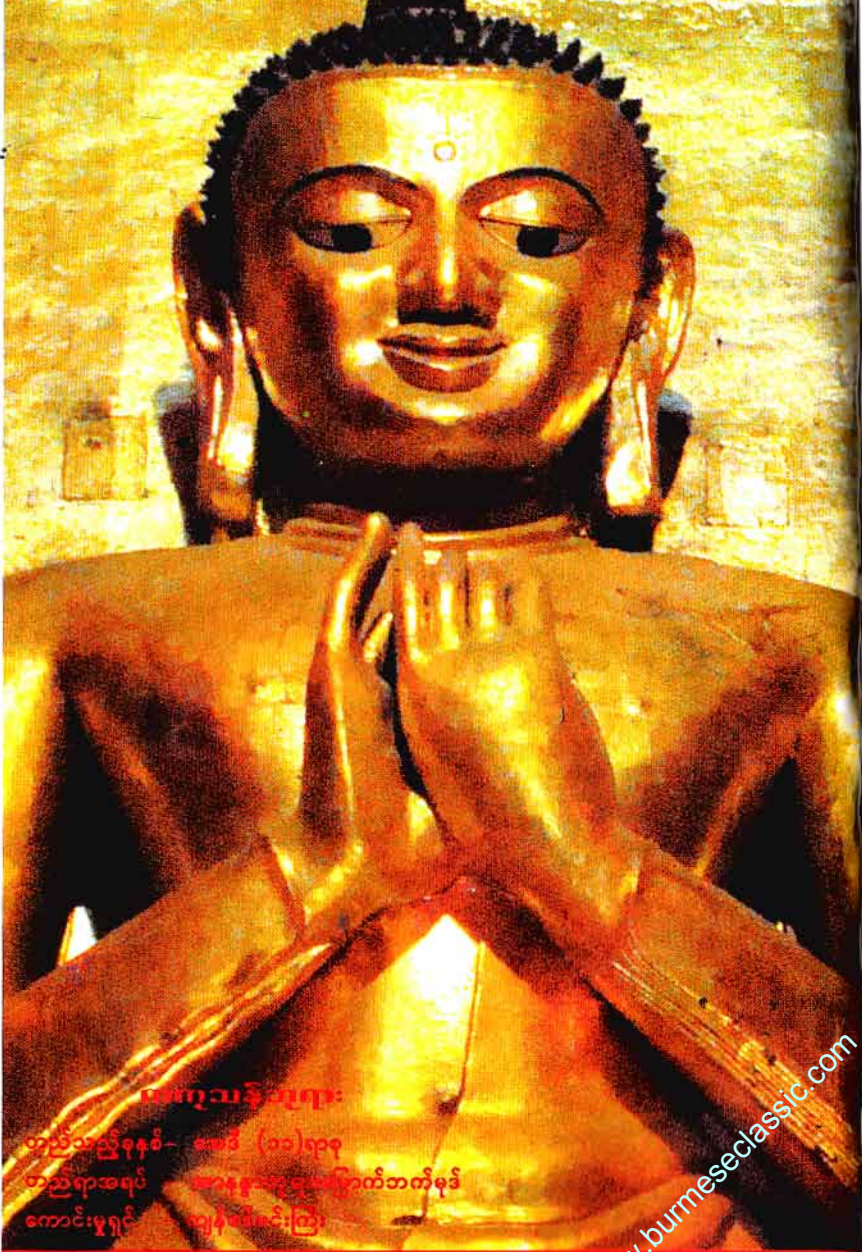
လောကနန္ဒာဘုရားဝန်းအတွင်းရှိ
ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား

စာပဏိသိမ်တော်ဘုရားအတွင်းရှိ
ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား

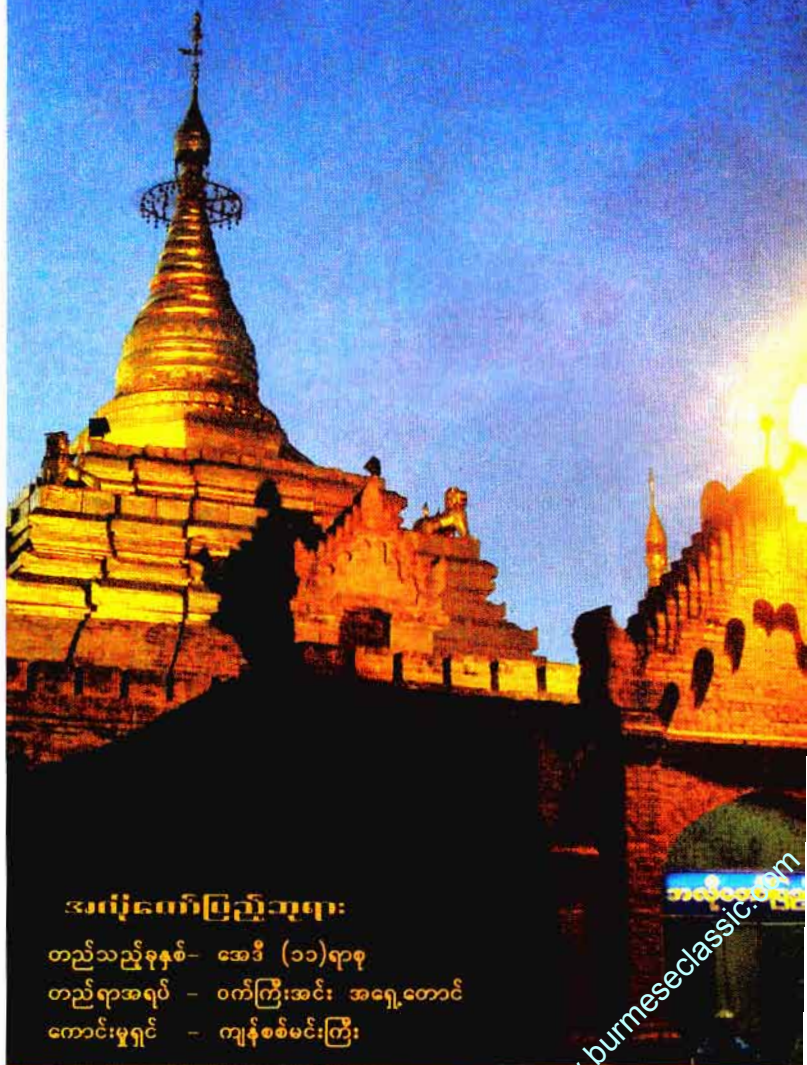

ရွှေဆံရတနာဘုရားဝန်းအရှေ့အတွင်းရှိ
ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား

ပရိယာယ်သုရား

တည်ထောင်သူ - ဆေး (၁၁)ရာစု
တည်ရာအရပ် - အာနန္ဒ-အုတ်တော်တော်မိုက်
ကောင်းမှုရှင် - ဣန္ဒြေမင်းကြီး

အပျိုပေါက်ပြည့်သူများ

- တည်သည့်ခုနှစ်- အေဒီ (၁၁)ရာစု
- တည်ရာအရပ် - ဝက်ကြီးအင်း အရှေ့တောင်
- ကောင်းမှုရှင် - ကျန်စစ်မင်းကြီး

ဆုတောင်းစံပြည် အလိုတော်ပြည်

www.burmeseclassic.com

သမ္မည၊ဘုရား

- တည်သည့်ခုနှစ်- အေဒီ (၁၂)ရာစု
- တည်ရာအရပ် - ပုဂံမြို့နယ်
- ကောင်းမွန် - အလောင်းစည်သူ

အာနန္ဒာဘူရားကြီး

တည်သည့်ခုနှစ် - အေဒီ (၁၁) ရာစု
 တည်ရာအရပ် - ပုဂံမြို့နယ်၊ အရှေ့ဘက်
 ကောင်းမှုရှင် - ကျမ်းစမ်းကြီး

လက်ရာစုံစွာ အာနန္ဒာ

ကန်တော့ပုဂ္ဂိုလ်

ကည်ထည်စုနု...
ကည်ရာအရပ်...
ကောင်းမှုရှင်...
...အေး (၁၃)ရာစု
...ဆရာတော်
...မထိစည်သူ

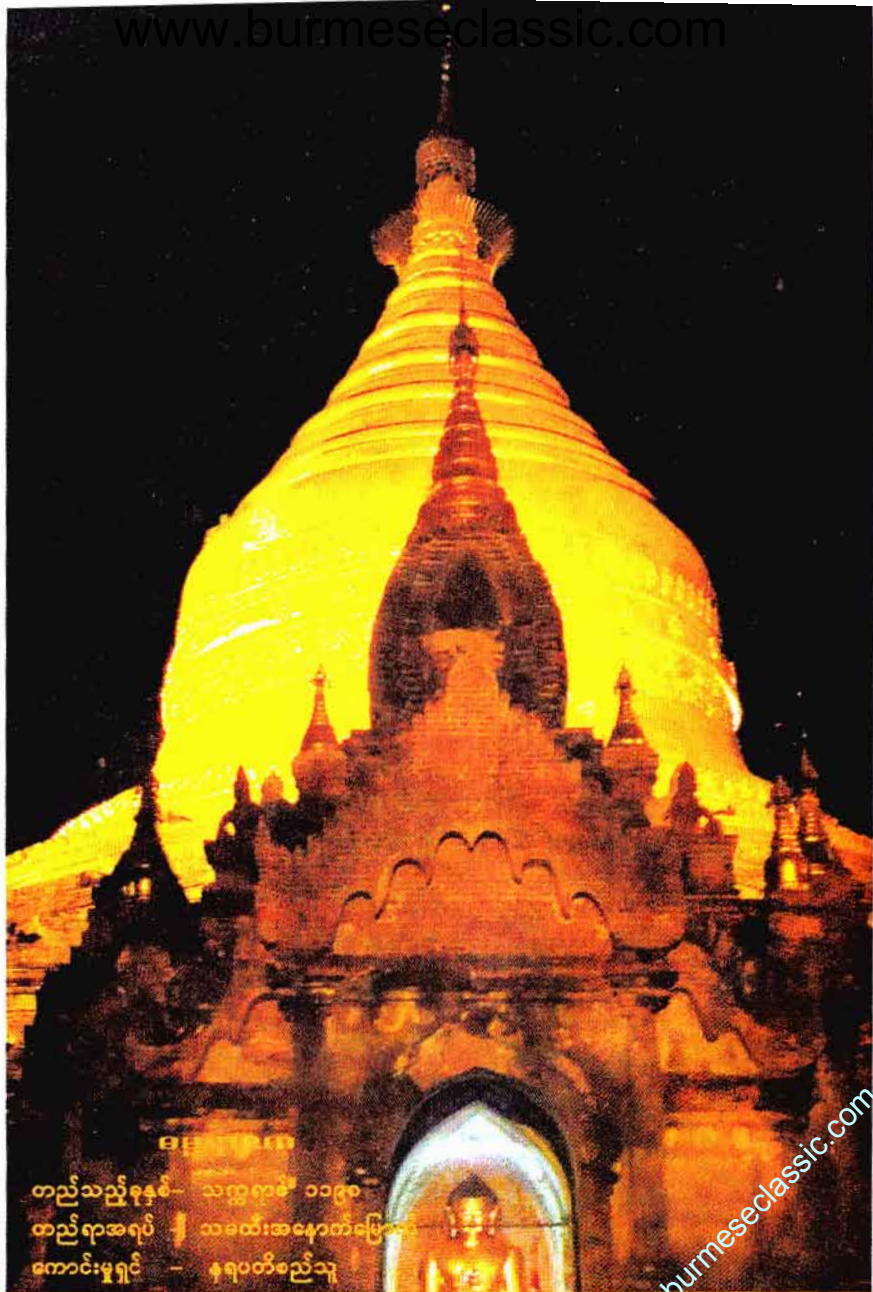
ရှိခိုးဖူးမြင် ကန်တော့ပုဂ္ဂိုလ်

ဓမ္မရံကြီး

တည်သည့်ခုနှစ်- ၁၀၀၀ ခန့်
တည်ရာအရပ်- မင်းနန်သူရွာ
ကောင်းမှုရုပ် - နဂါး

ကမ္ဘာအံ့ချီး ဓမ္မရံကြီး

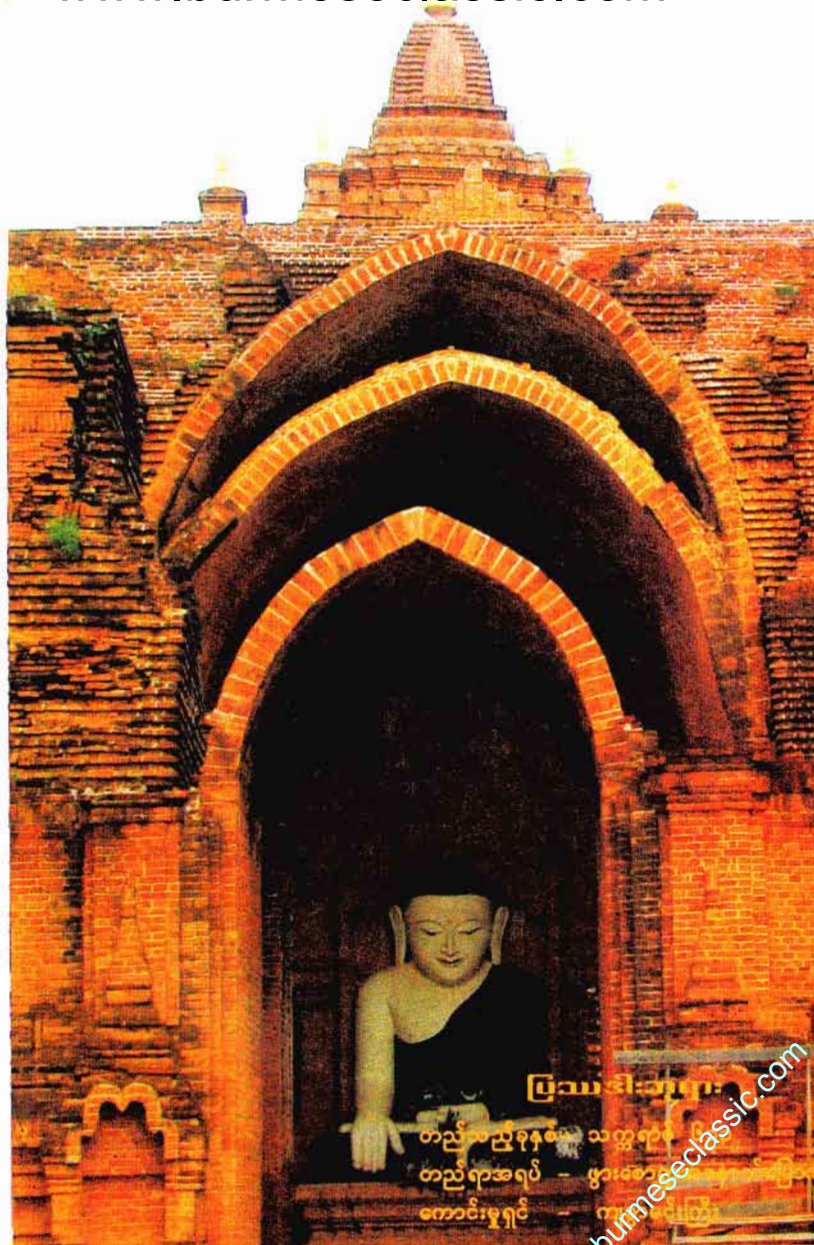

မြန်မာ့စာပေ

တည်သည့်ခုနှစ် - သက္ကရာဇ် ၁၁၉၈
တည်ရာအရပ် - သထုံ၊ အမှတ်ကြေးမုံ
ကောင်းမှုရှင် - နဂါးတံတိုင်းသူ

ငါးဆူဗုဒ္ဓ မွေရာဇာ

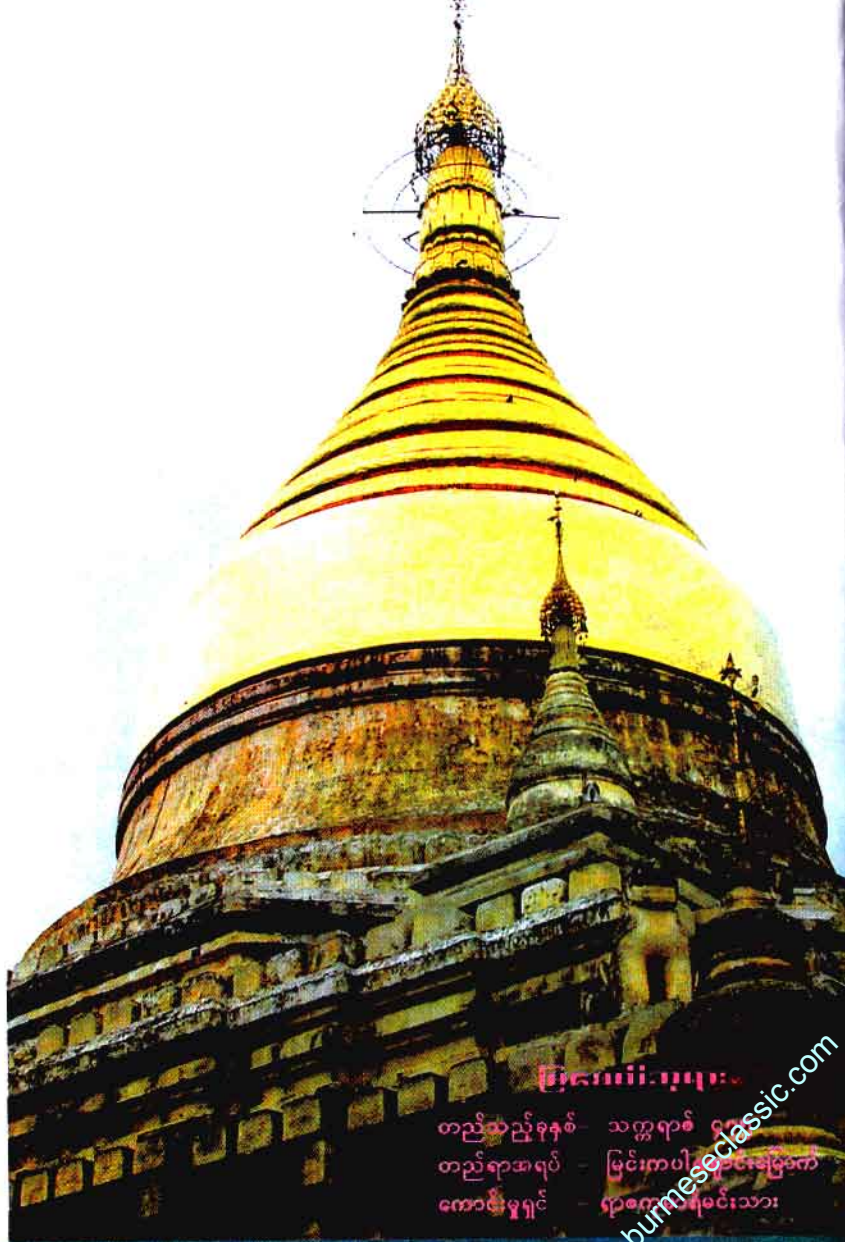

ပြသဒါးဘုရား

တည်တည်ရန် - သက္ကရာဇ် ၆၆၀
 တည်ရာအရပ် - ဖွားဖော - ဘုရားတော်ပြင်
 ကောင်းမွန် - ကောင်းမွန်

ထူးထူးခြားခြား ပြသဒါး

www.burmeseclassic.com

ပြင်ပပျား

တည်ဆဲဉ်ဒုနစ်	သက္ကရာဇ်
တည်ရာအရပ်	မြင်းကပါ
ကောင်းမွှင်	ရာဇကုန်းရမင်းသာ

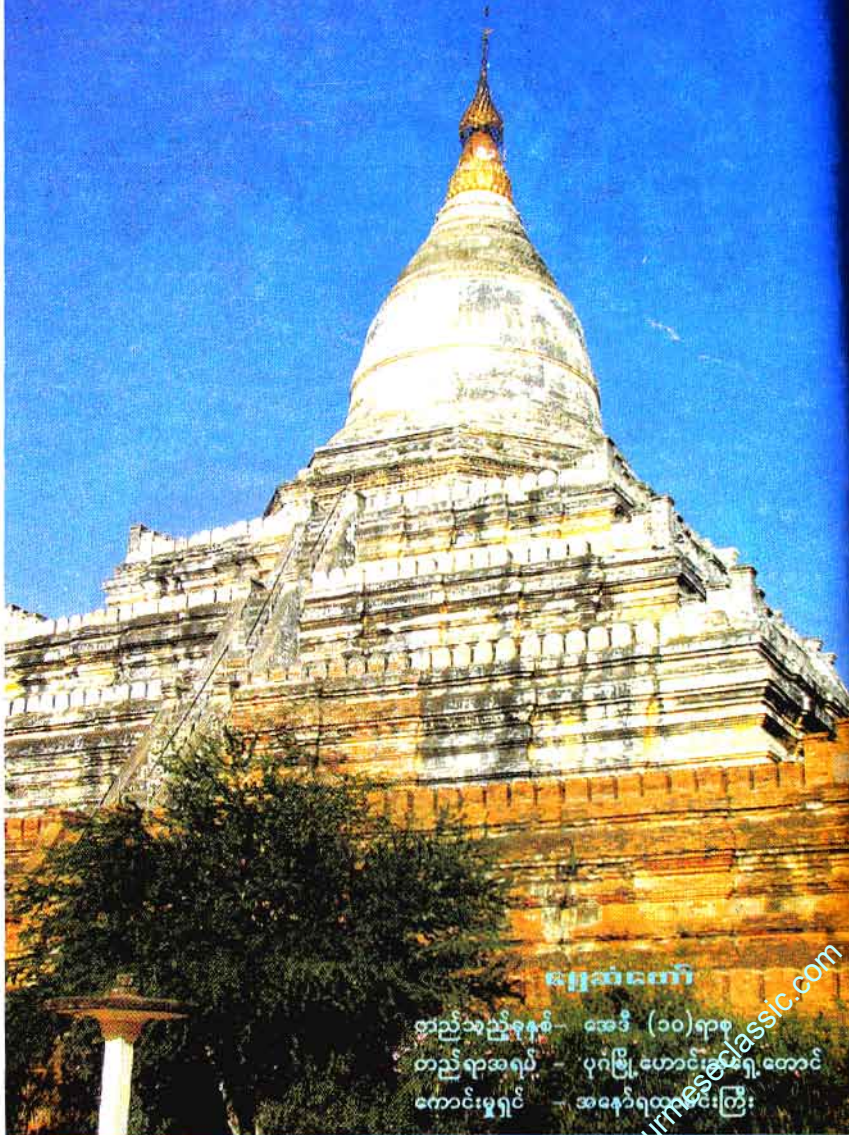

www.burmeseclassic.com

ဗူးဘုရား

တည်သည့်ခုနှစ် - သက္ကရာဇ် ၉၂၂ ခုနှစ်
ဗည်ရာအရပ် - ပုဂံမြို့၊ ဟောင်းကျောက်မော်ဒ
ကောင်းမွန်ရင် - ပျူစောဇော်

ပျူပုံစံထား ဗူးဘုရား

ရွှေဆံတော်

တည်သည့်ခုနှစ် - အေဒီ (၁၀)ရာစု
 တည်ရာအရပ် - ပုဂံမြို့၊ ဟောင်းကြီးရေ၊ တောင်
 ကောင်း၊ မွှရင် - အနောက်ရထားလမ်းကြီး

ထီးထီးပင်ထီး
 တည်ထောင်သူမှာ - သက္ကရာဇ် ၁၀၈၀
 တည်ရာမှာရပ် - ကောင်းရွာအရှေ့ဘက်
 ထောင်အရပ် - ရွာကောင်းများမင်းကြီး

ထူးခြားကြည်ညို ထီးလိမင်းလို.

သီရိလောကျဘူမိ ပုဂံရွှေဘုန်းပေ
ပုဂံလှိုင်စာရင်းစာပေ - (၂၁.၂၀၀၈)
ပထမအုပ်စု - အနောက်ဘက်အုပ်စု

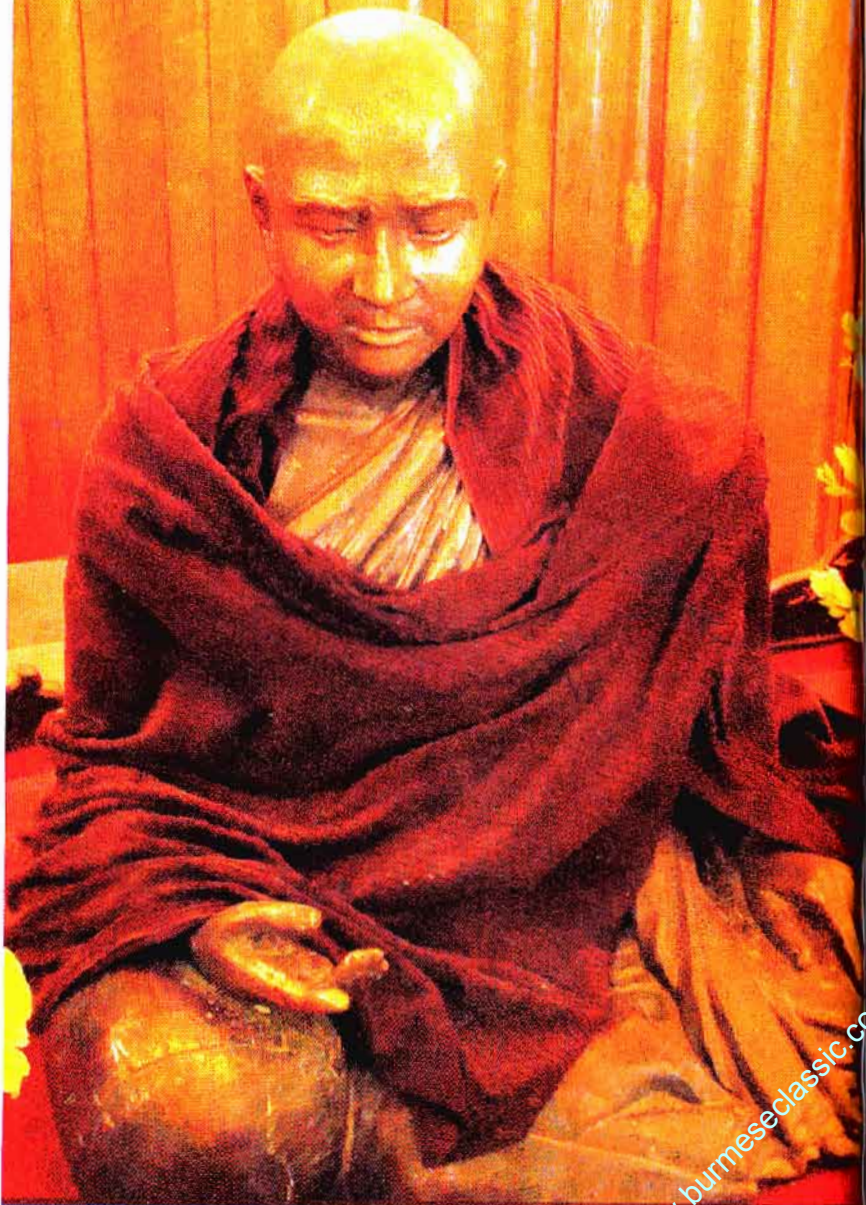
ကြိုဆိုပိတ်ခေါ် ရွှေဘုန်းတော်

ပုဂံရှေးဟောင်းလူတစ်ယောက်

ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့ - ၁၉၉၀

ရှေးဟောင်းလော့ ပြတိုက်

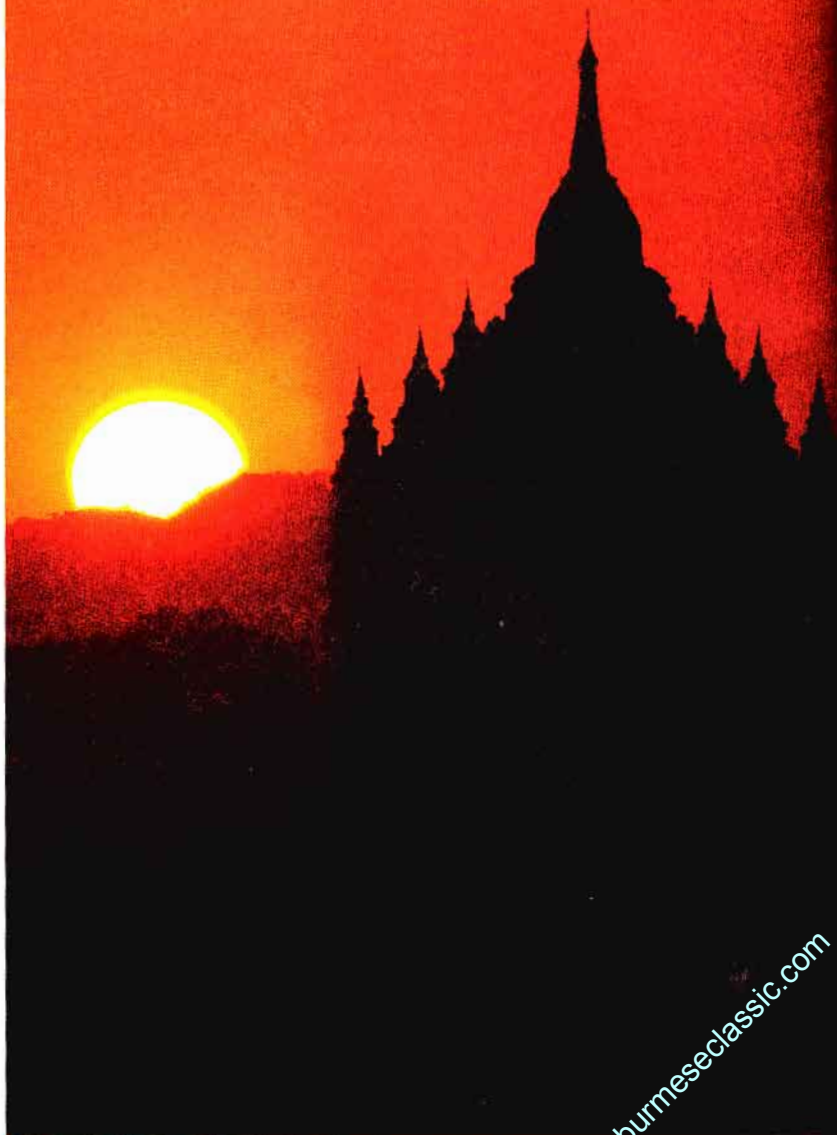

ကျွန်ုပ်တို့၏အဖွဲ့သည်

ရန်ကင်းတော်သည့်နှစ် - သာသနာ့ရေးရာ
တည်ရာအရပ် - အနောက်ဘက်

ပုဂံသုရဲကောင်း ကျွန်ုပ်တို့သား

လျှပ်တစ်ပြက် မဟာပုဂံ

- ▶ သမုဒ္ဒရာဇ် မင်းကအစ
အရိမဒ္ဒနမည်တဲ့ ပုဂံကို
ယုံလွှတ်ကျွန်းဆိုတဲ့ဒေသမှာ
ပထမစတင်တည်ထောင်ခဲ့တယ်။
- ▶ ကျားကြီး၊ ငှက်ကြီး၊ ဝက်ကြီး၊ ရှားပျံကြီး
ဗူးတောကြီးဆိုတဲ့
ရန်သူကြီးတွေကို အပြီးသတ်
ပျူစောထီးရဲ့ ရာဇဝင်ဇာတ်တစ်ခုဟာ
အဲဒီအရပ်က စခဲ့တာပေါ့။

▶ မင်းဆုနစ်ဆက်
 သေလည်ကြောင်မင်းလက်ထက်မှာ
 သီရိပစ္စယာကျောက်စကား
 ဒုတိယပုဂံ ပြောင်းသွားသတဲ့
 နောက်မင်းများ (၁၂) ဆက်
 သိုက်တိုင်မင်းလက်ထက်ရောက်တော့
 တမ္ပဝတီဗွားစောဟာ
 တတိယပုဂံလို့ ပြောပြန်တယ်။

▶ ဟောခုတွေ့ရတဲ့ စတုတ္ထပုဂံ
 ပျဉ်ပြားမင်း တည်တဲ့ ပုဂံမှာတော့
 ကျန်ခဲ့တာတွေအားလုံး
 အံ့ဩလို့ မဆုံးနိုင်လောက်အောင် များလို့
 ဘုရားကျောင်းကန်နဲ့ ဂူပုထိုး
 အစုပညာအမျိုးမျိုးတွေထဲမှာ
 ကျောက်ဆစ်ဗိသုကာ
 ပန်းချီနဲ့ ပန်းပုလက်ရာ
 တက္ကသိုလ်တို့ မြန်တုနဲ့တွေ့တာ
 ပုဂံရာမမှာ တစ်စုတစ်ဝေး
 ရတနာသိုက်ကြီးအမွေပေးထားခဲ့တာပေါ့ ...။

▶ ဒါကိုမှ ကျေးဇူးမတင်တတ် မယူတတ်ရင်
 တို့လောက်တော်ဖို့ကောင်းတာ ဘယ်သူရှိမှာလဲ
 လာလိုက်ကြတဲ့ တိုးရစ်တွေ
 ကုတ်ခြစ်ပြီး ဒေါ်လာသုံး
 ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးနဲ့ နေလယ်စာ
 စက်ဘီးကယ်ရိယာနဲ့ ပုဂံကိုပတ်
 ရသလောက် အမြတ်ထုတ်သွားကြတာပဲ . . . ။

▶ မြန်မာပြည်မွေး-မြန်မာ့သွေး
 ပုဂံဆိုတာ ဘာဝေးတာမှတ်လို့
 ကိုယ့်အရပ်ကိုယ်ချစ်
 ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်ချစ်ရအောင်
 အနှစ်တစ်ထောင်က ပထမမြန်မာ
 အံ့မခန်း ကြီးကျယ်ခဲ့တာမို့
 အနုပညာမှော်ဆရာတွေ
 လာလာပြီး တူးဆွ
 ဂီတနဲ့ အသံတွေသီ
 ပန်းချီနဲ့ အရုပ်တွေရေး
 အတွေးနဲ့ စာလုံးဖော်
 ပလင်ကော်ပြားနဲ့ အုတ်အိမ်ပွဲ
 အနုပညာရှင်တွေ
 ယူလိုပင် မကုန်ချေဘူး
 ဇိမြေနဲ့ ဒီရေညာကံ
 ဗုဒ္ဓ်အိမ်ပေါက်ကို တက်ရတာ
 ရှိတယ်အထိ ကိုယ်ပြန်ဝတ်ရတာဆိုပါပဲ . . . ။

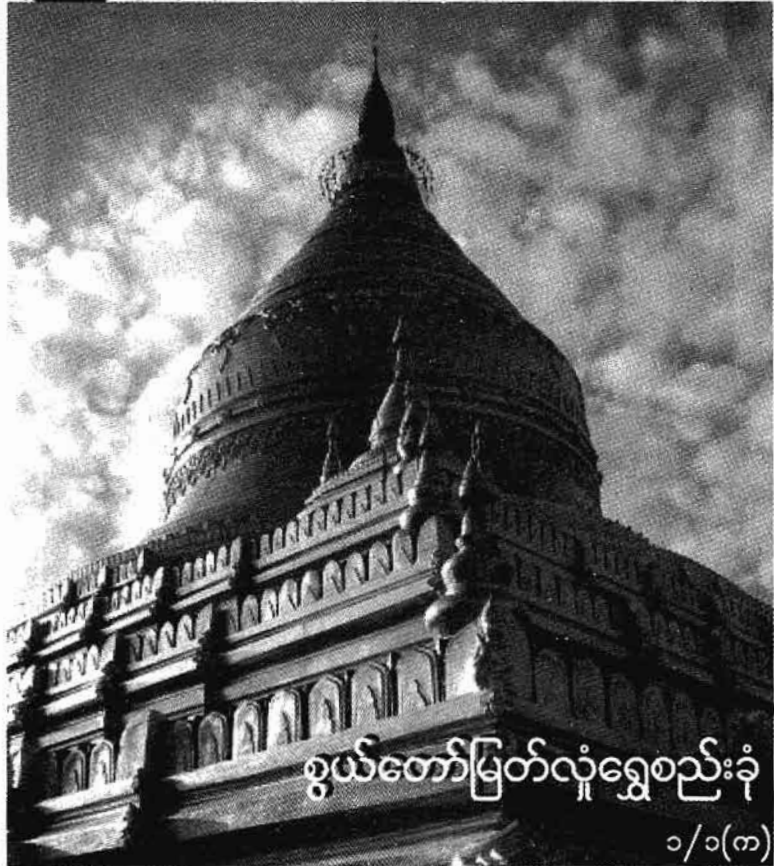
► ရင်ထဲမှာ ပိတိ

ဆွေမျိုးဘုရားတွေရှိတဲ့အရပ်
 သံလိုက်ဓာတ် ဆွဲအားတွေကြောင့်
 သွားခဲ့တာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိပါလည်း
 မဟာပုဂံရဲ့ ပုံရိပ်တာ
 လျှပ်တစ်ပြက်ပမာ တရိပ်ရိပ်နဲ့
 စိတ်ထဲမှာ အားမရ
 သွားမဝ ကြည့်မဝ
 ဖူးမဝ အတန်တန်
 ဘဝတွေ ဘယ်နှတန်ရှိပြီ မသိ
 နောင်ဆက်မည့် သံသရာ
 ပုဂံ နဲ့ ငါ
 ငါ နဲ့ ပုဂံ
 ဆက်ဆံလို့နေရဦးမှာပေါ့လေ . . . ။ ။

ရေနံသောင်းမောင်

မြန်မာမှန်ရင် ပုဂံကိုချစ်စိတ်သန်
ပုဂံရှိလို၊ မြန်မာရှိပြန်
ပုဂံရှိလို၊ ကမ္ဘာသိမြန်
ပုဂံရှိလို၊ ဘာသာသိကျန်
ပုဂံရှိလို၊ သာသနာအသိမှန်
ပုဂံရှိလို၊ ယဉ်ကျေးအဆင့်သဏ္ဍာန်
ပုဂံရှိလို၊ အထင်မသေးဝံ့အသံ
နေတစ်နှုန်းနော်မညှိုးတဲ့
ရွှေဘုန်းတော်တိုးခဲ့ ရွှေပုဂံ...။

စွယ်တော်မြတ်လုံရွှေစည်းခုံ

၁/၁(က)

ညောင်ဦး မင်္ဂလာသုဇ္ဈာန် အနောက်သို့ လေးဖာလုံခန့် ဆင်းသွားလျှင် ရွှေတောင်ကြီး ပုံထားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရွှေဆွမ်းအုပ်ကြီး တည်ထားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပုဂံစွယ်တော်မြတ် အဦးအဖျား ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးကို ဖူးတွေ့ရသည်။ တောင်ဘက်စောင်းတန်းနှင့် အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းရှည်ကြီးနှစ်ခုရှိရာ ပုဂံညောင်ဦးဒေသထွက် ပစ္စည်းများရောင်းသော ဈေးဆိုင်တန်းများနှင့် စည်ကားလှသည်။ ပုဂံနန်းစံသက် သက္ကရာဇ် ၃၉၃ ခုနှစ်တွင် အနုရုဒ္ဓါ (ခေါ်) အနော်ရထာ

မင်းကြီးသည် သိကြားပေးသော အိပ်မက်အရ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သံတမန်စေလွှတ်၍ စွယ်တော်မြတ် ပင့်တော်မူစေသည်။ သီဟိုဠ်ဘုရင် ဓာတုသေနမင်းကလည်း ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူ ပေးအပ်လိုက်ရာ အနော်ရထာမင်းကြီး ကိုယ်တိုင် သီရိပစ္စယာ ဧရာဝတီမြစ်ထဲသို့ လည်ပင်းတိုင်အောင် ဆင်းတော်မူကာ စွယ်တော်ကို ကြိုတော်မူသည်။ နန်းတော်တွင်းဝယ် ရတနာပြာသာဒ်ဖြင့် ပူဇော်ကာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်တော်မူစေ၏။ ထို့နောက် ရှင်အရဟံ တိုက်တွန်းတော်မူသောကြောင့် စွယ်တော်မြတ်ကို ဆင်ဖြူရတနာဖြင့်တင်ကာလွှတ်တော်မူရာ ဆင်ဖြူရတနာသည် ပုဂံမြို့ အရှေ့မြောက်အရပ် သဲစည်းခုံတွင် ဝပ်တော်မူလေသည်။ သဲစည်းခုံဆိုသည်ကား အောက်ခြေခိုင်ခန့်မည်မဟုတ်သောကြောင့် မင်းကြီး စိတ်မကောင်းရှိတော်မူရာ ထိုည၌ပင် သိကြားမင်းက ဤမြေသည် သာသနာ ၅၀၀၀ အရှည်တည်တံ့ရန် မြေဖြစ်ပါသည်။ စိတ်မကောင်း မရှိပါနှင့်ဟု အိပ်မက် ပေးလေရာ အနော်ရထာမင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ထိုမြေအား ကျောက်မြေ အဖြစ်သို့ဖို့ကာ သံပြားကွပ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၃၉၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေစည်းခုံစေတီတော် မြတ်ကြီး၌ သီဟိုဠ်မှရသော စွယ်တော်အပြင် တရုတ်ပြည်မှရသော မြဆင်းတု၊ သရေခေတ္တရာမှရသော ဘုရားသခင်၏ သင်းကျစ်တော်နှင့် မင်းကြီး၏ ကိုယ်စားတော် ရတနာပန်းတောင်းဖက်ဟန် ရွှေစင်သွန်း၍ ဌာပနာတော်မူသည်။

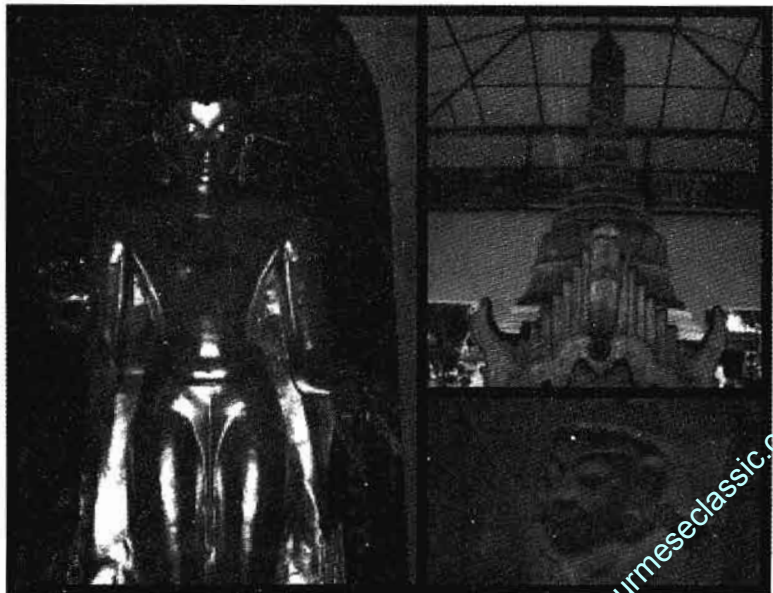

ရွှေစည်းခုံ အတွင်းကပ်စေတီအား သက္ကရာဇ် ၄၂၁-ခုတွင် ပြီးစီးအောင်မြင်တော်မူသော်လည်း အနော်ရထာမင်းကြီး၏စိတ်ထဲဝယ် ဖိနပ်မြေသံတောင် ၃၂၀ ရှိသော အပြင်ကပ်စေတီအား တည်ထားတော်မူချင်သည့်ဆန္ဒမှာ မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်ရရှာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုးခရိုင်နယ်သို့ ထွက်တော်မူပြီးအပြန် သရပိတံခါးအဝင်၌ အောင်သာဘက်တွင် ကျွဲဆိုးကြီးတစ်ကောင် သောင်းကျန်းနေသည်ဟုကြား၍ သွားရောက်နှိမ်နင်းရာတွင် ကျွဲရိုင်းခတ်၍ နတ်ရွာစံတော်မူရှာသည်။

သက္ကရာဇ် ၄၄၆-ခုနှစ်တွင် နန်းတက်တော်မူသော ကျန်စစ်မင်းကြီးသည် ရွှေစည်းခုံ စေတီတော်အား သက္ကရာဇ် ၄၅၁-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့တွင် အနော်ရထာမင်း၏ ဆန္ဒအတိုင်း ဖိနပ်မြေသံတောင် (၃၀၀) အမြင့်သံတောင် (၈၀) ရှိသော အပြင်ကပ်စေတီကို တည်တော်မူသည်။ ယခု ဖူးမြင်ရသော ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မှာ ပုဂံတွင် ရှားပါးလှသော ကျောက်သားဖြင့်တည်ထားသော ဘုရားစေတီ အဆောက်အအုံ ၄ ခုအနက် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး ပုဂံရှိ နှစ်ထပ်ဘုရား ၄၅ ဆူအနက် တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ထိုအပြင် ငါးရူးငါးဆယ်စဉ် ဇာတ်ကွက်များရှိသော ဘုရား (၄)ဆူ အနက် စဉ့်ဇာတ်ကွက်ပေါင်း (၅၉၆) ရှိသည့် တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အပြင်ကပ် ကျောက်စေတီတော်တည်ရာ၌ ၇ မိုင် ဝေးသော တူရွင်းတောင်မှ ကျောက်တို့အား အလျား (၃) ထွာ အနံ (၁) ထွာ ရွှေခြမ်း၍ ပုဂံသားတို့ လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ခဲ့ကြရာ သိကြားမင်းနှင့် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းမှ ကူညီဆောင်မခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ကျောက်များကို လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ခဲ့ကြသူများ နေပူမခရလေအောင် မန်ကျည်းစေ့များ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြစိုက်ရာ နေ့ချင်းညချင်း ရှင်သန် ကြီးပြင်း၍ အရိပ်ဖြစ်စေ၏။ အသူရာနတ်တို့က စန္ဒကူးသရက္ခန်သားများ မီးသွေး ဖုတ်ရသည်။ ဘီလူးတို့က နွားနို့ညှစ်ရသည်။ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့က ပင်လယ်အောက်မှ ပုလဲကျောက်တို့ကို ယူ၍ ထုံးဖုတ်ရသည်။ နဂါးတို့က သရွတ်နယ်ကြရသည်။ သိကြားမင်းက အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် ခြင်္သေ့ရုပ်ထုကြီးအား လက်တော်နှင့်အတူ လက်ရှစ်သစ်ရှိသော အင်္ဂတေမံသည်ဟုဆိုလေသည်။ ကျန်စစ်မင်းကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၄၅၂ ခု ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ရွှေထီးအငှားဘဲတင်

ပြီးစီးတော်မူသည်။ (ချယားသီး ပဉ္စလောဟာ အစောက်ကိုးထောင်၊ အဝန်းတစ်ဆယ့် ကိုးထောင်နှစ်မိုက်၊ စေတီရံ နှစ်ဆယ်၊ ကြာသွပ်အိုး ၁၂ လုံး၊ ခြင်္သေ့ရုပ် (၂)၊ မာန်နတ်ရုပ် (၁၆) ရုပ်၊ ပင်လယ်ဆားရုပ် (၁၆)ရုပ်၊ မုခ် ၄ ခု လှေကား (၁၂)၊ ထီးပေါင်း (၃၇)လက်၊ လေးထောင့် ပစ္စယံ (၃) ခု၊ ရှစ်မြှောင့်ပစ္စယံ (၁) ခု၊ အဝိုင်းပစ္စယံ (၁) ခု၊ တတိယပစ္စယံပေါ်တွင် စေတီယံ (၄) ဆူ၊ ပန်းအိုး (၄) လုံး၊ ပထမနှင့် ဒုတိယပစ္စယံပေါ်တွင် ပန်းအိုး (၄) လုံးစီရှိသည်။ ဆတ္တဝတီထီးအဆင့်များ ဖြစ်သည့် ဖောင်းရစ်ပိုင်းတွင် မိုးလျှော (၁၁)ခုမှာ ထီး (၁၁) ဆင့် သဘောဖြစ်သည်။ အမြင့် ၁၆ ပေ၊ အချင်း ၁၀ ပေရှိ ခရေသီးမှာ ပဉ္စလောဟာဖြင့် ပြုလုပ်ထား သည်။ ရွှေစည်းခုံဘုရားမှာ ထောင့်လေးထောင့်၌ ကျောက်ဖြင့် တည်ဆောက်ထား သည့် ဖင်နှစ်ခွခြင်္သေ့ရုပ်ကြီးများမှာ လက်ရာမြောက်လှသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် နတ်လမ်းလှေကားထိပ်နှင့် (၈)ပေ အကွာတွင် အချင်းသုံးလက်မခွဲအနက် တစ်လက်မခွဲ ရှိကျောက်ခွက်ရေချိန်တစ်ခုရှိရာ ဘုရားကြီးတည်စဉ်က တည့်မတ်မှု ရှိမရှိ ချိန်သည့်ရေချိန်ဖြစ်သည်။

အတွင်းအံ့ကိုးပါး ကဗျာ - ကင်းဝန်မင်းကြီး

ထီးမဆိုင်း တံတိုင်း၌ရိပ်တည်။
 မလွင့်ရွှေလှောင်ပ
 ဗိုလ်သောင်းထောင်ဝင်မကြပ်တဲ့ပြင်
 ဆွမ်းကပ်သူလက်မဦးနိုင်နှင့်
 မကူးသံကြားဟီး တီးတဲ့ရွှေစည်။
 မြင့်ဝှမ်းရောင်ထင်စနိုးပေပ
 မိုးကပ်ပြုရေအရည် အနည်မျှမကြွင်း။
 ချယားပင် ဒွါဒသင်ခါမလင့်ပေပ
 ငုံ့ပွင့်ကာကြူထုံတဲ့ ဇေယျခုံအံ့ဖွယ်ကိုးကို
 တိုးခဝပ်စင်း . . . ။

ကဗျာ - သူရဇော်

အပြင်အံ့ကိုးပါး

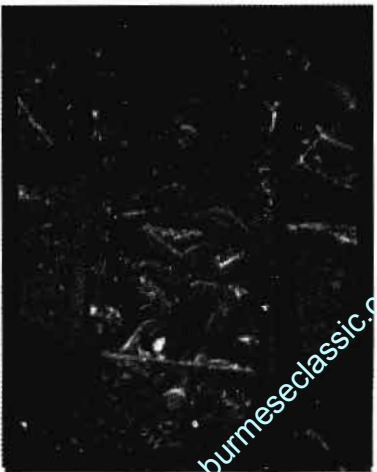
ဆင်ဖြူဝပ်ရာရေမစီး သဲထုကြီးသောင်ပြင်။
 သိကြားသူဖန်တော့
 သဲသောင်ယံကျောက်မြေဖြစ်သည်ပ
 ဝဲရစ်ရေစေတီထူး၊ ဦးခိုက်သည်ပင် ။
 တံတိုင်းကျယ် ပယ်ရှစ်မင်းနှင့်
 တူရွှင်းတောင် ကျောက်ဆင့်ကမ်းသယ်တော့
 မပန်းဖို့အရိပ်ဆင်၊ မန်ကျည်းပင်ပေါက်သား ။
 ကျောက်သယ်ပြီးပြန်တော့ ထိုမန်ကျည်းပျောက်ကွယ်လို့
 ကြည်ညိုဖွယ်စေတီရိပ်ရယ်က လှေကားထိပ်မှန်မှာထင်လို့
 အဝေးမြင်ကုန်းမြေမောက်ပေမင့် အနီးရောက်ဖူးတွေ့ရာ မြေပြင်မှာတည်ပုံခန့်
 ပြင်အံ့ကိုးပါး. . ။

စေတီ၏ (၄) မျက်နှာ ကြေးဂူတိုက် အတွင်း၌ (၁၃)ပေခန့်ရှိ ပဉ္စလောဟာ
 မတ်တပ်ရပ် ဆင်းတုတော် (၄) ဆူရှိပြီး အနောက်ဘက် ကဿပ ဘုရားပုံတော်မှာ
 မူလအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အာနန္ဒာဘုရား၌ မတ်ရပ်ကိုယ်တော်ကြီးကဲ့သို့ အဝေးမှ
 ဖူးလျှင် မျက်နှာတော်မှာ ပြုံးနေသည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီးကျောက်စာနှင့် ဘုရင့်နောင်၏ ကုသိုလ်တော် ကြေးခေါင်းလောင်း နှစ်လုံးအပါအဝင် ခေါင်းလောင်း (၂၆) လုံးရှိသည်။ အရှေ့ဘက် တံတိုင်းမုခ်အပြင်ဘက် ခြင်္သေ့ကြီး နှစ်ကောင်၏ အနီး တွင် အမြင့် ၉' ၄" အလျား ၂' ၆" အနံ ၂' ၃" ရှိ မွန်ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသော လေးထောင့်ကျောက်စာတိုင်ကြီး နှစ်တိုင်မှာ ကျန်စစ်သားကျောက်စာတိုင် ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်စာတွင် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ ဘဝနာအတ္ထုပ္ပတ္တိကို မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

ဂေါပကရုံးခန်းအနီးတွင်ထားသော ရှေးအာရုံခံတန်ဆောင်းတွင် တပ်သည့် အလျား (၁၂) ပေ၊ အနံ (၅) ပေရှိသည့် ကျွန်းတံခါးရွက်ကြီးတွင် ပန်းပုရုပ်များ အတန်း (၅) တန်းခွဲ၍ ထုလုပ်ထားသည်။ ဤပန်းပုရုပ်များမှာ အနှစ် (၉၀၀) ကျော်က ပုဂံတွင်ရှိခဲ့သော စည်သည်ပန်ကျာရုပ်များဖြစ်ပြီး ထိုပုံများမှာ ပုဂံခေတ်ဘုရားဆွမ်းပန်း ဆီးမီးကပ်သောအခါ အတီးအကများဖြင့် တွဲဖက်၍ ပူဇော်ကန်တော့သော အလေ့အထရှိခဲ့ကြောင်းကို ထိုတံခါးကြီးက သက်သေခံ အစောဆုံး အထောက်အထားဖြစ်သည်။ တံခါးရွက်တွင် ဒီဇိုင်းအကွက် ရှစ်ကွက်ဖြင့် ဖော်ထားပြီး တစ်ကွက်စီတွင် ဘဲဥပုံဖြင့် (၁၂) မြောင့်ကွက် ဒီဇိုင်းများဖြင့် ဖန်တီးထားပြီး ကနုတ်ပန်းများကား အဆင့်မြင့်လှသည်။ ရေနံသုတ်ထားခြင်းကြောင့် အဆင်အပြင် ညစ်မွဲနေပြီး အချို့ရုပ်ကြွများ ရေနံချေးသုတ်ရာတွင် ပွန်းတိုက်ဖိ၍ အရုပ်မပီမသ ဖြစ်ရပြီး ယခင်ရှိခဲ့သော (၁၅) ရုပ်တွင် ယခု (၁၃) ရုပ်သာ ရှိတော့သည်။

အရှေ့ဘက် ကြေးဂူတိုက်၏ အရှေ့တောင်ဘက် အုတ်ခုံပေါ်တွင် ဘုရင့်နောင် မင်းတရားကြီး လှူဒါန်းထားသော ပါဠိ၊ မွန်၊ မြန်မာ သုံးဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထား၍ အလေးချိန် (၂၁၀၀) ပိဿာရီ ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး တစ်လုံးရှိသည်။ ခေါင်းပုစွန် ထုပ်ကွေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ဟင်္သာရုပ်သည် ဟံသာဝတီ အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်ပြီး စစ်ပွဲအောင်ပွဲ၊ နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ပွဲ၊ ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး အနောက်တောင်ဘက်တွင် အဖထက်သားတစ်လဦး နတ်ကြီးနှစ်ပါးဖြစ်သော အဖရွှေညိုသင်၊ သား ရွှေစကားနတ်ရုပ်ကြီးနှင့် ပွဲစားကြီး ဦးနေဒွန်း နတ်ရုပ်ကြီးများရှိကြသည်။

တည်ထောင်သူနှင့် မွမ်းမံသူ ဘုရင်နှစ်ပါးပူဇော်ခဲ့တဲ့ ဘုရား ဧရာဝတီမြစ်ရဲ့ ချောက်ကမ်းပါးမှာ ဆွမ်းအုပ်ကြီး တည်ထားသလို ရွှေသားလုံးပြည့် မိုးတိမ်ညွန့်အထိပါပဲ ဘယ်ကကြည့်ကြည့် ဘယ်ကဖူးဖူး စွယ်တော်ဦးဘုရား ရွှေစည်းခုံ ရွှေတောင်ကြီးပုံထားတဲ့အတိုင်း...။

+++++

ငှက်ပစ်တောင်
နှင့်

ရှင်အရဟံ အုတ်ကျောင်း

၁၇၆/၁၃၆

ညောင်ဦး မင်္ဂလာစည်သူဈေးနှင့် အနော်ရထာလမ်းထိပ်၊ ပုဂံလမ်းခွဲရှိ ဆပွဒဘုရား (ဘုရားနီ)ကြား အရှေ့ဘက်သွားသောလမ်းကို ပတ်ပြီးလျှင် တောင်ဘက် မှတစ်ဆင့် ချိုးကွေ့လျှင် ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားနှင့် ရှင်အရဟံအုတ်ကျောင်းသို့ ရောက်ပေသည်။

ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဇာတ်လမ်းမှာ ပျူစောထီး ဖြစ်သည်။ တကောင်းပြည်ကြီးတွင် သတိုးမဟာရာဇာမင်းကြီး နန်းစံတော် မူရာ ၎င်းလက်ထက် ပြည်ရွာမငြိမ်မသက်ရှိ၍ ဤမင်း၏ အနွယ်တော် သတိုးအာဒိစ္စမင်းသည် မလည်အရပ်သို့ ရှောင်ပုန်းလာခဲ့ရ၏။ ထို့နောက်

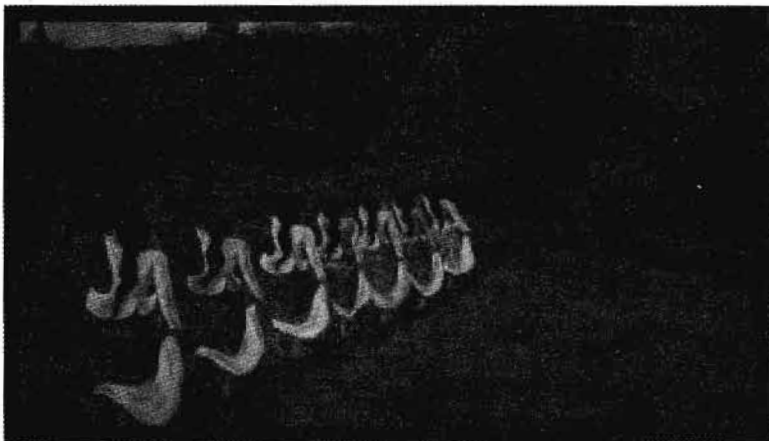
မထင်မရှားအသွင်ဖြင့် ဥယျာဉ်တောင်ယာလုပ်ကိုင် စားသောက်ရင်း သားတစ်
 ယောက်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသားအား စောထီးဟုအမည်ပေးပြီး (၇)နှစ်အရွယ်
 ရောက်သော် ဆရာရသေ့တစ်ပါးထံ ပညာသင်ရန်အပ်နှံသောအခါ ဤဆရာ
 ရသေ့က စောထီး၏အဆင်းသဏ္ဍာန် ကြံအင်လက္ခဏာကို ကြည့်၍ ဤသူငယ်သည်
 တစ်နေ့မင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသိတော်မူပြီး စောထီးအမည်မှ မင်းထီးအမည်ပြောင်းကာ
 ပညာသင်ပေးသည်။ မင်းထီးသည် မင်းသားတို့ တတ်အပ်သောအတတ်တို့၌
 လေးအတတ်ကို ထူးချွန်စွာတတ်မြောက်လေသည်။

အသက် (၁၆)နှစ်အရွယ်တွင် သိကြားမင်းပေးလိုက်သော ရတနာလေးနှင့်
 မြားကို ယူဆောင်၍ ပုဂံသို့သွားပြီး ပျူအိုလင်မယားထံတွင်ခိုလှုံသည်။ မင်းထီးမှ
 ပျူစောထီးအသွင်ဖြင့်နေလေသည်။ ပျူအိုလင်မယားနေသောအရပ်ကား ယခု
 ညောင်ဦးမြို့ အရှေ့ဘက် ၅ မိုင်ကွာတွင်ရှိသည့် မြေခဲတွင်းရွာဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ပုဂံပြည်၏ အရှေ့ဘက်၌ ဝက်ကြီး၊ အနောက်ဘက်၌
 ငှက်ကြီး၊ မြောက်ဘက်၌ ရှူးပျံကြီး၊ တောင်ဘက်၌ ကျားကြီး စသည့် ရန်သူကြီး
 (၄) ဦးမှာ အရံ (၅၀၀)စီနှင့် နေကြသည်။ ထိုစဉ်က ရွာ (၁၉) ရွာကို စုစည်း၍

ယုံလွတ်ကျွန်းအရပ်၌ ပုဂံဟု စတင်တည်ထောင်စိုးစံသော သမုတိရာဇာမင်းသည်ပင် လျှင်မနိုင်၍ နေ့စဉ်အာဟာရဆက်နေရကာ ငှက်ကြီးကိုမူကား တစ်နေ့တစ်ယောက် မျှနှုန်းဖြင့် သမီးကညာများ ဆက်သလာခဲ့ရာ (၁၂) နှစ်ပင်တိုင်ခဲ့လေသည်။ ပျူစောထီးလည်း ရန်သူများရှိရာသို့သွားပြီး နှိမ်နင်းအောင်မြင်ပြီးနောက် နောက်ဆုံး ရန်သူဖြစ်သော ငှက်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံလေရာ သိကြားမင်းပေးသော လေးနှင့်မြား ကိုသုံး၍ ငှက်ကြီးကိုပစ်ရာ ငှက်ကြီးသေလေသည်။ ဘုရင်သမီးကညာ (၇) ယောက်လည်း ငှက်တောင်တစ်ချောင်းကိုရွက်၍ မင်းကြီးထံဆက်သရန် ကြိုးစားရာ မနိုင်၍ လမ်းတွင်ပစ်ချရသောကြောင့် ငှက်တောင်ပစ်ဟုတွင်၏။ နောင်သော် (ငှက်ပစ်တောင်) ဖြစ်လာသည်။ သက္ကရာဇ် ၇၄ တွင် သမုတိရာဇာမင်း နတ်ရွာစံ သော် ပျူစောထီးက မင်းမပြုသေးဘဲ ဆရာရသေ့အား မင်းပြုစေရာ ရသေ့ကြောင် မင်း (၁၅)နှစ်ခန့်နန်းစံရ၍ သက္ကရာဇ်(၈၉)ခုနှစ်တွင် ရသေ့ကြောင်မင်းအနိစ္စ ရောက်သော် ပျူစောထီးမင်းဖြစ်သည်။

ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားသည် ပျူစောထီးမင်း ကောင်းမှုတော်ဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် (၉၂) ခုနှစ်တွင် တည်သည်ဟုဆိုသည်။ ထိုဘုရားတည်သော နေရာသည် ထီးလိုင်ကာ ငှက်ကြီးအား ပစ်သတ်ရာနေရာ၌ တည်ထားခဲ့သော ဘုရားဖြစ်သည်။ အချို့အယူအဆမှာ ဤနေရာသည် ငှက်တောင်ကို ခုန်ပစ်ရာဖြစ်၍ ငှက်လောင်ပစ်မှ ငှက်ပစ်တောင် ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

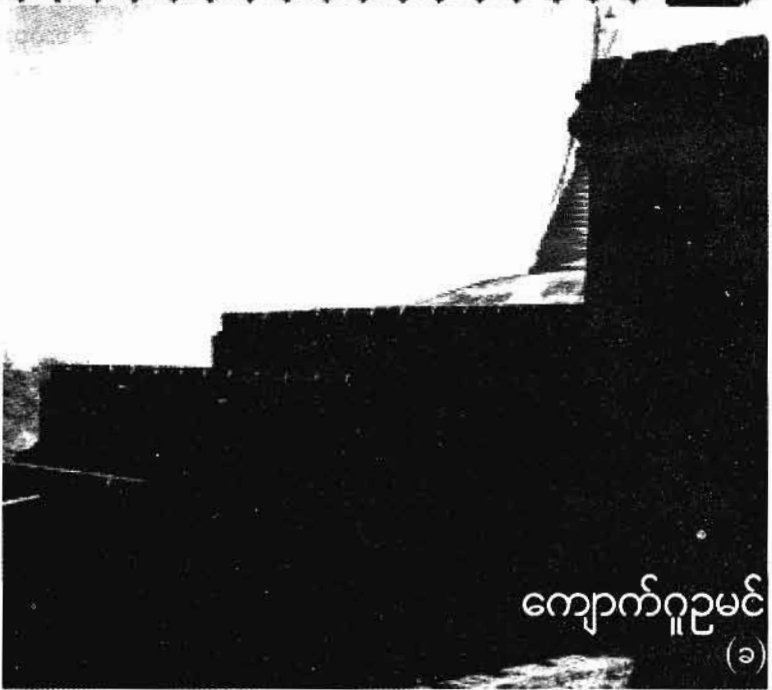

ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားမှာ ၂၅ ပေခန့်မြင့်သော တောင်ကုန်းပေါ်တွင်ရှိပြီး မုခ်လေးမျက်နှာနှင့် စေတီတော်နှစ်ဆူရှိသည်။ ဂေါတမဘုရားမှာ လက်ဝဲဘက် စေတီ၏ အောက်ဘက်တောင်ခြေတွင်ရှိသည်။ မြောက်ဘက်တွင် ငှက်ပစ်တောင် ကျောင်းတိုက်နှင့် အရှင်ဉာဏမဇ္ဈအား အမှူးထား၍ နရပတိစည်သူမင်းကြီးက လှူဒါန်းခဲ့သည့် ငွေလေးဥမင်၊ သမီးဝှက်ဥမင်၊ မြားသဥမင်၊ စည်းတားဥမင်၊ ငှက်ချောင်းဥမင်၊ ငှက်ပစ်ဥမင်၊ ငှက်ပေါက်ဥမင်၊ ငှက်ကူးဥမင်၊ ငှက်ရေသောက် ဥမင်၊ ငှက်လှေးဥမင်၊ ငှက်စားကြွင်းခုနစ်ယောက် ဥမင် စသော ငှက်ပစ်တောင်နှင့် နွယ်သော ဥမင်ပေါင်း (၁၁၄၀) တည်တော်မူသည်။

ငှက်ပစ်တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ရှင်အရဟံအုတ်ကျောင်းကို တွေ့ရ သည်။ အနောက်ဘက်တွင် အုတ်အဆောက်အအုံရှိပြီး ရှေ့ဥပစာတွင် ဘုရားဟော ဓမ္မသာလာ တစ်ဆောင်ရှိသည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မေလ၊ (၁၃) ရက်၊ စနေနေ့တွင် စတင်ပြုပြင် တည် ဆောက်ခဲ့ရာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ (၃၀) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။ အတွင်း၌ ရှင်အရဟံသီတင်းသုံးနေပုံရုပ်တုမှာ အသက်ဝင် လှသည်။

ရှင်အရဟံအုတ်ကျောင်းတွင် ရှင်အရဟံရဟန္တာမြတ်သီတင်းသုံးနေပုံ

ကျောက်ဂူဥမင် (ခ)

ကျောက်ကူးဥမင်

၁၅၄/၁၂၃

ကျောက်ကူးဥမင်နှင့် ဘုရားမှာ ညောင်ဦးမြို့အရှေ့ဘက်နှင့် ငသယောက်၊ မြင်းခြံသွား ကားလမ်းမှ အနောက်ဘက် ရောဝတီမြစ်ကမ်းပါး အနီးတွင် ရှိသည်။ ကျောက်အုတ်တို့ဖြင့် တည်သော ဥမင်ဖြစ်၍ ကျောက်ဂူဥမင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓားမနှင့် ဓားသွေးကျောက်မြစ်ညာသို့ကူး၍ ကျောက်ကူးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရှေ့ပိုင်း ကျောက်အုတ်နှင့် နောက်ပိုင်း ကျောက်ကမ်းပါးတို့ ဆက်ကူးထားသောကြောင့် ကျောက်ကူးဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ ပုဂံတွင် ရှားပါးသော ဘုရားအဆောက် အအုံ (၄) ခုအနက် တစ်ခုအပါ အဝင်ဖြစ်သည်။

သက္ကရာဇ် (၅၃၆) ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော ပုဂံဘုရင် နရပတိစည်သူ မင်းကြီးလက်ထက် ငှက်ပစ်တောင်ဂိုဏ်း အရှင်ဥတ္တရဇီဝမထေရ်၏ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်သည့် အရှင်ပဏ္ဍိတမထေရ်မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံသောကြောင့် မင်းနှင့် တကွ အများပြည်သူတို့ ကြည်ညိုကိုးကွယ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုမထေရ်၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ညှိုးနွမ်း နာမည်ပျက်စေသောငှာ မိန်းမတစ်ဦးသည် တရားဓမ္မလျော် အားထုတ်ချင် ယောင်ဆောင်၍ ပဏ္ဍိတမထေရ်၏ ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးမြစ်ကမ်း ထိပ်တွင် လာရောက်နေထိုင်သည်။ ၎င်းနောက် ရဟန်းနှင့်မာတုဂါမ နှစ်ဦးတို့ ငြိစွန်း မိလေသယောင် သတင်းဆိုးကို လွင့်လေရာ ထိုရဟန်းအား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြ သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြစ်ရလေသည်။ ထို့နောက် အကျိုးအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာအမှန်ကို သိလိုကြခြင်းကြောင့် ရဟန်းထံချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ ရဟန်းမှာ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြခြင်း မပြုတော့ဘဲ လာရောက်စုံစမ်းကြသူများအား မြစ်ဆိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ထို့နောက် ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ်တွင် ဓားသွေးနေသော ဒါယကာ တစ်ဦးထံမှ ဓားမနှင့် ဓားသွေး ကျောက်ကို အလှူခံပြီးနောက် “မိမိသည် အကျင့်သီလပျက်ရိုးခြင်း မရှိပါက ဤကျောက်တုံးနှင့်ဓားမသည် ရေသတ္တဝါကဲ့သို့ မြစ်သို့ဆန်ကာကူးနိုင်ပါစေ သတည်း” ဟု သစ္စာဆိုပြီး ပစ်ချလိုက်ရာ ကျောက်တုံးနှင့် ဓားမတို့သည် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် မြစ်ကိုဆန်၍ ကူးသွားကြသည်ကို အံ့ဩဝမ်းသာတွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုချေသည်။

အရှင်ပဏ္ဍိတလည်း ထိုအချိန်မှစ၍ မင်းနှင့် ပြည်သူတို့ ပိုမိုကြည်ညို ကိုးကွယ်ခြင်းခံရလေသည်။ ထိုအကြောင်းကိုပြု၍ သက္ကရာဇ် ၅၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် ချောက်ကမ်းပါးတွင် ဥမင်တူး၍ အနုလက်ရာမြောက် လှသော ကျောက်သားကျောက်အုတ်များ အဆင့်ဆင့်စီကာ ကျောက်ကူးဥမင်တည် ဆောက်တော်မူသည်။

ဂူအတွင်းတွင် ပလ္လင်တော်အမြင့် ၆ တောင်၊ အထက်၌ ၁၂ တောင် ဉာဏ်တော်မြင့်သော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူရှိသည်။ ဂူနှစ်ဆင့်အထက်၌ ဉာဏ်တော် (၇) တောင်ရှိသော စေတီတစ်ဆူတည်သည်။ ဂူအတွင်း၌ အလင်းပေါက်ဝင်နိုင်ရန် ဖောက်ထားပုံမှာ ပညာသားပါလှသည်။ အပေါ်ထပ် အလင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် အောက်ဖက်သို့ အလင်းရောက်ရန် စီမံထားသည်။ အပေါ်ထပ် လိုင်ပတ်လမ်းတွင် တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ဇာတ်ရုပ်တော်များထားရှိသည့် နေရာများ ကွက်လပ်ဖြစ်၍ ကျန်နေခဲ့သည်။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပုံများ၊ မုစလိန္နာတွင် သတ္တဟ စံတော်မူပုံ၊ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်စဉ် နတ်တို့က ဘုရားအလောင်းတော်အား နားရွက်မှ ဩဇာသွင်းပုံများနှင့် နံရံတွင် ပုဂံခေတ်ပန်းချီများ လက်ကျန်ရှိနေသေးသည်။

မာတုဂါမနှင့်ငါ
ဘာတစ်ခုရယ်မှ မများ
ဟောဒီဓားနှင့် ဓားသွေးကျောက်
ငါ့သီလကို ထောက်ခံရင်
မြစ်ပြင်မှာ ရေကူး
ထူးခြားအောင် ပြပါလေဟု
အဓိဋ္ဌာန်ပြု သစ္စာဆိုပြီး
ဧရာဝတီရေစီးပေါ်မှာ ဓားကိုတင်
ရေဆန်ကိုတွင်တွင် ကူးပြစေခဲ့တယ်
“ဓားမရေကူး”
စည်သူမင်းကြီး ဖူးခဲ့တဲ့
ညွတ်နူးမှု သဒ္ဓါ
တရားရယ်လို့ ရွာချင်ရင်
လာခဲ့ဖို့ကောင်းတဲ့ နေရာတစ်ခု . . . ။

ဂူပြောက်ကြီး (ဝက်ကြီးအင်း)

(၂၉၈/၁၉၇ က)

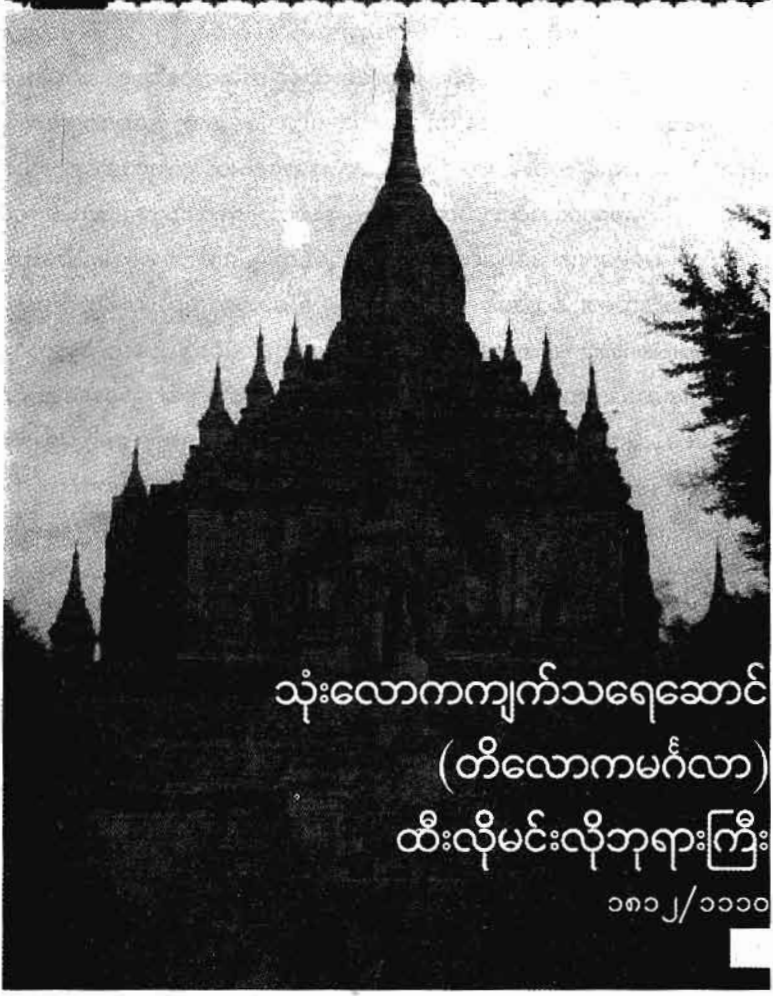
ညောင်ဦး၊ ပုဂံသို့သွားသော အနော်ရထာလမ်း၏ ညာဘက်တွင်ရှိပြီး ဝက်ကြီးအင်းရွာမှ အရှေ့တောင် ၂ ဖာလုံအကွာတွင် ရှိသည်။

ဝက်ကြီးအင်းတွင် ဂူပြောက်ကြီး၊ ဂူပြောက်ငယ်ဟူ၍ နှစ်ဆူရှိရာ ယခု ဘုရားအမှတ် (၂၉၈/၁၉၇-က) ဂူပြောက်ကြီးမှာ ကမ္ဘာကျော် ပုဂံခေတ်ပန်းချီ လက်ရာများကျန်ရှိနေသေး၍ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် မြန်မာဘုရားဖူးများလာဖောက် သူများပြားသည်။ ကောင်းမှုတော်အရင်မှာကျန်စစ်မင်းကြီးဟု ခန့်မှန်းသည်။ ဒေါက်တာ နိုင်ပန်းလှကမူ နရပတိစည်သူဖြစ်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ သက္ကရာဇ်

(၄၅၀)က တည်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဘုရားအတွင်းနံရံတွင် (၁၃)ရာစုလက်ရာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား၊ ဗုဒ္ဓဝင်ဖြစ်စဉ် ငါးရာ့ငါးဆယ်နှင့် အမိုးကပ်ခြေတော်ရာနှစ်ဆူ၊ ဆေးရေးရုပ်များရှိပြီး ၎င်းအောက်ခြေတွင် ပါဠိ၊ မြန်မာတွဲ၍ ရေးထားသော ရှေးဟောင်းစာပန်းချီ ဇာတ်နိပါတ်များကို အလင်းရောင်ကောင်းစွာဖြင့်ဖတ်ရှုရသည်။ ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်ကား ၁၈၉၉ ခုနှစ်ကာလ ဤဘုရားမှ ရှေးဟောင်း အနုပညာ အမွေများအခိုးခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျာမန်လူမျိုး ဒေါက်တာအမည်ခံအတု အလိမ်အညာသမား ထော်မန် (THO-MANN) ဆိုသောသူသည် ဟမ်ဘူဂ်လူမျိုး ရိုးပြတိုက်(Hamburg Ethnographical Museum) အတွက် ပုဂံသို့လာရောက်သောင်း ကျန်းသွားဖူးသည်။ ထော်မန်သည် ယခုဝက်ကြီးအင်း ဂူပြောက်ကြီးအာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်းမှ ပန်းချီကားဇာတ်ကွက်များအား သတင်းစာအဟောင်း ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ (၁၈) ရက် (Evening Time Glasgow)နှင့်ကပ်ပြီး လွှနှင့်ဖြတ်ယူသည်။ ၎င်းတို့ကို မြင်းခြံခရိုင်ဝန် မစ္စတာဗာထရန်ကာရေး၊ ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်နှင့် ဖွားစောရွာ သူကြီးဦးထွန်းတို့ အချိန်မီဖမ်းဆီးနိုင်သဖြင့် အဖိုးတန်အနုပညာပစ္စည်းများ တိုင်းတစ်ပါးသို့ မရောက်မီတားဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ (ဖမ်းဆီးပစ္စည်းများ ပုဂံပြတိုက်တွင် ပြသထားသည်။) (နိုင်ငံဘာလ (၁၆)ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခံရသော ထော်မန်သည် ဝက်ကြီးအင်း ဂူပြောက်ကြီးနံရံ တောင်ဘက်ခြမ်း ဇာတ်နိပါတ်တော် ပန်းချီကွက် (၃၀၀)အားရောင်းချခဲ့ရာ ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် ဂျာမန်မတ်ငွေ (၆၅၅၅၀) ရသည်ဟုဆိုသည်။ ၎င်းနောက် ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် အမှား အယွင်းများလှသော ပုဂံအကြောင်းစာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေလိုက်သေးသည်။)

သုံးလောကကျက်သရေဆောင်
(တိလောကမင်္ဂလာ)

ထီးလိုမင်းလိုဘုရားကြီး

၁၈၁၂/၁၁၁၀

ညောင်ဦးမှ ပုဂံသို့အသွားတောင်ဘက်အရပ် ကတ္တရာလမ်း၏ ဘယ်ဘက်
တွင်ရှိပြီး အေဒီ (၁၃) ရာစုလက်ရာ ဖြစ်သည်။ ကောင်းမှုရှင်မှာ နားတောင်းများမင်းကြီး
ဖြစ်သည်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီးတွင် ဇေယျသူရ၊ ရာဇသူရ၊ အင်္ဂ်သူး၊ ပျံချို၊
ဇေယျသင်္ခဟူသော သားတော်ငါးပါးရှိခဲ့ရာ ဇေယျသင်္ခ၏မယ်တော် မိဖုရားကြီးက

မင်းကြီးလက်တွင် ခူနာပေါက်စဉ် ဤခူနာကိုငုံလျက် သက်သာစေပြီး ပြည်ပေါက် စေသည်။ ထိုအနာပြည်ကို ထွေးအံသောငှာ လက်ကိုချွတ်သော် မင်းကြီးနိုးမည် စိုးသဖြင့် မချွတ်တော့ဘဲ ပြည်ကိုမျိုချလျက် သက်သာစေသည်။ ဤအကြောင်းကို မင်းကြီးသိသောအခါ လိုရာဆုတောင်းပါဟု အခွင့်ပေးလေရာ မိဖုရားကလည်း ရွှေငွေအခြွေအရံမလိုပါ သားတော်ဇေယျသိင်္ခီကိုသာလျှင် အိမ်ရှေ့မင်းအရာ ပေးတော်မူပါဟု နားတော်လျှောက်သည်။ မင်းကြီးလည်း မိမိကတိအတိုင်း ဇေယျသိင်္ခီအား အိမ်ရှေ့စံ(နန်းစောင့်)အရာထား၍ ကျန်သားတော်များအား မြို့စား ရွာစားများအဖြစ် ပေးသနားတော်မူသည်။ မိဖုရားလည်း အခွင့်သာတိုင်း ဇေယျသိင်္ခီအား အိမ်ရှေ့မင်းအရာပေးရန် မကြာခဏ တောင်းဆိုသောကြောင့် နန်းတောင်းများမင်းတွင်သည်ဟု အချို့သမိုင်းဆရာတို့က ဆိုပေသည်။ ထိုဇေယျသိင်္ခီ မင်းသားအပေါ်တွင် နောင်တော်လေးပါးကလည်း ချစ်ခင်ကြင်နာကြပြီး ဇေယျသိင်္ခီကလည်း နေ့စဉ် နောင်တော်များထံ တစ်ဦးချင်းစီထံ၌ ဝတ်ပြုခစားလေ့ရှိရာ နောင်တော်တို့က နောက်သော်တစ်စု တစ်ရုံးတည်း ကန်တော့ခံတော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မင်းလေးပါးစုရုံးရာဖြစ်သောကြောင့် (ရုံး) ဟူသောအမည်နှင့် နောင်တော်တို့အား ပူဇော်ရာဌာနဖြစ်သောကြောင့်(လွတ်)ဟူသောအမည်သည်၎င်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီးလည်း သားတော် ငါးပါးစလုံး ဝိုင်းဝန်းနေစေ၍ အလယ်တွင် ထီးဖြူ တစ်စင်းစိုက်ကာ ထီးဖြူညွတ်သောသူအား နန်းလျာထားမည်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ လွတ်ရာ ထီးဖြူသည် ဇေယျသိင်္ခီမင်းသားဘက်သို့ ညွတ်ကျ သည်။ ထိုအကြောင်းကိုယူ၍ (ထီးလိုမင်းလို)ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သက္ကရာဇ် ၅၇၅ ခုနှစ် နရပတိစည်သူမင်းကြီး နတ်ရွာစံသော် ဇေယျသိင်္ခီမင်းသား မင်းအဖြစ်ကို ရသည်။ ၎င်းထီးဖြူစိုက်လဲရာအရပ်တွင် ကောင်းမှုတော်အဖြစ် ထီးလိုမင်းလိုဘုရား၊ တိလောကမင်္ဂလာ (သုံးလောကကျက်သရေဆောင်) ဘုရားကြီးကို သက္ကရာဇ် ၅၆၉ ခုနှစ် တန်ခူးလဆန်း (၁၅)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် တည်တော်မူသည်။ လိုဏ်ဂူ သုံးဆင့်တွင် အလယ်လိုဏ်ဂူမှာ လျှို့ဝှက်မှောင်ပတ်လမ်း ဖြစ်သည်။ မကြာင်လိမ် လှေကားထိပ်ရှိ လျှို့ဝှက်ပေါက်မှတစ်ဆင့်သွားရသည်။ သဲကျောက်ပေါ်တွင် တန်ဆာ

ဆင်ထားသော အဝါရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ စဉ်သုတ်သဲကျောက်ပြားများကြောင့် နေရောင်၌ တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပပြီး ပန်းတော့ခေါ် အင်္ဂတေပန်းလက်ရာများ အထူးကောင်းမွန်သောဘုရားဖြစ်သည်။

စင်္ကြန်ပတ်လမ်း မျက်နှာကျက်တွင် နံရံပန်းချီဇာတာခွင်များနှင့် မင်စာများ မူလက်ရာကျန်သေးသည်။ အပေါ်လိုဏ်ဂူတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုလေးဆူ အောက်ထပ်လိုဏ်ဂူတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ဆင်းတုလေးဆူရှိပြီး ကျောက်ဆင်းတု ရုပ်ပွားများ ထားရာ မုခ်ကပ် အခန်းပေါင်း (၂၂) ခုရှိသည်။ ဆင်းတုတော်အများစုမှာ ခေတ်အဆက်ဆက် ပြုပြင်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ငလျင်လှုပ်စဉ် ပြိုကျရာ ကွမ်းဆောင်အတွင်းမှရသော ကြေးကြုတ်၊ ရွှေကြုတ်၊ ငွေကြုတ်၊ ဖန်ကြုတ်များ ယခု ပုဂံပြတိုက်အတွင်း၌ ပြသထားသည်။

အလယ်ဗဟိုထီးဖြူစိုက်

သားငါးပါးထဲက နန်းစံထိုက်သူကို
နရပတိစည်သူမင်းကြီးက ရွေးခဲ့တာ
အာဏာနဲ့ သွေးနှောင့်လှမ်း
ပုဂံခေတ်ဇာတ်ကြမ်းထဲမှာတော့
ခတ်ဆန်းဆန်း ဘုရားတစ်ဆူပေါ်
ထီးလိုမင်းလို ခေါ်သတဲ့ . . . ။

ဥပါလိသိမ်

ညောင်ဦးမှ ပုဂံသို့အသွား ကတ္တရာလမ်း၏ ညာဘက်တွင်ရှိပြီး ထီးလို မင်းလိုဘုရားကြီး၏ အနောက်မြောက်ဘက်တွင်ရှိသည်။ ဥပါလိမထေရ်သမုတ်သော သိမ်ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါလိသိမ်ဟုခေါ်သည်။ ထိုဥပါလိမှာ နားတောင်းများမင်းနှင့် ကျစွာမင်းထံ မင်းနှစ်ဆက်မီခဲ့သည်။ ထိုသိမ်အတွင်းရှိ ပန်းချီလက်ရာများမှာ ပုဂံခေတ်ပန်းချီလက်ရာများမဟုတ်တော့ဘဲ အင်းဝခေတ်လက်ရာများဖြစ်ပြီး အရောင်အသွေးတောက်ပြောင်ခဲ့သည်။ ၁၇၈၂-၁၈၁၉ ပဒုံမင်းမှ မင်းမိန့်ဖြင့် နံရံများ အား ထုံးသုတ်ပြီး ပန်းချီဆေးအသစ်ရေးစေသည်။ ပန်းချီရေးခ ငွေတစ်ပိဿာနှင့် ကျပ်နှစ်ဆယ်ကုန်သည် ဟုဆိုသည်။ ၁၇၉၄ မတ်လ (၄)ရက်နေ့တွင် ဆေးရေးပြီး တစ်နှစ်အတွင်းပြီးမြောက်ကြောင်း ဥပါလိသိမ်၏အပြင် မြောက်ဘက်ဂူဝတွင် နံရံမင်စာရှိသည်။ ဂူနံရံအင်္ဂုတွေပေါ်တွင် နောက်ထပ်ရေးခဲ့သော ပန်းချီမင်စာများမှာ ၁၉၇၅ ဇူလိုင်လ (၈)ရက်နေ့တွင်လှုပ်ခဲ့သောပုဂံငလျင်ကြောင့် အားလုံးကွာကျချက်စီး ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ ရသည်။ သိမ်အဆောက်အအုံတွင် အုတ်နှင့် ပြူးလုပ်သော ပန်းတောင်ပန်းခက်များ လှပမှုကြောင့် နာမည်ကျော်သည်။

အလိုတော်ပြည့်ဘုရား (၃၇၄/၂၂၈)

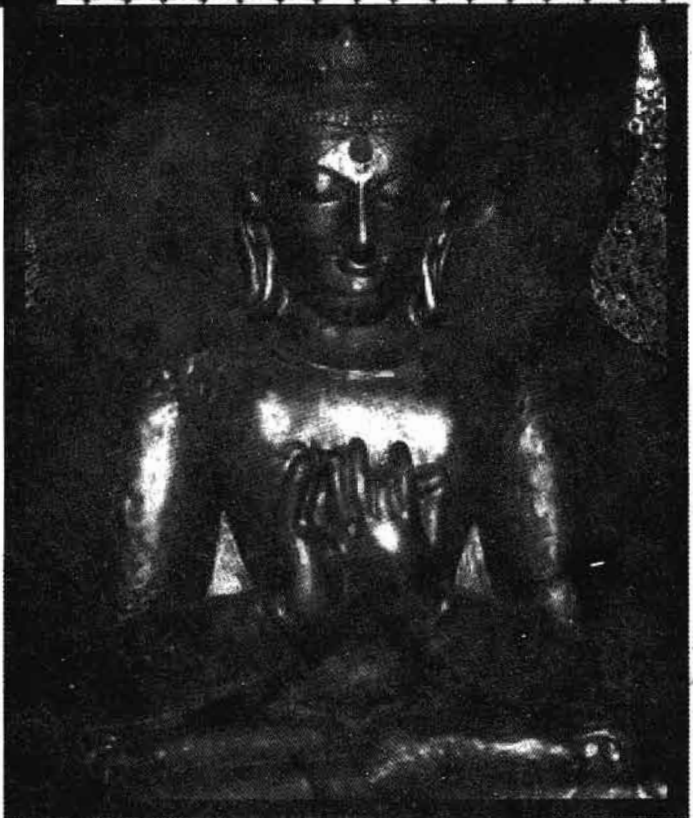
ဝက်ကြီးအင်းချောင်းအလွန် အနော်ရထာလမ်းမကြီး၏ ညာဘက် (မြောက်)တွင်ရှိပြီး အေဒီ (၁၁)ရာစုခေတ် ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ဖြစ်သည်။

အရှေ့ဘက်လှည့် ဂူဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ပြီး အတွင်း အလယ်မဏ္ဍိုင်တွင် ဆရာတော် အရိယဝံသ (အလိုတော်ပြည့်ဆရာတော်) ကောင်းမှု မူလပုံတော်တူ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်လေးဆူရှိသည်။ (မူလ ဗုဒ္ဓဆင်းတု တစ်ဆူမှာ ပုဂံပြတိုက်တွင် ရှိသည်) နံရံတွင် ဆေးရေးပန်းချီများရှိပြီး ပစ္စယံခံ၍ စေတီပေါက်ထားပြီး ထောင့်လေးထောင့် တွင် စေတီလေးဆူရှိသည်။ အုတ်ဇာပြုတင်းပေါက် (၂၁) ပေါက်ရှိပြီး ဘုရားမုခ်ဦး အဝင်နံရံတွင် သင်ကြားတုတ်သင် (ဘုန်းကြီး)က ဤဘုရားကို ထပ်မံပြုပြင်ရကြောင်း ရေးထားသည်။ မင်စာ (၁၆)ကြောင်း ကျန်ရှိခဲ့ရာ ထိုမင်စာတွင် (အလိုပြည့်)ဟု ပါရှိသည်။

အလိပ်ပြည့်တွင်ရုပ်အကြောင်းကား တစ်ခါသော် ကျန်စစ်သားစစ်သူကြီး
 မှာ အနော်ရထာမင်းကြီး၏ စေလွှတ်ချက်အရ ရန်သူအားနှိမ်နင်းရန် ပုဂံမှထွက်ခွာခဲ့
 ရ၏။ ထိုသို့ ထွက်ခွာလာရာ ပုဂံနှင့် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ ကုန်းငယ်လေးတစ်ခုပေါ်
 အရောက်၌ ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ် (၃)ခုနှင့် ကြုံခဲ့ရသည်။ ထိုအဖြစ်ကား စိတ်လေးလံ
 ထိုင်းမှိုင်းလာခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စစ်ဖြစ်ရန် မလိုလားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ
 ကျန်စစ်သားစစ်သူကြီးက ဤနေရာ ဤဒေသသည် မိမိအတွက် ထူးကဲလွန်မြတ်
 သောအလိုဆန္ဒပြည့်စေနိုင်သော အောင်မြေအမှန်ဖြစ်တန်သောကြောင့် နတ်ကောင်း
 နတ်မြတ်များမှ မိမိအား ဤကဲ့သို့ မဖြစ်စဖူးထူးကဲသောဖြစ်ရပ်တို့အား ဖြစ်စေတန်ရာ
 သည်လို့ ယူဆခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်(၉)ပါးအား အာရုံပြု
 ဆု(၃)ဆုတောင်းလေသည်။

- (၁) ပုဂံနေပြည်တော်မှ စစ်သည်တော် အမြောက်အများနှင့် စစ်သူကြီးများ၊ လူစွမ်းကောင်းများ စစ်ချီလာကြောင်း သတင်းစကားကြားရရုံမျှဖြင့် တစ်ဖက်ရန်သူ စစ်သည်တို့ ရင်မဆိုင်ဘဲ ဆုတ်ခွာ ပြေးစေပါသတည်း။
- (၂) ရန်အပေါင်းမှ အေးငြိမ်းလွတ်မြောက်ရပါစေသတည်း။
- (၃) ပုဂံနေပြည်တော်၌ ရွှေထီးဆောင်း ဘုရင်ဧကရာဇ်ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် ခက်ခဲနက်နဲသော ပြဿနာဟူသမျှတို့ကို လွယ်ကူစွာကျော်လွှားဖြတ်သန်းနိုင်ပြီး အလိုဆန္ဒဟူသမျှ ပြည့်ဝရပါစေသတည်း။

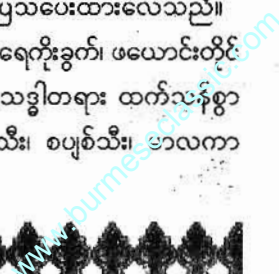
ထိုသို့ဆုတောင်းပြီး သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်မှာ အထက်ပါ တောင်းသောဆု (၃)ဆုပြည့်စုံ၍ ပုဂံနေပြည်တော်တွင် ဘုရင်ဧကရာဇ်ဖြစ်သည့်အခါ မိမိနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားအားလုံးပူဇော်နိုင်ရန် ဘုရားတစ်ဆူတည်ထားကိုးကွယ်ပါမည်ဟူ၏။

ထို့ကြောင့် ကျန်စစ်မင်းကြီးမှာ မိမိ၏ဆုတောင်းပြည့်သဖြင့် ယခု အလိုဝံပြည့် (အလိုတော်ပြည့်) ဘုရားတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောင်နှစ် (၁၀၀) ကြာသောအခါ အပျက်အစီးဖြစ်လာ၍ သင်ကြီး ငတုတ်သင်က ပြင်ဆင်ရာ ကောဇာသက္ကရာဇ် (၅၅၆) ခုနှစ်၊ နယုန် လဆန်း (၁၁) ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးသည်ဟု မင်စာရေး ထိုးထားခဲ့သည်။

သို့သော် အလိုတော်ပြည့်ဘုရားမှာ နှစ်ပေါင်း (၈၀၀) ကျော် ကြာလာသော အခါ သဘာဝဒဏ်၊ မြေငလျင်ဒဏ်၊ မသမာသူတို့ ဖျက်ဆီးမှုဒဏ်ခံရပြီး ပြုပြင် မွမ်းမံသူ မရှိတော့ဘဲ ခြုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့အောက်ဝယ် မထင်မရှားအသွင်ဖြင့် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၅ ခု ငလျင်ဒဏ်ဖြင့် အလိုတော်ပြည့်ဘုရား ပျက်စီးမှု အား ရှေးဟောင်းသုတေသနမှ ဖော်ထုတ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသော်လည်း လူသူအရောက် အပေါက်နည်းခဲ့သည်။ ၁၃၄၉ ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဆရာတော် အရိယဝံသသည် ရခိုင်မှ ပုဂံသို့ကြွခဲ့ပြီး ထိုအလိုတော်ပြည့် ဘုရားဂူဟောင်းအတွင်း၌ ဝင်၍ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိတ်ခြင်း၊ တရားဘာဝနာရှုမှတ်ခြင်းများကို (၆) နှစ် တိုင်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ၁၃၅၄ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း (၈) ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။ ဆရာတော် အရိယဝံသ၏ ဖော်ထုတ် ချက်အရ အလိုတော်ပြည့်ဘုရားမှာလည်း ထင်ရှားလာပြီး ဆရာတော်လည်း အလိုတော်ပြည့် ဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များပေးသော အိပ်မက်အရ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေနိုင်သော လုပ်ငန်းစဉ် (၆)ခုရှိရာ အလိုတော်ပြည့် ဘုရားသို့ အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝစေခြင်းငှာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလာရောက်ဆုတောင်းသူများအား ဆရာတော်မှ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းနည်းကို ညွှန်ကြားပြသပေးထားလေသည်။

- (၁) သစ်သီးကိုးမျိုး၊ ပန်းကိုးမျိုး၊ ဆွမ်းကိုးခွက်၊ ရေကိုးခွက်၊ ဖယောင်းတိုင် ကိုးတိုင် တို့ကို ဘုရားရှင်အား စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ ကပ်လျှူပူဇော်ပါ။ (ရှောက်သီး၊ သံပုရာသီး၊ စပျစ်သီး၊ ဗာလကာ သီးမပါရ)

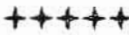

- (၂) အလိုတော်ပြည့်ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကို လေးလေးနက်နက် ရွတ်ဆို၍ ဘုရားရှိခိုးပါ။
- (၃) ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ပါ။
- (၄) ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီးကိုးပတ်စိတ်ပါ။
- (၅) တစ်ခုတည်းသော ဆုတစ်ဆုကိုသာ ဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြင့် တောင်းပါ။
- (၆) ဘုရားကိုစောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့် တကွ သတ္တဝါအနန္တ တို့အား မိမိပြုသမျှသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို အမျှဝေပါ။

နှစ်စဉ်အလိုတော်ပြည့် အဓိဋ္ဌာန်ပွဲအား နတ်တော်လပြည့်နေ့ နံနက်တွင် ကျင်းပလျက်ရှိပြီး ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း စည်ကားသိုက်မြိုက် စွာကျင်းပလေ့ရှိသည်။

အလိုတော်ပြည့်ဘုရားအနီးတွင် စဉ့်ဘုရား၊ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် အနောက် လိုဏ်ရှည်၊ အရှေ့လိုဏ်ရှည် ဘုရားများ ဖူးတွေ့နိုင်သည်။ အရှေ့လိုဏ်ရှည် ဘုရား တွင် ဘုရားပေါ်တက်ရန် လှေခါးရှိသည်။

တောင်ပုံရာပုံ ကြံတိုင်းစုံ
 ဂုဏ်မည် ထင်ပေါ်ကြပါစေ
 မျှော်ရတာတွေ ပေါ်ကြပါစေ
 တော်ကြတာတွေ ကျော်ကြပါစေ
 ပျော်ရတာတွေ မော်ကြပါစေ
 လူတိုင်းလူတိုင်း
 အလိုတော်ပြည့်ပါစေ . . .။

ပိဋကတ်တိုက်

(၁၅၈၇/၈၈၉)

သရပိတံခါးပေါက်မှ ဝင်ပြီး ဘယ်ဘက် သို့ ချိုးလျှင် အေဒီ (၁၁) ရာစု အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားခဲ့သော ပိဋကတ်တိုက်ကိုတွေ့ရသည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဝင်အကြောင်းအရာ ကမ္မည်းစာရေးထိုးထားသည်။ အနော်ရထာမင်း သိမ်သမုတ်ပုံပန်းချီရှိသည်။ သုဝဏ္ဏ ဘူမိသထုံပြည်မှ ဆင်အစီး (၃၀) ဖြင့် ပင့်ဆောင်ခဲ့သော ပိဋကတ်တော်များထားရန်အတွက် တည်ဆောက်ခဲ့သော ပုဂံခေတ်လက်ရာ အဆောက်အအုံဖြစ်သည်။ သို့သော် အမရပူရဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်ပြင်ဆင်မှုများ ရှိခဲ့ပြီး ကုန်းဘောင်ခေတ်လယ် အုတ်ပြာသားဒါးမြီးဖြစ်လာပြီး အရှေ့မျက်နှာတွင် လှေကား(၃)စင်းချထားပြီး မူသအုတ်အဝန်းအဝိုင်းအတိုင်းပင်ရှိသည်။ ပုဂံခေတ်လက်ရာ ကျောက်ကွင်း (ဟပြုတင်း)

(၃)ခုကို အရှေ့ဘက်၊ တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် တွေ့ရသည်။ ယခုအခါ အဖိုး မိုးရေယိုပေါက်မှု ကာကွယ်ရန် အင်တေဖြင့် အချောကိုင်ထားသည်။

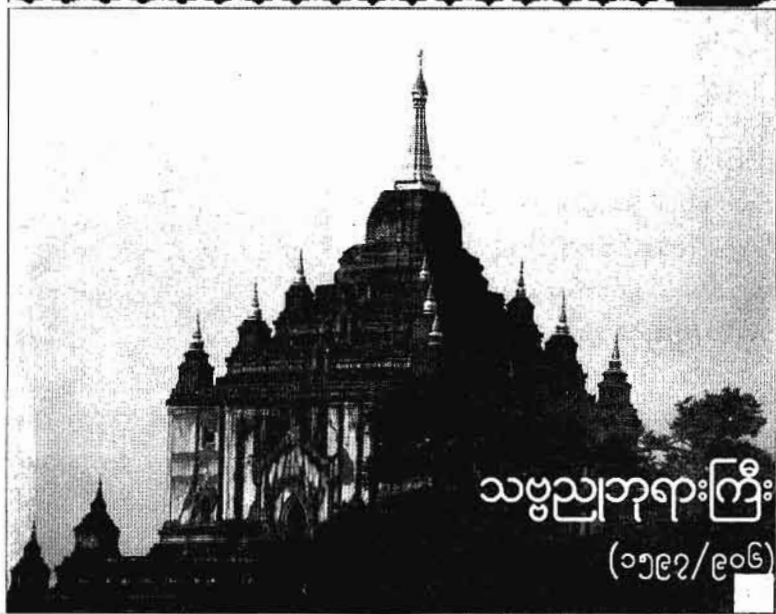
ပုဂံတွင် ပိဋကတ်တိုက်နှစ်တိုက်ရှိခဲ့ရာ ကျန်စစ်သားတည်သော တုရင်းတောင်ခြေ မြကန်အနီးရှိ စက္ကူတိုက် (၁) ကျော်ပိဋကတ်တိုက်မှာ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် P.W.D မှ ကျောက်ပန်းတောင်း - ပုဂံညောင်ဦးသွား ကားလမ်းခင်းရာတွင် ဖြိုဖျက်အသုံးပြုလိုက်သဖြင့် အဖိုးတန် ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံတစ်ခု ဆုံးရှုံး လိုက်ရသည်။

၎င်းပိဋကတ်တိုက်၏အနီး ရွှေဂူကြီးနှင့် သဗ္ဗညုဘုရားသွားလမ်းတွင် သံတော်ကြားဘုရားအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်သည်။ သံတော်ကြားဘုရားမှာ နန်းတွင်းမှ မင်းကြီး၏ အမိန့်ချအသံများကြားနေရသောနေရာတွင် ပုပ္ပားတောင်မှ ချော်ကျောက်အုတ်များဖြင့် တည်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အလှူရှင်မှာ နရသီဟပတေ့ဖြစ်၍ ထူးခြားသောဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်။

သံတော်ကြားဘုရား

www.burmeseclassic.com

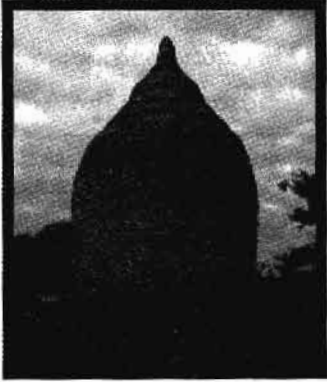
သဗ္ဗညုဘုရားကြီး

(၁၅၉၇/၉၀၆)

သရပါတံခါးမှအဝင် ပိဋကတ်တိုက်လမ်းမှ ၎င်းရွှေဂူကြီးဘုရားသွားလမ်းမှ လည်းကောင်း၊ မီးမလောင်ကျောင်းလမ်းမှလည်းကောင်း အတွင်းသို့ဝင်လျှင် မိုးထိလှ သဗ္ဗညုဘုရားကြီးအား ဖူးမြော်နိုင်သည်။ ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးမှုဖြစ်စေကာ ဘုရား ဒါယကာ အလောင်းစည်သူကောင်းမှုတော် ဘုရားနှစ်ဆူအနက် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း ပန္နက်၊ ပုဂံမြေထက်တွင် ဦးခိုက်ထားသည့် သဗ္ဗညုဘုရားကြီးဖြစ်သည်။ အာနန္ဒာ ဘုရား၏ အနောက်တောင် တစ်ဖာလုံခန့်အကွာတွင်ရှိသည်။

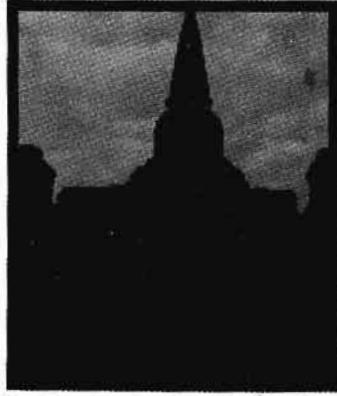
သက္ကရာဇ် ၄၈၄ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော အလောင်းစည်သူမင်းကြီး နန်းစံသက် (၁၁) နှစ်တွင်တည်သောဘုရားဖြစ်သည်။ မင်းကြီးသည် သာဝတ္ထိပြည်၏ အရှေ့မျက်နှာ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးလှပုံသော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော် သဏ္ဍာန် စေတီတစ်ဆူ တည်လိုသောဆန္ဒဖြစ်သဖြင့် ရှင်အရဟံ၊ စိမ်းညက်မင်းသားတော် မဟာထေရ်၊ ရှင်အာနန္ဒာတို့ အမျှထား၍ ပညာရှိသံဃာတော်၊ များမတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်ကာ ထိုမှာဓမ္မရုံ၊ ဉာဏ်မှာသဗ္ဗညု ၊ အနုအာနန္ဒာဟုတွင်သောဝိစာဖြင့် ဖိနပ်တော်မှ ငှက်မျက်နှာထိ ၂၀၁ ပေရှိသော သဗ္ဗညုစေတီတော်ကြီးကို တည်ထား

ကိုးကွယ် တော်မူခဲ့သည်။ သဗ္ဗညုဂူဘုရားကြီး အမည်မှာ မူလအမည်ပင်ဖြစ်ပြီး ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်၏ သဘောအဓိပ္ပါယ် ပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားကြီးတွင် စကြိုန်လိုဏ်ပတ် လမ်း နှင့် လေးဆင့်ပါသော ဝတ်ပြုရန်စေတီ ဝိဟာရ (စာသင်ကျောင်း) နှင့် ပိဋကတ်တိုက် အဖြစ်ပါ ပေါင်းစပ်တည်ဆောက်ထားပြီး ပစ္စယာ (၇)ဆင့်ရှိသည့် အရှေ့လှည့် ဘုရားကြီး ဖြစ်သည်။

အပေါ်ဆင့် ဆင်းတုကြီးရှိရာ နံရံများသည် အုတ်များ ဒေါင်လိုက်တစ်ကန့်၊ အလျားလိုက်တစ်ကန့် တစ်လှည့်စီစီထား၍ ထောင့်တိုင်းတွင် ကျောက်များကို ကျင်တွယ်ပုံထွင်း၍ ကြံ့ခိုင်အောင်ထည့်သွင်းထားသည်။ ပေါင်းကူးတိုင်းတွင် သဲကျောက်များ ညှပ်၍စီထားသည်။ နံရံဆေးရေးပန်းချီနှင့် မျက်နှာကျက်တွင် ခြေတော်ရာတစ်စုံရှိသည်။

ဘုရားကြီး၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် (ဂရိုချိုး) အုတ် (အရေအတွက် သတ်မှတ်) စေတီပေါက်တစ်ဆူရှိသည်။ ဘုရားကြီးကိုတည်ရာ၌ အုတ်တစ်ဖုံလျှင် ဒုက္ခတစ်ချပ်ကျ ဂရိုချိုးထားပြီး ၎င်းအုတ်များဖြင့် ဘုရားတစ်ဆူတည်ကြခြင်းဖြစ် သည်။ အရှေ့တောင်ဘက်တွင်လည်း အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ကြေးခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ချိတ်ခဲ့သည့် ကျောက်တိုင်ဟောင်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင်

ယခုတိုင် ကြွင်းကျန် လျက် ရှိသည်။ ခေါင်း လောင်းကြီးမှာ ကြေးစင်တစ်သောင်းရှိသည် ဟုဆိုပြီး အရွယ်ပမာဏမှာ မင်းကွန်းခေါင်း လောင်းကြီးထက် ကြီးနိုင်ပေသည်။ သဗ္ဗညု ဘုရားကြီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဗြဟ္မဏဝါဒနှင့် နွယ်သော ပုဂံခေတ်ဦး တောင်သူကြီးမင်း လက်ထက်တွင်တည်ထားသည့် ကျွဲနား တောင်း၊ ပုထိုးသားများ နှင့် နတ်လျောင်း ကျောင်း စသည့်ဘုရားများကိုတွေ့ရသည်။

ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားများ

ပုဂံပြတိုက်၏ ရှေ့မီးမလောင်ကျောင်းအစုဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ဝါတော် (၃၅)ဝါ သက်တော် (၇၀)အရောက်တွင် ဒေသစာရိက္ခာချီရာ ယခုပုဂံမြို့။ အနောက်ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း ဟိရညကခေါ်သည့် တန့်ကြည့်တောင် သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ထို့နောက်တောင်တော်ဦးတွင်ရပ်တော်မူ၍ အရှေ့ဘက် ကမ်းဆီလှမ်းမျှော်ကြည့်သောအခါ ရေကန်နှင့် ပေါက်ပင်၊ ဗျိုင်းဖြူ၊ ကျီးညို၊ ဖွတ် ပြိတ္တာလျှာနှစ်ခွံနှင့် ပေါက်ပင်ရင်းတွင် ဖားသူငယ်ဝပ်နေသည်ကို မြင်တော်ပြီး ပြုံးတော်မူသည်။ ထိုသို့ပြုံးတော်မူရင်း ညီတော်အာနန္ဒာမှ လျှောက်ထားမေးမြန်း သောအခါ ထိုအရပ်၌ ပေါက်ပင်နှင့် ရေကန်ရှိနေခြင်းကား ကျုံးသုံးတန်ဝိုင်း ပတ်သော ပေါက်ပင်ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့၊ ထိုပြည်ကြီး၌ မင်းဆက်ငါးဆယ့်ငါးဆက် စိုးစံလိမ့်မည်။ ပေါက်ပင်အဖျား၌ ဥဗျိုင်းနှင့် ကျီးညို ခိုနား နေခြင်းကား တိုင်းသူပြည်သားများ အလှူဒါန ၊ သီလသမာဓိ ဖြူစင်ကြပြီး ငါဘုရားသာသနာ တော်ကို စည်ပင်ပျံ့ပွားအောင်ချီးမြှောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါဘုရား၏ ဓာတ်တော် မွေတော် စွယ်တော် စသည်တို့ကိုလည်း စေတီပုထိုးများ အံ့ဖွယ်ကောင်းလှအောင်

တည်ထားကိုးကွယ်ကြ လိမ့်မည်။ ထို့အတူ ငါဘုရားသာသနာတော်အားဖျက်ဆီးမည်
ဒုဿီလ ခေါ် အကျင့် ပျက်များလည်း ရှေးဦးမဆွကပေါ်ထွန်းကြပေဦးမည်။
ပေါက်ပင်၌ ဖွတ်ပြိတ္တာ လျှာနှစ်ခွနှင့်နေသည်အလိုကား ထိုပေါက်ပြည်သားတို့မှာ
လယ်ယာဖြင့် အသက် မွေးဝမ်းကြောင်းမပြုကြဘဲ ကုန်သည်အလုပ်နှင့်သာ
ကြီးပွားချမ်းသာ၍ မုသားမပါ လင်္ကာမချော သစ္စာယိုယွင်းလိမ့်မည်။ ပေါက်ပင်ရင်း၌
ဖားသူငယ်ဝပ်သည့်အလိုကား ပေါက်ပြည်သားတို့မှာ အေးချမ်းသာယာစွာ
မွေ့လျော်နေထိုင်ရလတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ် တော်ထားခဲ့လေသည်။

- ပေါင်ပင်ဘုရား (၁၆၁၄/၉၂၂)
- ဗျိုင်းဘုရား (၁၆၀၈/၉၁၆)
- ဖွတ်ဘုရား (၁၆၀၉/၉၁၇)
- ဖားဘုရား (၁၆၁၀/၉၁၈)

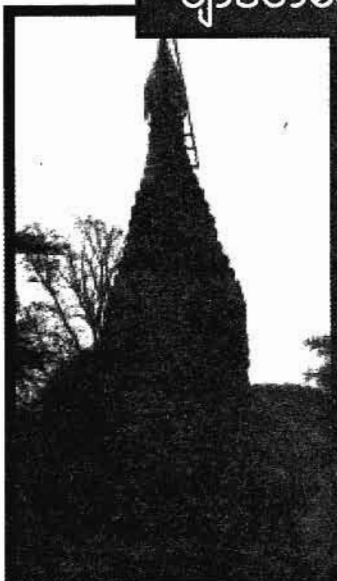
ထိုဗျာဒိတ်ပေးဘုရားများမှာ အဆင်တန်ဆာ သိပ်မပါဘဲ စေတီလုံး ရိုးရိုး
များသာ ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော် အထိမ်းအမှတ်ဘုရားများသာ
ဖြစ်သည်။

ထိုဘုရားများအနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် နှစ်ထပ်ဆင်းတုဘုရား၊ မီးမလောင်
ကျောင်း၊ ပုထိုးသားများ၊ နတ်လျောင်းကျောင်းနှင့် ငက္ခဲနားတောင်းတို့မှာ ဗြဟ္မဏ
ဝါဒနှင့်နွယ်သော ပုဂံခေတ်ဦး တောင်သူကြီးမင်းလက်ထက်ဘုရားများ ဖြစ်၍
ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာသင့်လေသည်။

ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားများ

ရွှေဂူကြီး(နန်းဦး)ဘုရား

(၁၅၈၉/၉၀၁-က)

သရပါတံခါးမှအဝင်လမ်း၏ဘယ်ဘက် အောင်မြေကုန်း နန်းတော်ရာ
ဟောင်း အလွန်ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ရွှေဂူကြီး (နန်းဦးဘုရား)ကိုဖူးတွေ့ရသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၄၇၅ ခုနှစ်၌ ရှင်အရဟံ
စိမ်းညက်မင်း သားတော် မဟာထေရ် အရှင်အာနန္ဒာတို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ဘုရားရှင်၏
လက်ထက်တော်အခါ အရှင်သာရိပုတြာစီမံသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်ပုံသဏ္ဌာန်တူ
စေတီဂူကျောင်းကြီးတစ်ဆူတည်တော်မူ၍ ရွှေဂူကြီးဟု သမုတ်တော်မူခဲ့ပြီး နန်းဦး
မဟာစေတီကိုလည်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ အမြင့် ၁၂ ပေ ရှိ အုတ်ခုံမြင့်ကြီး
ပေါ်တွင် တည်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဘုရားကြီးမှာ မြေမှစုန်စုန်ထွက်၍ မြို့ပွင့်ကြီးသဖွယ်
ထင်မြင်ရသည်။

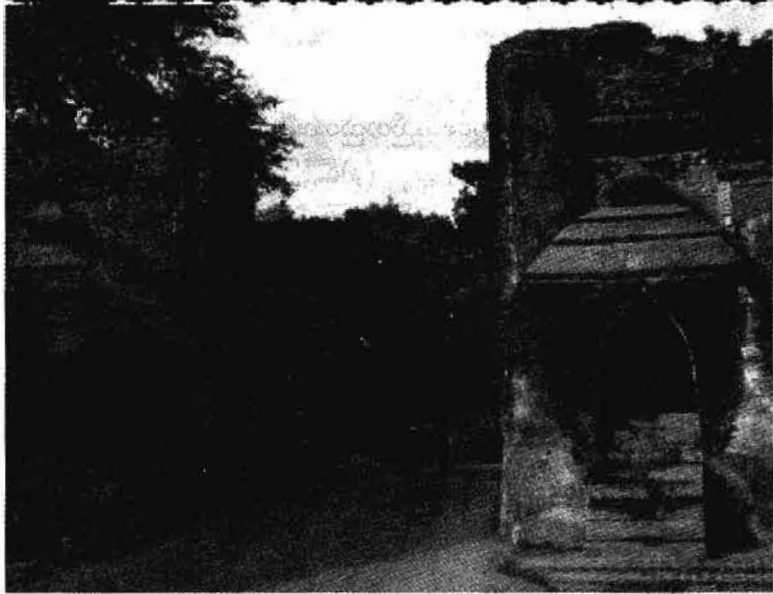
ပါဠိဘာသာနှင့် ရေးထိုးထားသော ခေတ်ပြိုင်ကျောက်စာနှစ်ချပ်ကို အတွင်းအာရုံခံ၊ မြောက်ဘက်နံရံတွင် မြှုပ်နှံထားသည်။ သက္ကရာဇ် ၅၀၃ ခု ကဆုန်လဆုတ် (၄)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်စတည်တည်ထားပြီး နတ်တော်လဆုတ် ၁၁ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ပြီးစီးကြောင်း (၇) လနှင့် (၇)ရက်ကြာကြောင်းပါရှိသည်။

အပေါ်သို့တက်ရန် အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် လှေကားတစ်စင်းနှင့် အုတ်ခုံကြီးပေါ်သို့ တက်ရန် အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် ကျောက်လှေကားရှိသည်။

ရွှေဂူဒါယကာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သက်တော် (၁၀၁)နှစ်နှင့် နန်းသက်(၇၀)တွင် နရသူက ဖခင်အား ၎င်းရွှေဂူကြီးဘုရားအတွင်းသို့ ပို့ထားပြီးနောက် အဝတ်ခေါင်းအုံးတို့ဖြင့် ဖိသတ်သောကြောင့် နတ်ရွာစံခဲ့ရသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၁၃ ခုနှစ်တွင် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးသည် ရွှေဂူကြီးဘုရားအား နောင်အရှည်တည်တံ့စေငှာ ဘုရားကြီးအားပြုပြင်ခြင်း၊ မုခ်ပေါက်များတွင် ပန်းပုရုပ်ကြွများ၊ သစ်သားတံခါးကြီးများတပ်ဆင်ခြင်း အလှူဒါနပြုခဲ့၍ ကျောက်စာရေးထိုးထားခဲ့သည်။ အနောက်မုခ်ခုံတွင်ရေးခဲ့သော ပါဠိမင်စာအရမူ ဘုရားကျောင်း တစ်ဆောင်လုံး ၁၇၇၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အသစ်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်မွန်းမံသူမှာ စတုရင်္ဂသူရပင်ဖြစ်သည်။

ကုန်းမြေမြင့်ဒီမြေ
နန်းတော်ဦးနဲ့ ကပ်နေတဲ့ဘုရား
ရွှေဂူကြီးဘုရားပေါ့ . . .
အုတ်လှေကားကြီး တစ်ထစ်ချင်းတက်
ရင်ပြင်ကျယ်အထက်လောက်မှာ
တံခါးရွက် အဟောင်းကြီးက
စိတ်မကောင်းကြီးစွာနဲ့
အလောင်းစည်သူနဲ့ နရသူအကြောင်း
ပြန်ပြောင်းပြီး ပြောပြနေသလိုပါ . . .။

မြို့တံခါးသရပါ

(၂၀၇၁/၁၄၆၆)

ပုဂံသည် ကုန်းမြင့်တွင်ရှိသော်လည်း ဧရိယာအကျယ်အဝန်း သေးသည်။ အင်အားကောင်းသောရန်သူများကိုခုခံရန် လက်နက်ကိုင်စစ်သည်များ အများကြီး စုထည့်၍မရနိုင်၊ ငဆောင်ချမ်းနှင့် ကောင်းစဉ်၊ ပုဂံတို့အကြားတွင် မည်သည့်ခံတပ်မျှ မရှိဟုဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် တရုတ်တို့ရန်မှကာကွယ်ရန် တရုတ်ပြေးမင်းက ဘုရားများဖျက်၍ အုတ်နှင့် ခံတပ်လုပ်သည်။ အုတ်လိုသလောက်ရရန် ၁၂၈၄ ခုနှစ်တွင် စီစဉ်ရသောအခါ ပျူအုတ်များပင် အဖျက်အဆီးခံရသည်။ မြို့ရိုးမှာ ပုဂံပျက်ကာနီးမှ သင့်ရာအုတ်ဆွဲယူပြီး ဆောက်ခဲ့ဟန်ရှိသည်။

ပုဂံမြို့ဟောင်း အရှေ့ဘက်ပုဂံမြို့ရိုး၏ ဗဟိုဖြစ်သော ဘုတ်နံရံ အပေါက်ဝကြီးမှာ သရပါတံခါး ဖြစ်သည်။

ပုဂံမင်း (၃၄) ဆက်မြောက်သော ယှဉ်ပြားမင်းသည် တမ္ပဝတီမြို့တွင် (၃) နှစ် နန်းစံပြီးနောက် တမ္ပဝတီမြို့မှ အနောက်မြောက် တာတစ်ထောင်ကွာ မြစ်ကမ်းဆိပ် နဂါးဆိုင်ရွာတွင် အုတ်မြို့ရိုး သုံးတန် ပိုင်းပတ်ကာရံ၍ စတုတ္ထမြောက် ပုဂံမြို့တော်သစ် တည်ထောင်တော်မူသည်။ ခုနစ်ကား ၂၁၁၃ ပြာသိုလဆန်း (၆)ရက် ကြာသပတေးနေ့ ၂ ချက်တီးကျော် ၇ ဖဝါး ၁ဝိဇနာတည်း။

ပုဂံ၏ ပထမ အရိမန္တနာ ဒုတိယ သီရိပစ္စယာ တတိယ တမ္ပဝတီတို့မှာ အုတ်ရိုးကာ မြို့မဟုတ်၊ သစ်တပ်မြို့သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအုတ်မြို့ရိုးတွင် အစောင့် နတ်များနှင့် တံခါး (၁၂) ရပ်ရှိခဲ့သော်လည်း အရှေ့မျက်နှာအလယ်ဗဟိုရှိ သရပါ တံခါးတစ်ခုသာလျှင်ကျန်ရှိတော့ပြီး အခြားတံခါးများ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အရှေ့မျက်နှာတွင် သရဝတ်တံခါး သရပါတံခါး သရဗေတံခါးဟူ၍ရှိ ထိုတံခါးတို့အမည်မှာ ရှေးမင်းတို့ စစ်တိုက်ရာတွင်သုံးလေ့ရှိသော မြားပစ်နည်း အမည်များကိုယူ၍ မှည့်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စတ္တာလီသနိပါတ် သရမ္မင်္ဂဇာတ်၌ သရဝဿမြားမိုးရွာအောင်ပစ်ခြင်း၊ သရပါသာဒပြာသာဒ်ကဲ့သို့ ရှိအောင်ပစ်ခြင်း၊ သရပါကာရ တံတိုင်းကာသကဲ့သို့ ရှိအောင်ပစ်ခြင်း၊ သရဗေဒိမြားခြင်း မှန်အောင် ပစ်ခြင်း စသည့် မြားပစ်ပုံ (၁၂) မျိုးရှိရာ သရဝါဿမှ သရဝတ်တံခါး သရပါဿဒမှ သရပါတံခါး၊ သရဗေဒိမှ သရဗေတံခါး အမည်များမှည့်ခေါ်သည်ဟု သမိုင်းဆရာတို့ မှတ်တမ်းပြုခဲ့ကြသည်။ ပုဂံမြို့ရိုးတံခါးပေါက် အများမှာ အရှေ့ဘက်၊ တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်တို့တွင်သာရှိသေးပြီး အနောက်ဘက်မှာမူ မြို့ရိုးတံခါးအရာများ မရှိတော့ပေ။ သို့သော် တောင်မှမြောက်သို့ မကြည်သာတံခါး မင်္ဂလာတံဆိပ်တံခါး၊ သာစည်တံခါးဟူသော အမည်များ ကာလရှည်ကြာစွာ သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။ မင်္ဂလာ ဆိပ်တံတားမှာ ရွှေစည်းခုံဘုရားသို့ ဘုရားဖူးကြသော ပုဂံခေတ်နောက်ပိုင်းမင်းတို့ မင်္ဂလာယူထွက်တော်မူသော တံခါးဖြစ်သည်။

	<u>အရှေ့မျက်နှာ</u>	<u>တံခါးအရပ်နှင့်တံခါးစောင့်နတ်များ</u>
၁။	သရဗေတံခါး	ရွှေပသင်နတ်
၂။	သရပါတံခါး (ဦးတင့်တယ် မမြတ်လှ)	နတ်မောင်နှမ
၃။	သရဝတ်	ဖက်မသင်နတ်

တောင်မျက်နှာ

- ၄။ ကလေးတံခါး ငါးဆွဲသင်နတ်
- ၅။ မတောင့်တတံခါး ဝိရူပက္ခနတ်
- ၆။ ဝင်ရမနားတံခါး (ဝမ်းမနာ) ငနွယ်သင်နတ်

အနောက်မျက်နှာ

- ၇။ မကြည်သာတံခါး မြင်းဖြူရှင်နတ်
- ၈။ မင်္ဂလာတံဆိပ်တံခါး ဝိရူဠနတ်
- ၉။ သာစည်တံခါး ဇေယျတမ္ပတ်နတ်

မြောက်မျက်နှာ

- ၁၀။ ညောင်ဖြူပင်တံခါး ဇေယျရက္ခနတ်
- ၁၁။ ငါးမြီးခတ်တံခါး ကုဝေရနတ်
- ၁၂။ သာတန်းတံခါး (သာခက်) ဇေယျတန်ဆောင်နတ်

လောကရဲ့တရားအစု

ကြေးစည်ထုသံ အုန်းမောင်းသံ

အမျှဝေသံ သာဓုသံ

ဓားချင်းခုတ်သံ စစ်မောင်းသံ

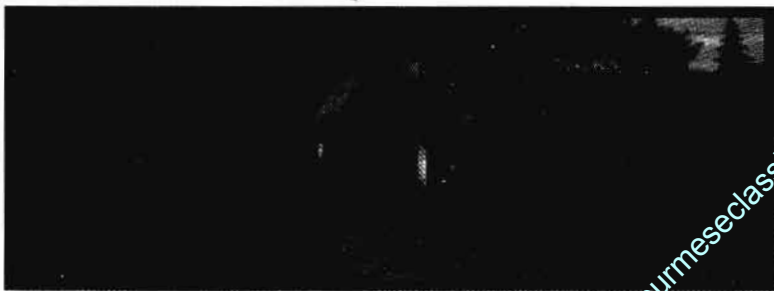
နယ်ချဲ့တွေအသံ ကျူးကျော်သံ

စစ်ရေးမြှူသံ စစ်တလင်းသံ

အသံများစွာတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်

မသေဘဲ ရွှင်ကျန်သေးတဲ့နေရာ

ဟောစီ သရုပ်၊ ပါ . . . ။

ပုဂံရွှေနန်းတော်ကြီး

ရှေးဟောင်းမြို့တော် ပုဂံ၏အဓိကဝင်ပေါက် သရုပ်ပုံတို့၏အနီး လမ်း၏ ယာဘက်တွင်ရှိသည်။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းပညာရှင် သုတေသီတို့ တူးဖော်တွေ့ရှိချက် အထောက်အထားများအရ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၏ ဦးဆောင်လမ်းပြ ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမှုဖြင့် အနော်ရထာမင်းကြီး၏ သီရိဇေယျဘူမိပုဂံရွှေနန်းတော်ကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ထားသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင်စတင်၍ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင်ပြီးစီးကာ၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဖွင့်ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။

ပုဂံရွှေနန်းတော်ကြီးတွင် အဆောက်အအုံ ၁၂ ခုရှိရာ

၁။ လမ်းမအရှေ့တောင်ဘက်ဝင်ပေါက်

၂။ ဇေတဝန်ခန်းမ

၃။ ဇေတဝန်ဆောင်တော်ကူး

၄။ မြောက်ဘက်ဝင်ပေါက်ခန်းမ

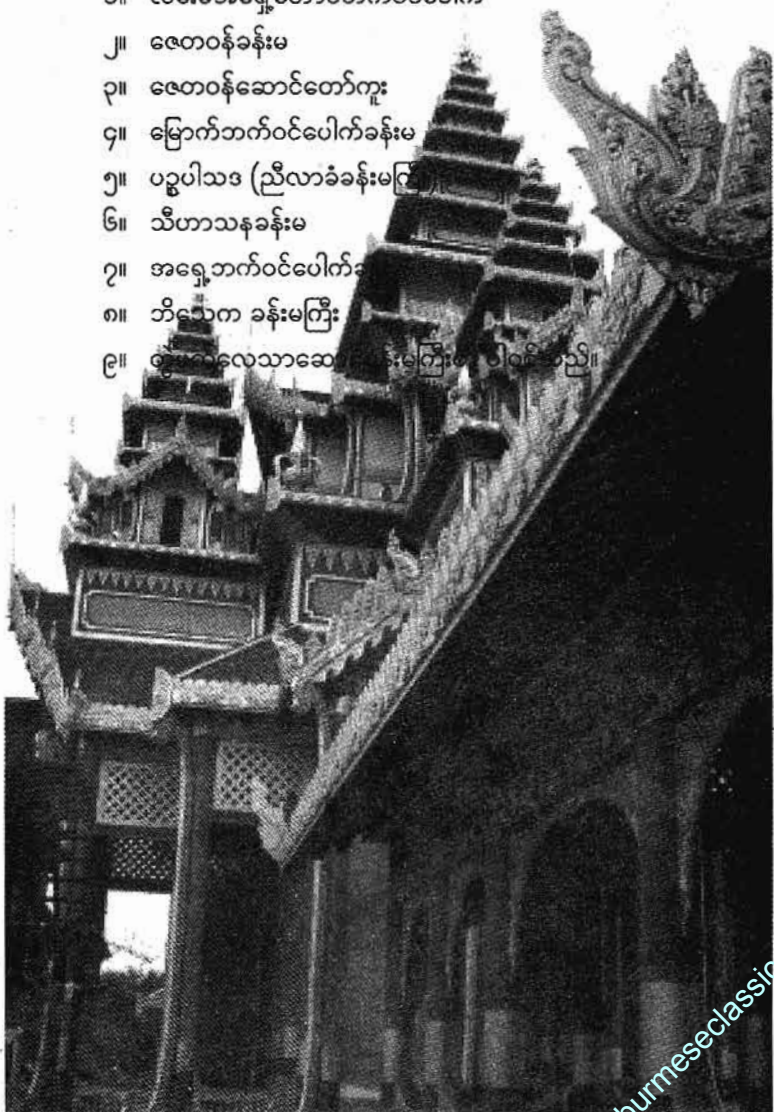
၅။ ပဉ္စပါသဒ (ညီလာခံခန်းမကြီး)

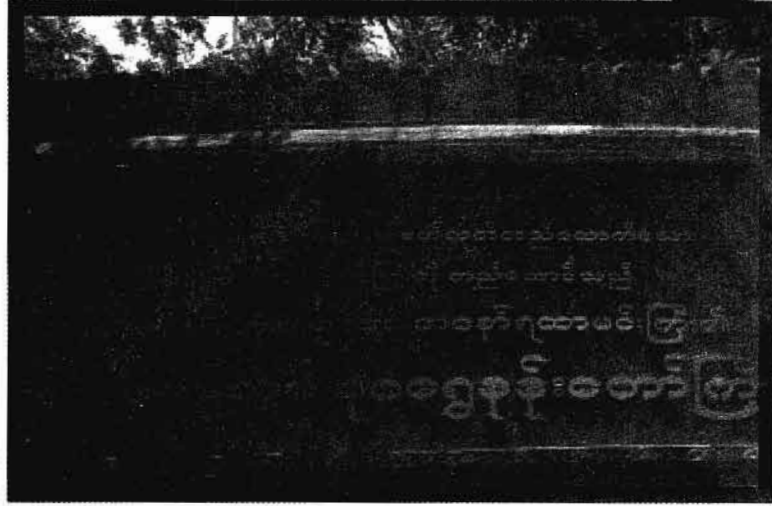
၆။ သီဟာသနခန်းမ

၇။ အရှေ့ဘက်ဝင်ပေါက်ခန်းမ

၈။ ဘိဝေက ခန်းမကြီး

၉။ ဝေဠာကလေသာဆောင်ခန်းမကြီး (ပိရင်ဆည်)

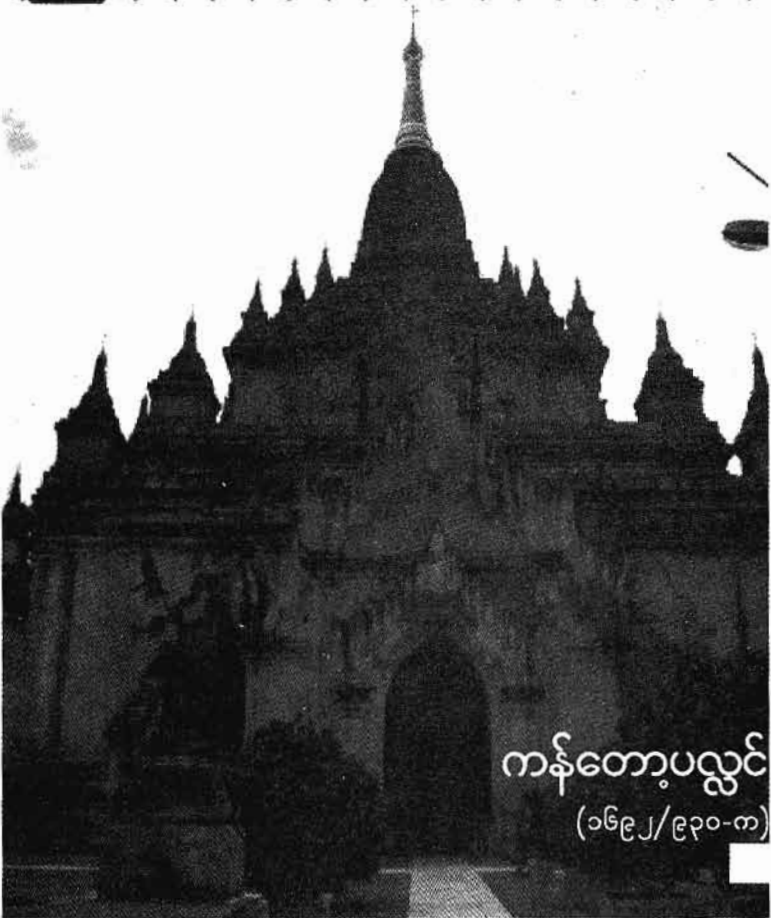
+++++
ကျန်စစ်သားနန်းတော်နေရာဟောင်း

၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ မေလ၊ ၁၈ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင်တူးဖော်မှုပြီးဆုံးသည်။ ရှေးဟောင်းပုဂံနန်းတော်၏ ဗိသုကာလက်ရာ အထောက်အထားများကို သိရှိရန်နှင့် တိမ်မြုပ်နေသော ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ ဖော်ထုတ်ရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တူးဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တူးဖော်ရာတွင် မြေအောက်အဆောက်အအုံများ၊ အုတ်နံရံများ၊ တိုင်စိုက် တွင်းကြီးများ၊ လေးမြောင့်တိုင်ကြီးများ၊ အမိုးပြားများ၊ ရေတံလျှောက်များ၊ စဉ့်တုံး များ၊ တိရစ္ဆာန်အရိုးများနှင့် မြောက်များစွာသော မြေထည်ပစ္စည်းများတွေ့ရှိရသည်။ ၎င်းကျန်စစ်သားနန်းတော်ဟောင်းသည် သရပါတံခါးအဝင် ဘယ်ဘက် ရွှေဂူကြီး ဘုရား၏ ခြေရင်းတွင်ရှိသည်။

+++++

ကန်တော့ပလ္လင်
(၁၆၉၂/၉၃၀-က)

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနှင့်နီး၍ ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြတိုက်ကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင်ရှိသည်။

အေဒီ ၁၁၇၅ ခုနှစ် နရပတိစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူရာ စေတီမပြီးမီ မင်းကြီးနတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်သောကြောင့် သားတော်နားတောင်းယွှား မင်း(ထီးလိုမင်းလို)က ၁၁၈၈ ခုနှစ်တွင် ဆက်လက်၍ ပြီးစီးအောင်တည်တော်မူ ရသည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီး၏ ဘိုးတော်အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ၎င်း၏ ဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်များ သူ့လောက်ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာမရှိဟု ပြစ်မှားမိ၍ မျက်စိကွယ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှားမိသောဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်တို့၏ ရုပ်ထုများထုလုပ်ကာ ပလ္လင်တင်ပြီး ကန်တော့သောအခါမှ မျက်စေ့ပြန်၍ အလင်းရသည်။ ထိုကန်တော့ရာနေရာတွင် မြေးတော်နရပတိစည်သူ မင်းကြီးက ဘုရားကြီးတည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့် ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရား ဟုတွင် သည်။

အချို့ရာဇဝင်၌ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး လက်ထက် တရားစီရင်သော ညှပ်ကြီးတစ်ခုရှိသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုညှပ်ကြီးကို ပုဂံညှပ်ကြီးဟုခေါ်သည်။ တစ်နေ့သောအခါ သီလရှင်တစ်ပါးနှင့် ဖိုးသူတော်တို့ ရွှေလက်စွပ်အပ်နှံရာမှ အငြင်းပွားမှုဖြစ်ကြသည်။ ဖိုးသူတော်က သီလရှင်ထံမှ ယူထားသော ရွှေလက်စွပ်ကို ပြန်ပေးပြီးပြီဟု ဆိုသည်။ သီလရှင်ကလည်း ပြန်မရသေးဟု ငြင်းသည်။ ထိုနှစ်ဦး ပုဂံညှပ်ကြီးရှေ့မှောက်ရောက်သောအခါ သီလရှင်က သစ္စာဆို၍ သူ၏လက်ကို ညှပ်အတွင်းသို့သွင်းရာ မညှပ်ဘဲရှိသည်။ ဖိုးသူတော်ကလည်း ရွှေလက်စွပ်အား ၎င်း၏ တောင်ဝှေးအတွင်းဝှက်ပြီးနောက် သီလရှင်အား သူ၏တောင်ဝှေးကို ခေတ္တပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်သစ္စာဆိုပြီး လက်ကိုညှပ်ကြီးအတွင်းသို့သွင်းရာ ညှပ်ကြီးမှာမညှပ်တော့ဘဲ အလိုလိုပျောက်သွားသည်။ ထိုညှပ်ကြီးရှိခဲ့ဖူးရာ တရားပလ္လင်နေရာတွင် ဘုရားကြီးတည်သောကြောင့် ကန်တော့ပလ္လင်တွင်ကြောင်း ဆိုသည်။

ထိုညှပ်ကြီး ကွယ်ပျောက်သွားပြီးနောက် ထိုညှပ်ကြီးရှိခဲ့ဖူးရာတွင် ဂေါဓ၊ ဂေါဓီဟူသော ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့ စောင့်ကြည့်သည်။ ထိုဘီလူးနှစ်ကောင်က တရားမမှန်သူများအား တင်းပုတ်ဖြင့် ထုလေသောကြောင့် ဂေါဓပလ္လင်ဟူ၍တွင်ရာ ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရားဖြစ်လာကြောင်း ဆိုပြန်သည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီးနှင့် ပုံသကူမထေရ်တို့ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားကြပြီးနောက် ပုံသကူမထေရ်သည် သီဟိုဠ်သို့ ကြွရန်ပြင်သည်။ ထိုအခါ နရပတိစည်သူမင်းကြီးက မထေရ်အား သီဟိုဠ်သို့ မကြွရန် ကန်တော့တောင်းပန်ရာနေရာ၌ ဘုရားကြီးတည်၍ ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရားဟူ၍လည်း ဆိုချေသည်။

ဘုရားကြီးမှာ လိုဏ် (၄) ဆင့်ရှိ၍ ပုဂံတွင် အကြီးမားဆုံး ဘုရားကြီးများ

ထဲတွင် တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အပေါ်ထပ်တွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု ၄ဆူ
 အောက်ထပ်တွင် (၁၀) ဆူရှိသည်။ အုတ်နံရံပြင် အရှေ့မြောက်တောင့်တွင် မူလ
 ပုဂံခေတ်လက်ရာ ထိုင်တော်မူကျောက်ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူ ဂန္ဓကုမ္မိတိုက်
 အတွင်း၌ရှိသည်။ ဘုရားကြီး မှာ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင်လှုပ်သောလျှင်၌ လျှင်ကြော
 ကျ၍ အထိနာခဲ့သဖြင့် အများဆုံး ပြန်လည်ပြုပြင်ထားရသည်။ ကွမ်းတောင်ပိုင်း
 တစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားခဲ့ရသည်။

ဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်

ငါ့ဘုန်းထက်မကျော်ဘူး ပြောခဲ့လို့

ရခဲ့တဲ့အပြစ်များ

မင်းလေးဆယ့်လေးပါးကို ရည်စူး

ရွှေသာရုပ်ထုပြီး ဖူးတော့မှ

မျက်စိအလင်းတွေ ပြန်ရခဲ့

အမှောင်ကအလင်း

သာသနာသန့်ရှင်းတဲ့ခေတ်မို့

အနှစ်တွေစု တည်ဆောက်မှုလက်ရာ

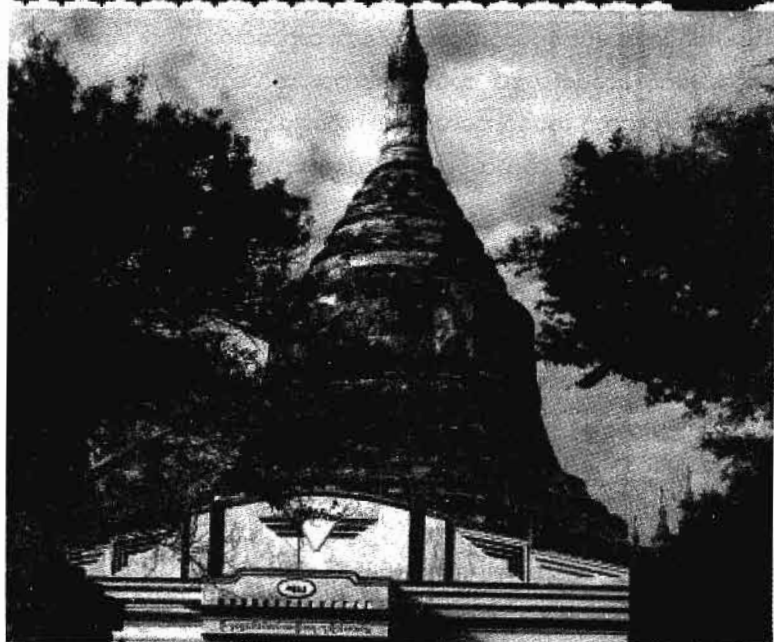
နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးပလ္လင်တည်သလိုပါပဲ

အထက်မှာ ဘုရားတစ်ဆူ

အောက်မှာ ဘုရားတစ်ဆူ

ဂူဘုရားကြီး ကန်တော့လွင် . . . ၊

အတွင်းစည်းခုံ နှင့် မျက်တော်ပြေ

ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရားကြီး၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်တွင်ရှိသည်။

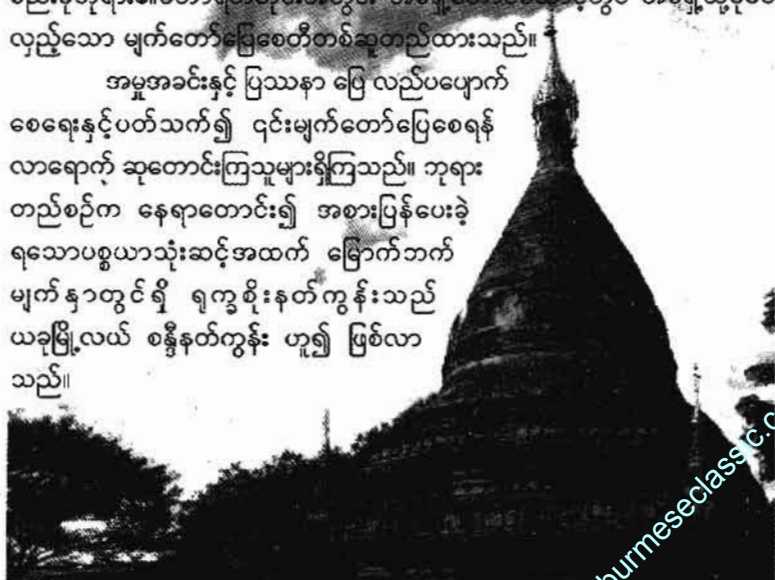
သက္ကရာဇ် ၄၄၆ ခုနှစ် ကျန်စစ်မင်းလက်ထက် ရခိုင်ဘုရင်သက်မင်းကတုံက ပုန်ကန်ခြားနားသောကြောင့် ဖမ်းဆီးအရေးယူရလေသည်။ ထို့အကြောင်းကို ရှင်အရဟံသီတော်မူ၍ကြွလာပြီး သက်မင်းကတုံအား အပြစ်ပေးအရေးယူမသတ်သင့်ကြောင်း ရှေးဘဝ၌ကား ကျန်စစ်မင်းကြီးသည် ဘုရင်၊ အလောင်းစည်သူကား သားတော်၊ ရှင်အရဟံက ပုဏ္ဏား၊ မင်းမဟာဂီရိနတ်ကား သူဌေးသား၊ သက်မင်းကတုံက စစ်သူကြီးဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ငါးဦးမှာ ဆုပန်ဘက် မိတ်ဟောင်း၊ ဆွေဟောင်းများဖြစ်ကြောင်း တရားချဆုံးမတော်မူသည်။ ၎င်းတို့ငါးဦးသည် အလောင်းစည်သူကား ဘုန်းကြီးသော ဘုရင်၊ ကျွန်ုပ်ကား မင်းတို့၏ သရာရဟန်း၊

မင်းမဟာဂီရိကား မင်းတို့ပူဇော်ထိုက်သော နတ်၊ သက်မင်းကတုံကား ပြည်ထောင်
ဘက်ချင်းမင်းဖြစ်လိုရ၏ဟူ၏။ သင်မင်းကြီးကား ထိုသူတို့၏ အကြီးအကဲဟူ၍
ဘုရားရှင်ရှေ့မှောက်၌ ဆုပန်ခဲ့ကြလေသည်ဟု ဆိုချေသည်။ မဟာဂီရိနတ်က ဆုပန်
ဘက်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်ထင်ပြု၍ သက်သေခံသည်။ ထိုအခါ ကျန်စစ်မင်း
ကြီးက ကျွန်ုပ်ဆင်းရဲချိန်တွင် အဘယ်ကြောင့် မကူညီကြပါသနည်းဟုဆိုလေရာ
မဟာဂီရိနတ်က သင့်အား အနော်ရထာကလုံဖြင့်ထိုးရာ နောင်ကြီးကို ထိုးမိစေခြင်း
ငှာလည်းကောင်း၊ ပြည်တော်သာကျွန်း၌ စစ်ရှုံး၍ ထွက်ပြေးရစဉ် လမ်းပြု၍
လည်းကောင်း၊ ငရမန်တပ်သားတို့လိုက်ရာတွင် ကျွန်းဖန်ဆင်း၍ လည်းကောင်း
ငါကယ်မခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။

ထိုသို့ ကျန်စစ်မင်းကြီး၊ ရှင်အရဟံ၊ မဟာဂီရိ၊ သက်မင်းကတုံနှင့်
မြေးတော်အလောင်းစည်သူတို့ (၅) ဦး စည်းဝေးတိုင်ပင်ရာ၌ စေတီတစ်ဆူတည်ခြင်း၊
ရွှေစည်းခုံစေတီကြီးနှင့် ပုံတော်တူ အုတ်မြို့ရိုးအတွင်း၌ တည်ခြင်းကြောင့် အတွင်း
စည်းခုံဟု သမုတ်တော်မူသည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီး သက်မင်းကတုံ အပေါ် အမျက်တော်ပြေသဖြင့် အတွင်း
စည်းခုံဘုရား၏မဟာရံတံတိုင်းအတွင်း အရှေ့တောင်အောင်တွင် အရှေ့သို့မုခ်ဝ
လှည့်သော မျက်တော်မြေစေတီတစ်ဆူတည်ထားသည်။

အမှုအခင်းနှင့် ပြဿနာ ပြေ လည်ပပျောက်
စေရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းမျက်တော်ပြေစေရန်
လာရောက် ဆုတောင်းကြသူများရှိကြသည်။ ဘုရား
တည်စဉ်က နေရာတောင်း၍ အစားပြန်ပေးခဲ့
ရသောပစ္စယာသုံးဆင့်အထက် မြောက်ဘက်
မျက်နှာတွင်ရှိ ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်းသည်
ယခုမြို့လယ် စန္ဒီနတ်ကွန်း ဟူ၍ ဖြစ်လာ
သည်။

မဟာဗောဓိ

၁၆၇၀/၉၃

ပုဂံမြို့ဟောင်း လမ်းမကြီး၏ အနောက်ဘက်အတိုင်း ဝင်လျှင် မဟာဗောဓိ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသည်။

၁၂၁၅ ခုနှစ်တွင် ဇေယျသိင်္ခိ (ခ)နားတောင်းများမင်း (ခ)ထီးလိုမင်းလိုမင်း နန်းစံ (၄)နှစ်မြောက်၌ မဇ္ဈိမဒေသသီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ဓာတ်တော်မွေတော် လတ်ဆောင် များနှင့်တကွ မဟာဗောဓိပုံတော်တစ်ဆူ လာရောက်ဆက်သရာမှ ၎င်းပုံသဏ္ဍာန်

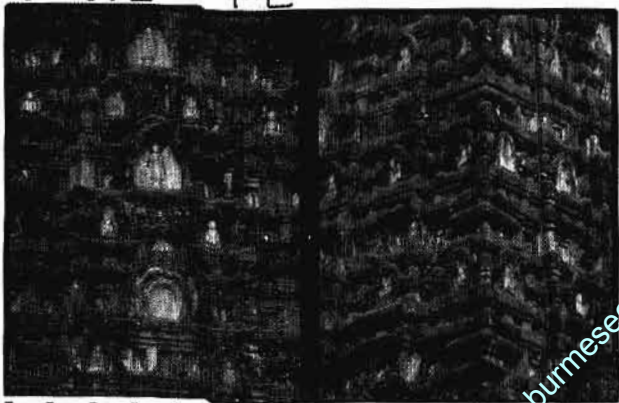

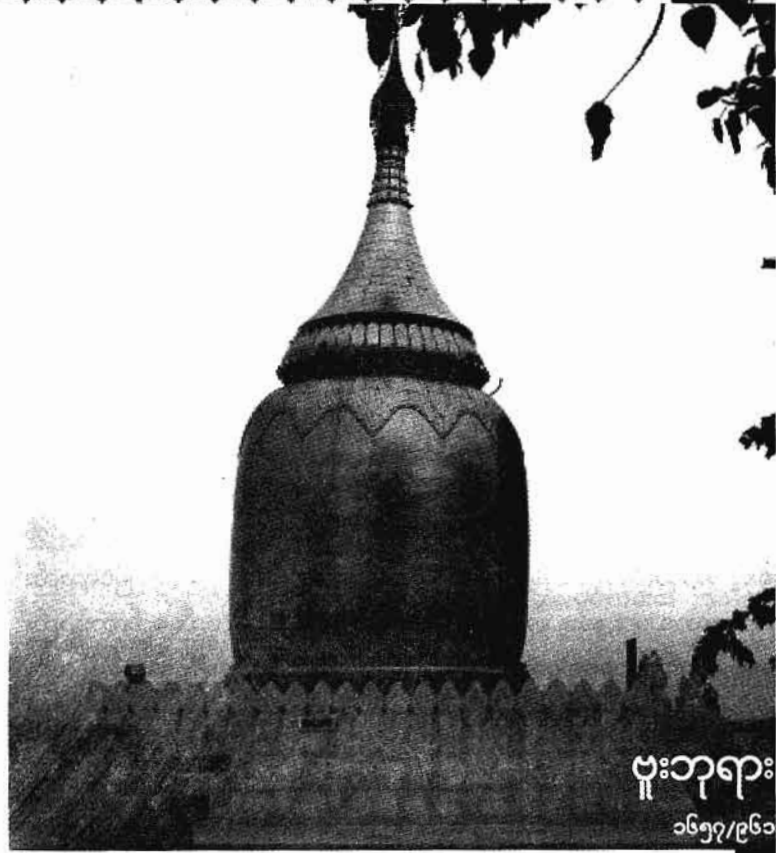
အတိုင်း ရွှေငွေရတနာတို့ဌာနာ၍ စေတီတည်တော်မူရာ မဟာဗောဓိတွင်တော်မူသည်။ ပုဂံမြို့ဟောင်းတွင် ကြွင်းကျန်လျက်ရှိသေးသော ဘုရားပေါင်းအဆူနှစ်ထောင်ကျော်တွင် ဤမဟာဗောဓိပုံ ကွမ်းထောင်ပေါက်ဘုရားသည် ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိဘုရားနှင့် တူသောဘုရားဖြစ်သည်။

လိုက်နှစ်ဆင့်ရှိပြီး တောင်ဘက် နံရံအတွင်းတွင် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန် လှေကားရှိသည်။ အရှေ့လျှောက်ဘုရားဖြစ်ပြီး အပေါ်ထပ်နှင့်အောက်ထပ်တွင် ဘူမိဖဿမုဒြာဟန် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် နှစ်ဆူရှိသည်။ ကွမ်းထောင်မျက်နှာပြင် မှန်ကပ်အချိုင့်များ၌ မတ်ရပ်ဖိုင်လျက်၊ လျောင်းလျက်ပုံသဏ္ဍာန် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော် ပေါင်း ၄၆၅ ဆူ ကျန်ရှိသည်။

ဘုရားဝန်းကျင်တွင် ဗုဒ္ဓဂယာကဲ့သို့ပင် သတ္တဌာနခန်းများရှိသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်လျင်တွင် ပြိုကျပျက်စီးမှုများရှိခဲ့ပြီး ပျက်စီးနေသော အစိတ်အပိုင်းများကို စု၍ ပုဂံရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်တွင် ပြသထားသည်။

ဘုရားကြီးအား ဆွမ်း၊ ဆီမီး မပြတ်စေရန် ပုဂံမြို့အရပ်ရပ်ရပ် ကန်သတ်၍ ပူဇော်ကြရသည်။ ပုဂံမြို့ဈေးမှရသော အခွန်အကောက်တို့ကိုလည်း ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းကြသည်။ နောင်ဆက်ခံကြသော သာသနာပြုမင်းများ နားတောင်းများ မင်းကြီး၏ စေတနာဆန္ဒအတိုင်းလိုက်၍ ဈေးအခွန်အကောက်တို့ကို လှူကြသည်။ ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်ရောက်မှသာ ဘုရားပိုင် ဈေးအခွန်အကောက်များ ဒိစကြိုတ်ကောင်စီသို့ ပေးပို့ရကြောင်း သိရသည်။

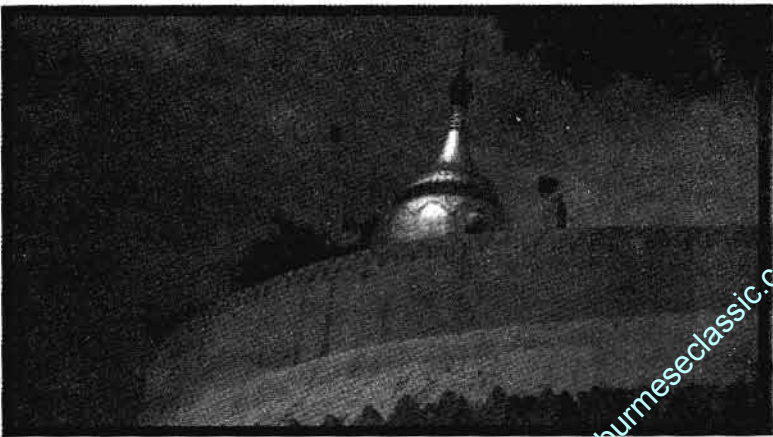
ပူးဘုရား

၁၆၅၇/၉၆၁

ပုဂံမြို့ဟောင်း၏ အနောက်ဘက် ဧရာဝတီ မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် ရှိသည်။
 ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ပုဂံလျှင်ဒဏ်ကြောင့် လုံးဝပျက်စီးသွားသဖြင့် အသစ်ပြန်လည်
 တည်ရသောဘုရား ဖြစ်သည်။ ဧတီ၏ ကိုယ်လုံးတော်သဏ္ဍာန်မှာ သရေခေတ္တရာရှိ
 ဘောဘောကြီးဘုရား၊ ပုဂံရှိ ငကျွန်းတောင်းဘုရားတို့နှင့် ပုံစံတူ အဆင်တင့်သာ
 မရှိသော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ပြန်လည် ပြုပြင်သောအခါ ရွှေလက်ရာ
 နှင့် မတူတော့ပေ။

အေဒီ (၃)ရာစု မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၉ ခုနှစ်၌ နန်းတက်သော ပျူစောထီးမင်းက ၉၂ ခုနှစ်တွင် ပေါက်ပင်ပေါက်ရာအရပ်၌ ဤဗုဒ္ဓဘုရားကို တည်တော်မူသည်။ ကျားကြီး၊ ရှားပျံကြီး၊ ဝက်ကြီး၊ ငှက်ကြီး ဟူသော ရန်သူကြီး (၄)ဦးအပြင် ဗုဒ္ဓဟူသော သဘာဝရန်သူတစ်မျိုးလည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ထိုနေရာမှစ၍ ပေါက်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓပင်သည် တစ်မြို့လုံးအား ဗုဒ္ဓနွယ်များဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်သည်။ ထိုဗုဒ္ဓရိုင်းကြီးများအား နေ့ခုတ်လျှင် ညတွင်းချင်း ပြန်လည်ရှင်သန်ကြီးထွား၍ ဒုက္ခပေးတတ်ပြန်သည်။ ထိုဗုဒ္ဓပင်တို့အား ပျူစောထီးက သုတ်သင်ရှင်းလင်း နှိမ်နင်းရသည်။ ထိုဗုဒ္ဓပင်ပေါက်ရာ ဘုရားရှင်လက်ထက်က ပေါက်ပင်ပေါက်ရာ ထိုနေရာတွင် ဗုဒ္ဓသီးပုံသဏ္ဍာန်စေတီတည်ထားကိုးကွယ်ရာမှ ဗုဒ္ဓဘုရားဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အမှန်မှာ ပုဂံတွင် ခေါင်းလောင်းပုံစေတီ မပေါ်မီကာလ အောက်ရှူး၊ အထက်ကားလုံးစောက်သော ပုံသဏ္ဍာန် ပျူခေတ်လက်ရာစေတီများ ထွန်းကားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားသည် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးတွင် တည်သောဘုရားဖြစ်၍ ဧရာဝတီမြစ်နှင့် အနောက်ဘက် တန့်ကြည့်တောင် ရှုခင်းများကို သာယာလှပစွာ မြင်ရသည်။ ဘုရားဖူးလာသူများ နားနားနေနေရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်၍လည်း စည်ကားသည်။ ၁၉၅၆ ငလျင်နှင့် ၁၉၇၅ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် လုံးဝ ပျက်စီးသွားရပြီး အသစ်ပြန်လည် တည်ရသဖြင့် ပုဂံ ရှေးဟောင်းလက်ရာနှင့် ပတ်သက်၍မူ ဘာမျှ ကြည့်စရာ မရှိတော့ပေ။

မင်းအိုချမ်းသာ

အာနန္ဒာဘုရားကြီး၏ အနောက်မြောက်ဘက်၊ ပုဂံလမ်း၏ ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသည်။ ကျန်စစ်မင်းကြီး ပုဂံနန်းစံသက် ၂၈ နှစ် သက်တော် ၇၂ နှစ်သို့ ရောက်သောအချိန်ကာလ သီဟိုဠ်မင်းမှဘုရားနှင့် သရီရဓာတ်တော်ကိုးဆူကို ရတနာကြုတ်နှင့်ထည့်၍ အဆက်အသွယ်ပို့စေလွှတ်တော်မူသည်။ ထိုအချိန် မင်းကြီးမှာ ကောင်းစွာကျန်းမာတော်မူခြင်းမရှိသဖြင့် မိမိအသက်ရှည်ရှည် နေထိုင်လိုသောဆန္ဒဖြင့် ၎င်းသရီရဓာတ်တော်တို့အား ဌာပနာ၍ သက္ကရာဇ် (၄၇၄) ခုနှစ်တွင် စေတီတည်ထားကိုးကွယ်သည်။

“ငါလည်း အိုမင်းမစွမ်း ရှိချေပြီ။ ရောဂါဥပါဒ်ကင်း၍ အသက်ရှည်ပြီးလျှင် ဘုရားနှင့် သာသနာတော်လည်း စည်ပင်ပြန့်ပွားပါစေသော” ဟု စိတ်ဆန္ဒပြင်းစွာဖြင့် မင်းအိုချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်တော်မူသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးသူများ၊ ကျန်းမာရေး အားနည်းသူများ ဘုရားဒါယကာ မင်းကြီး၏ ဆန္ဒနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ရစေသောငှာ လာရောက်ဖူးမြော် ဆုတောင်းလေ့ ရှိကြသည်။ မင်းအိုချမ်းသာဘုရားနှင့် မနီးမဝေးတွင် ပုဂံရှေးဟောင်း နန်းထပ်ဘုရား တစ်ဆူကို ရှားပါးစွာဖူးတွေ့ရသည်။

မင်းမျှော်ရာဇာဘုရား

၁၉၁၅/၁၂၁၂

အာနန္ဒာဘုရားကြီး၏အနောက်မြောက် ပုဂံလမ်း၏ညာဘက်တွင် ရှိသည်။
 ဘုရားဒါယကာမှာ ကျန်စစ်မင်းကြီးဖြစ်သော်လည်း ၎င်းဘုရားသမိုင်း
 ရာဇဝင်မှာ အနော်ရထာမင်းကြီး၏ ခမည်းတော် ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်း၏ အဖြစ်
 အပျက် ဖြစ်ပေသည်။

ပုဂံတွင် တန်နက်မင်းအား စလေငွေ့လုပ်ကြံ၍ နန်းတက်သော် ဘန်နက်
 မင်း၏ မိဖုရားတစ်ပါးသည် ဝမ်းတွင်းပဋိသန္ဓေနှင့်အတူ နန်းမှတူးကန်ပြေးလွတ်

မြောက်၍ ကြောင်ဖြူအရပ် (ယခု စစ်ကိုင်း နယ်တွင်ရှိ)တွင် ပုန်းရှောင်နေခဲ့ရသည်။ ထိုမိဖုရားမှ ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်းသားငယ်ကို ဖွားသည်။ မင်းသားငယ်အား ကစားဖော်များက အဖမဲ့သားဟုစကြသောအခါ မိခင်ကင်း၏ဇာတိအမှန် ဘုရင့်သားတစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရသည်။ ကြောင်ဖြူမင်းသားလည်း တစ်နေ့တွင် ဖခင်၏အရိုက်အရာကို ပြန်လည်ရယူမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ထိုအချိန်တွင် ပုဂံထီးနန်းအားစိုးစံလျက်ရှိသော တောင်သူကြီးမင်းထံ ဝင်ရောက်ခစားသည်။ ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်း မင်းဖြစ်ချိန်တန်သဖြင့် ပုဂံပြည်တွင် မင်းလောင်းပေါ်လိမ့်မည်ဟူသော တဘောင်ပေါ်လေသည်။ မည်သည့်နေ့ရက် မည်သည့် အချိန်အခါ၌ မင်းလောင်းရောက်လာလိမ့်မည်။ မင်းလောင်း အကြည့်သွားကြစို့ဟု ပြည်သူတို့ အုတ်အော်သောင်းနင်းအော်ကာ တူရွင်းတောင်သို့ သွားကြလေသည်။ ကြောင်ဖြူမင်းသားလည်း မင်းလောင်းကြည့်လိုဇောဖြင့် ၎င်း၏မယ်တော်အား စားမြိန်စာကို စောစောထုပ်စေသည်။ ထိုအချိန် သူ့အိုယောင်ဆောင်၍လာသော သိကြားမင်းက သူ့စီးလာသောမြင်းအား မင်းလောင်းကို အချိန်မီကြည့်နိုင်ရန် ကွမ်းဆော်မင်းအားယူ၍စီးစေပြီးနောက် ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင်ကိုဆောင်းစေ၊ ပတ္တမြားလက်စွပ်ကို ဝတ်စေ၊ လှံနှင့်ဓားကိုစွဲကိုင်စေ၍ မင်းရင်ပြင်သို့ အလျင်အမြန် သွားပါလေဟု ဆိုသည်။ ကွမ်းဆော်မင်းလည်း မင်းလောင်းလာသည်ကို ကြည့်မိအောင် မြင်းကိုအပြေးနှင့်၍ နန်းတော်သို့ ဦးတည်၍လာလေလျှင် မှူးမတ်၊ ကလွန်၊ သံပျင်နှင့် ပြည်သူအပေါင်းက ကွမ်းဆော်မင်းအားမင်းလောင်းလာပြီဟူသော အသိဖြင့် ဦးခိုက်ကြကုန်သည်။ ထိုအခါမှ ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်းလည်း မင်းလောင်း ဆိုသည်မှာ အခြားသူမဟုတ် ငါပါလားဟူသော အသိဝင်လာပြီး နန်းတွင်းသို့ မြင်းနှင့်ဝင်လေသည်။ တောင်သူကြီးမင်းကလည်း ငါရှိလျက် အဘယ်သူ မင်းလောင်းဖြစ်အံ့နည်းဟုဆို၍ နန်းဦးသို့ ထွက်ကြည့်လေသော် နန်းဦးတံခါးတွင် စောင့်သော ကျောက်သူရပ်ကတန်းချလျှင် ဦးစောက်ကျ၍ အနိစ္စရောက်လေသည်။ တောင်သူကြီးမင်းလွန်သော် ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်းသည် သက္ကရာဇ် ၃၂၆ ခုနှစ်တွင် မင်းဖြစ်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်အရ ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်း၏ မြေးတော်ကျန်စစ် မင်းကြီးက ပြည်သူအပေါင်း မင်းလောင်းအားမျှော်ရာအရပ်၌ နောင်ဘခါ ဘုရားတစ်ဆူတည်ထားကိုးကွယ်ရာ 'မင်းမျှော်ရာဇာဘုရား' တွင်ချေသည်။

SHUMEE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

အာနန္ဒာဘုရားကြီး

၂၀၇၁/၁၄၆၅

ပုဂံမြို့ဟောင်းအရှေ့ဘက် သရပတံခါးမဝင်မီ အထင်အရှားဖူးတွေ့ရသော ဘုရားကြီး ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့မွန် ပုဂံရောက်ဖူးသင့်လှသည်။ ပုဂံရောက်လျှင် အာနန္ဒာရောက်မှ ပုဂံရောက်သည် ခေါ်မည်ဆိုသော စကားအရ ကျောက်ဆစ် (ပန်းတမော့)၊ အင်္ဂီတေ (ပန်းတော့)၊ စဉ့်ကွင်းလက်ရာ၊ သစ်သား ပန်းပုလက်ရာ၊ ပန်းပဲလက်ရာ စသဖြင့် လက်ရာအဖုံဖုံ အနုပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မွန်လက်ရာအများဆုံး ပါဝင်သော အာနန္ဒာကား ရှေးဟောင်းပြတိုက်ကြီး တစ်ခုပမာတူလှပေသည်။

BURMESE CLASSIC

ကျန်စစ်မင်းကြီးက ဂန္ဓမာဒနတောင် နန္ဒမူလိဏ်မှ ပုဂံသို့ ကြွလာကြ ကုန်သော ရဟန္တာရှစ်ပါးအား နန္ဒမူလိဏ်ဂူပုံတော်တူ ကောင်းမှုတော်တစ်ဆူ တည် လိုသောကြောင့် မည်သို့သော ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး သင့်လျော်ပါမည်အကြောင်း လျှောက် ထားရာ ရဟန္တာရှစ်ပါးက နန္ဒမူလိဏ်ဂူပုံစံအတိုင်း ဖန်ဆင်း၍ ပြုသဖြင့် ၎င်းအတိုင်း အားရနှစ်ခြိုက်စွာဖြင့်တည်ရာ နောင်အခါ နန္ဒမူမှ နန္ဒာ၊ နန္ဒာမှ အာနန္ဒာ ဖြစ်လာ သည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့ကမူ အနန်(ဒ်)ဟူသော သင်္သကရိုက် ဘာသာအဓိပ္ပာယ်၊ အလွန်လှပ သောဟူ၍ အနန်(ဒ်) မှ အာနန္ဒာဖြစ်လာသည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့ကမူ အနန္တပညာဟူသော ပါဠိစကား မှ အာနန္ဒဟူ၍ ကာလကြာ သောအခါ ဖြစ်သွားနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

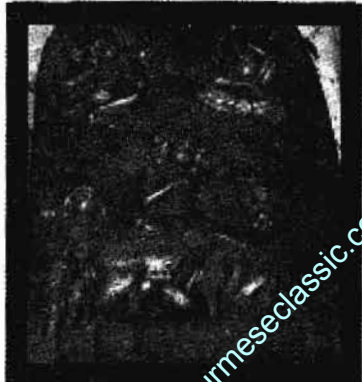
အာနန္ဒာဘုရားကြီးကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၅၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၀၉၀ တွင် ကျန်စစ်မင်းကြီးက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဘုရားကြီး၏ ပန္နက်ပုံစံမှာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရှိ ပါဟာပူစေတီနှင့် ဗန်ကောက်မြို့ အနောက်ဘက်ရှိ ဒွာရာဝတီမြို့ဟောင်းအနီးမှ နန္ဒနိပထွန်စေတီနှင့် ဆင်တူသည်။ အာရုံခံလေးဘက်၌ ကြက်ခြေခတ်သဏ္ဍာန်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုပန္နက်ပုံဘုရားမျိုး ပုဂံတွင် အာနန္ဒာနှင့် ဓမ္မရုံကြီးနှစ်ဆူသာ ရှိသည်။ ဘုရား အကျယ်အဝန်း တစ်ဖက်ထိပ်မှ တစ်ဖက်ထိပ်အထိ ၂၈၉ ပေ ရှိသည်။ အမြင့်မှာ အောက်ခြေမှ ကြာမှောက်လှန်အထိ ၁၆၈ ပေ၊ တံတိုင်းအကျယ်အဝန်းမှာ အရှေ့အနောက် ၅၉၆ ပေ တောင်မြောက် ၅၉၂ ပေ ရှိသည်။

စေတီရံတစ်သောင်း မုခ်ပေါင်းတစ်ထောင်၊ လမ်းသုံးမြှောင်ဟူသော အဆို အရ စေတီတစ်သောင်းမှာ တံတိုင်းပတ်လည်အတွင်း လိုဏ်မုခ်ကပ်များတွင် စေတီ ပေါက်ထားပြီး ဘုရားကြီး၏ စေတီအရံများနှင့် တွက်သော် တစ်သောင်းရှိနိုင်ပေ သည်။

မုခ်ပေါင်းတစ်ထောင်မှာလည်း ကွမ်းထောင်လေးမျက်နှာတွင်ရှိသော မုခ်ကပ်ချိုင့်များ စင်္ကြန်ပတ်လမ်းနှစ်ခုဝဲယာ နံရံရှိ မုခ်ကပ်များနှင့် အာရုံခံ လေးဘက် အတွင်းရှိ မုခ်ကပ်အချိုင့်များဖြစ်သည့် ၎င်းမုခ်ကပ်များကြောင့် ဘုရားအတွင်း ပဲ့တင်သံ၊ လိုဏ်သံများမကြားရတော့ပေ။ လမ်းသုံးမြှောင်တွင် အတွင်းဆုံးပတ်လမ်း သည် ရဟန်းသံဃာများ လှည့်လည်ပူဇော်ရန် ဒုတိယအလယ်ပတ်လမ်းမှာ မင်းညီမင်းသားများအတွက်ဖြစ်ပြီး အပြင်ပတ်လမ်းမှာ သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကုသိုလ်ယူ လှည့်လည်ဖူး မြော်ရန်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

စဉ်လက်ရာမှာလည်း အစုံဆုံးဘုရားဖြစ်သည်။ အကောင်းဆုံး ကျောက်ဆစ်လက်ရာမှာ အဝိဇ္ဇာရေ ဗုဒ္ဓဝင်ခန်း အခန်း (၈၀)ရှိပြီး ပျမ်းမျှအမြင့် ၃ ပေ ၆ လက်မ၊ ဗြတ် ၂ ပေ ၅ လက်မနှင့် ထု ၁ ပေရှိသည်။ သဲကျောက် တစ်လုံး တည်းသားများဖြင့် ထုထားသည့် မုဒြာဟန်အမျိုးမျိုး ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ ပူဇော် ထားသည်။ လေးမျက်နှာ မတ်ရပ်ကိုယ်တော်ကြီးလေးဆူအနက် မြောက်ဘက် မျက်နှာတွင် ကကုသန္ဓ စကားသား (MICHELIA CHAM-PACA) ဖြင့် ထုထား သော (ကကုသန်) ၂၈' အမြင့်ရှိပြီး ၁၉၀၆ ခုနှစ်က သင်္ကန်းအတွန်းများထည့်၍ ပြန်လည်မွမ်းမံသော ပုဂံ ရှေးဟောင်းဘုရား ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်ဂေါဏာမန ဘုရားမှာ မူလစန္ဒကူးသား SAMTALUMAL-BUM ဖြစ်ပြီး မူလဘုရားကြီး မီးခပျက်စီးသောကြောင့် ၁၈၆၇ ခုနှစ် ပုဂံဝန်ဦးဖိုးမှ ကျွန်းသားဖြင့် အစားထိုး ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တောင်ဘက် ကဿပဘုရားမှာမူ ထင်းရှူးသားနှင့် ထုလုပ်ထားပြီး

မူလအတိုင်းပင် ရှိသည်။ အနောက်ဘက် ဂေါတမ မှာမူ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သံခဲ ပါသော ပဉ္စလောဟာဖြင့် သွန်းလုပ်ခဲ့သော်လည်း မီးခသဖြင့် မူရင်းမရှိတော့ဘဲ သစ်သားဖြင့် အစားထိုးပြီး ၁၈၉၂ ခုနှစ်တွင် ပုဂံမြို့မှ ကုန်သည် ဦးစံငြိမ်းမှ မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ မူလဆင်းတုတော်ကြီးနုတ်ဆူဖြစ်သော တောင်ဘက် နှင့် မြောက်ဘက် ဆင်းတုတော်

ကြီးနှစ်ဆူမှာ သစ်သားတစ်လုံးတည်းဖြင့် ထုလုပ် ထားပြီး ပုံတော်မှာ အနီးမှမေ့၍ဖူးလျှင် မျက်နှာတော်တည်ကြည်ပြီး အာရုံခံအနောက် ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ကာ အဝေးမှလှမ်း၍ ဖူးမြော်လျှင် မျက်နှာတော်မှာပြုံးနေသော ထူးခြားချက်ကို တွေ့ရပေသည်။

အာနန္ဒာတည်ပုံ

သက္ကရာဇ် ၄၅၂ ခု၊ ရွှေစည်းခုံပြီးသည်နှင့် အာနန္ဒာဘုရားကြီး တည်ဆောက်ရန်နေရာကို သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် ကျန်စစ်မင်းကြီးအား ညွှန်ပြသည်။ ဖိနပ်အတောင် ၆၀၊ ရေထွက်အောင်တူး၍ ရေမှ သံတောင် ၃၀ နဂါးရစ်ကျောက် တို့ကိုစီခင်းသည်။ ၎င်းကျောက်အထက် အတောင် ၃၀ ဥမင်တိုက်ဌာပနာရန်ပြု သည်။ ပန်းရံတို့မှာ ကံကျွေး(၄၀၀၀၀)၊ ဗိသုကာ (၄၀၀)ရှိသည်။ လက်ခဲ ရွှေ (၄၀၀၀၀၀) ပေးရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဌာပနာတိုက်အား တစ်မျက်နှာလျှင် ရဟန္တာ (၁၀)ပါးစီ စောင့်ကြပ်ရသည်။ စတုလောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ လေးမျက်နှာ၌ စောင့်ရသည်။ ဝိသကြိုနတ်သားလည်း လေးမျက်နှာကို စောင့်ကြပ် ရသည်။ ပင်လယ်ပြင်ရှိသော နဂါးရစ်ကျောက်တို့အား သကြားမင်းအမိန့်ဖြင့် ဝဿဝရောနတ်ဘီလူး၊ အာဠာဝက နတ်ဘီလူး၊ ကုမ္ဘာန် လေးထောင်နှင့်သယ်ယူ ကြရသည်။ အလယ်မဏ္ဍိုင်ဖျော်သော သရွတ်မှာ ရက္ခိုက်ဘီလူးတို့ သယ်ပေးသော သီတာမြစ်ရေနှင့် ဂန္ဓမာဒနတောင်မြေ၊ ဗောဓိမြေတို့ကို ရောပြုသည်။ ထိုသို့ စီမံ ခြင်းမှာ ဧရာဝတီမြစ်ရေ တိုက်စားခြင်းမပြုနိုင်ရန်ဟုဆိုသည်။

အနုပညာလူတော်တွေ မွေးဖွား
 အနုပညာနဲ့ တစ်သက်လုံး နေသွားတဲ့
 ပုဂံသားတို့ရဲ့ ဖာနေပုဂံကို
 မြန်မာမှန် ရောက်ရသလိုပဲ
 ပုဂံရောက်တဲ့ မြန်မာ
 အာနန္ဒာ မရောက်ရင် မဖြစ်ပါဘူး၊
 သက္ကရာဇ်လေးရာ့ငါးဆယ်နှစ်
 ထီးလိုင်ရှင်မင်းကြီးဖြစ်တဲ့
 ကျန်စစ်သား ကောင်းမှုတော်
 အံ့ချီးလိုသော်မှ မကုန်ရှာ။ ။

ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်

၁၉၀၄ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာ့ကျောက်စာဝန် မစ္စတာတော်စိန်ခိုမှ ပုဂံမြို့ အာနန္ဒာ ဘုရား၏ မြောက်ဘက်စောင်းတန်းအနီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပထမဦးဆုံးသော ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်ကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရား၏တောင်ဘက်၌ ရှစ်မြောင့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်ကို တည်ဆောက်ပြသခဲ့ရာ ပြခန်း နှင့်ပြသနိုင်သောပစ္စည်း မမျှတသောကြောင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ယခု ရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်အသစ်အား စတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။

၁၀. ၉၇ ဧက ကျယ်ဝန်းသော မြေဧရိယာပေါ်တွင် အရှေ့အနောက် ၃၈၀ ပေ၊ တောင်မြောက် ၃၆၀ ပေရှိ ချိုးပနွက်ပုံ ပြတိုက်သစ်ကြီး၏ အဆောက် အအုံမှာ ခိုနန်းသုံးထပ်ဖြစ်၍ ပြတိုက်အပြင်ဘက်တွင် အင်္ဂတေပန်းလက်ရာ၊ အတွင်း ဘက်တွင် မြန်မာမူလက်ရာ ယွန်းပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ကျပ်သန်း ပေါင်း ၁၂၀၀ ကျော် ကုန်ကျ၍ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် တည်ဆောက်ပြီးစီးကာ (၁၉၉၄-၉၈) ရက်နေ့တွင် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

(၁) ပင်မပြခန်းဆောင် (အထူးပြခန်း)

မင်းလေးပါးရုပ်တု၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ကျောက်ဆစ်လက်ရာ၊ အဂ္ဂသာဝကဦးခေါင်းနှင့် ဗုဒ္ဓဦးခေါင်းတော် ကျောက်ဆစ်လက်ရာ ကျန်စစ်သားမင်းကျောက်စာပုံတူနှင့် သုံးဘက်မြင်ပုဂံရှုခင်းပန်းချီကားကြီး။

(၂) ပုဂံခေတ် လက်မှုအနုပညာပြခန်း

ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သစ်သားတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပုဂံခေတ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း မြေထည်စဉ်လက်ရာ၊ အင်္ဂံတေပန်း၊ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ၊ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှု ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာ၊ ကျောက်ဆစ်အနက်ပစ္စည်းများနှင့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများ။

(၃) ပုဂံခေတ် ဗိသုကာ ပြခန်း

ပုဂံရှေးဟောင်းရုပ်ကြွမြေပုံ ထင်ရှားသောစေတီပုထိုး ဂူဘုရားပုံစံငယ်များ။

(၄) ပုဂံခေတ် လူမှုရေးပန်းချီနှင့် စစ်ရေး ပြခန်း

ပုဂံခေတ် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ၊ လူမှုရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ပန်းချီကားများ။

(၅) ပုဂံခေတ် စာပေပြခန်း

ကမ္မည်းကျောက်စာများ အုတ်ခဲစာ၊ နံရံမင်စာ၊ အုတ်ခွက်စာ၊ ခဲပြားစာ၊ ပေစာများနှင့် မြန်မာစာပေအရေးအသား အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာပုံများ။

(၆) ပုဂံခေတ် ဗုဒ္ဓအနုပညာပြခန်း

ဆင်းတုများ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ဇာတ်ကွက်များနှင့် အေဒီ (၁၁)ရာစု ပုဂံခေတ်ဦးလက်ရာ ပဉ္စလောဟာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်။

(၇) ပုဂံခေတ် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ပြခန်း

အေဒီ(၁၁)ရာစုမှစ၍ ခေတ်အဆက်ဆက် ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ရာစုအလိုက် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များနှင့် မုဒြာများ။

(၈) ပုဂံခေတ် ဘုရားပုထိုးပန်းချီပြခန်း

ပုဂံခေတ်ဘုရားပုထိုးစေတီများ၏ တစ်ဆူချင်း မှတ်တမ်းတင် ပန်းချီကားများနှင့်အတူ ယင်းပန်းချီကား တစ်ချပ်စီမှာလည်း အဆောက်အအုံပန္နက်ပုံနှင့် မပြုပျက်မိရှိနိုင်သည့် ခန့်မှန်းစိတ်ကူး၍ထားပုံများ။

(၉) ပုဂံခေတ် နံရံဆေးရေး ပန်းချီ ပြခန်း

ဂူဘုရားနံရံများတွင် ရေးဆွဲခဲ့ကြသော နံရံပန်းချီများအား မူရင်းအတိုင်း မိတ္တူကူး၍ ရေးဆွဲပြထားသည်။

ကျောက်ဆစ်လက်ရာ ကျောက်စာ၊ မင်စာ

ခဲပြားစာ၊ ပေစာလက်ရေး

အုတ်ခွက်၊ ကြေးဖောင်းကြွ

ပဉ္စလောဟာ၊မံဆိုတဲ့ အတတ်ပညာတွေနဲ့

နှစ်ရှည်ကြာခံအောင် လုပ်သွားတဲ့

ပုဂံသားတို့လက်ရာ ပုဂံသားတို့ အနုပညာ

ပုဂံသားတို့ ပန်းချီ ပုဂံသားတို့ စာပေ

ပုဂံသားတို့ သာသနာ

ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုရှိခဲ့တယ်ဆိုတဲ့

မဟာပုဂံဆိုတာ တန်ဖိုးဖြတ်လို့တောင်

ရမယ်မထင်ပါဘူး . . . ။

စူဠာမဏိ

၇၄၀/၃၆၄ (က)

အာနန္ဒာဘုရားကြီး၏ တောင်ဘက်၊ အနော်ရထာလမ်းမှ ခမ္မရံကြီးသွား
သောလမ်းသို့ ချိးဝင်သော် အရှေ့ဘက်တွင် စူဠာမဏိဘုရားကြီးအား ဖူးမြင်ရသည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် ဘေးတော်အနော်ရထာမင်း တည်ထားခဲ့သော
တူရွင်းတောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီ ဖူးမြင်ရန်ကြွတော်မူပြီး နောင်အဝေးယုယုဆီမှ
ပုဂံနန်းတော်ရှိရာသို့ လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်တော်မူသည်။ အချိန်အခါ အားဖြင့်လည်း
ညဉ့်အမှောင်သို့ ရောက်ရှိချိန်ဖြစ်လေရာ ယခုစူဠာမုနိဘုရားတည်ရာ
ချောက်ကြီးအတွင်း၌ တဝင်းစင်းတလက်လက် အရောင်တောက်ပနေသည်ကို
မြင်တွေ့ရသည်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီးလည်း မီးအရောင်လော၊ ပတ္တမြားအရောင်
လောဟု တွေးတောမိသဖြင့် အမတ်တစ်ယောက်အား စုံစမ်းစေရာ မီး အရောင်
လည်းမဟုတ်၊ ပတ္တမြားအရောင်လည်း မဟုတ်ကြောင်းသိရလေသည်။ ထိုအခါ
မင်းကြီး၏စိတ်ထဲဝယ် ဤဌာန ဤဒေသတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုစေလိုသော
ကြောင့် သူ့အား နတ်ဒေဝတာတို့ အသိပေးညွှန်ပြလေကြောင်း ယူတော်မူ၍
ထိုနေရာရှိချောက်ကြီးအား ပြည်သူပြည်သားတို့ပါဝင်စေကာ အလှူလှူငွေမြေဖို့စေ

သည်။ ထိုသို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ခိုင်းရကောင်းလောဟူသော အကြောင်းဖြင့် သာသနာပိုင်ဆရာတော် ပုံသကူမဟာထေရ်နှင့် နရပတိစည်သူမင်းကြီးတို့ စိတ်ဝမ်းကွဲကြလေသည်။

“မင်းကြီး . . . ကောင်းမှုဖြစ်စိမ့်မည်ဟူ၍ ယခုပြုသောအမှုသည်ကား ကောင်းမှုဖြစ်၊ မကောင်းမှုသာဖြစ်သည်” ဟူ၍ဆိုကာ သီဟိုဠ်သို့ကြွသွားရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စွယ်ကြိုအရပ် တောကြီးအတွင်းဝယ် ခေတ္တပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးသည်။ မင်းကြီးလည်း အမတ်တို့အားလွှတ်၍ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန် ပင့်သော်လည်းမရ။ နောက်ဆုံး စတုရင်္ဂပစ္စည်းအမတ်ဉာဏ်ဆောင်၍ လှေဖောင် ပါ်တွင် ဘုရားတစ်ဆူတင်ကာ လှေတွင်ဘုရားသခင်ပါသည်။ အရှင်မြတ်ကြွလာစေသတည်း ဟုလျှောက်မှ ပုဂံသို့ပြန်၍ လိုက်ပါကြွတော်မူသည်။

မြေမျက်နှာပြင် ညီညွတ်ပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၅၄၅ ခုနှစ်တွင် ဉာဏ်တော် အမြင့်ပေ ၃၀၀ လိုက်နှစ်ဆင့် စေတီတည်ရာ စူဠာမုနိသမုတ်တော်မူသည်။ (စူဠာ-သျှောင်ထုံး၊ မုနိဘုရား) သျှောင်ထုံး ဘုရားဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဆံပင်သျှောင်ထုံးဌာပနာ၍ နတ်ပြည်၌ တည်ရှိသည်။ (စူဠာမဏိ) ဘုရားအမည်နှင့် ထပ်တူသမုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

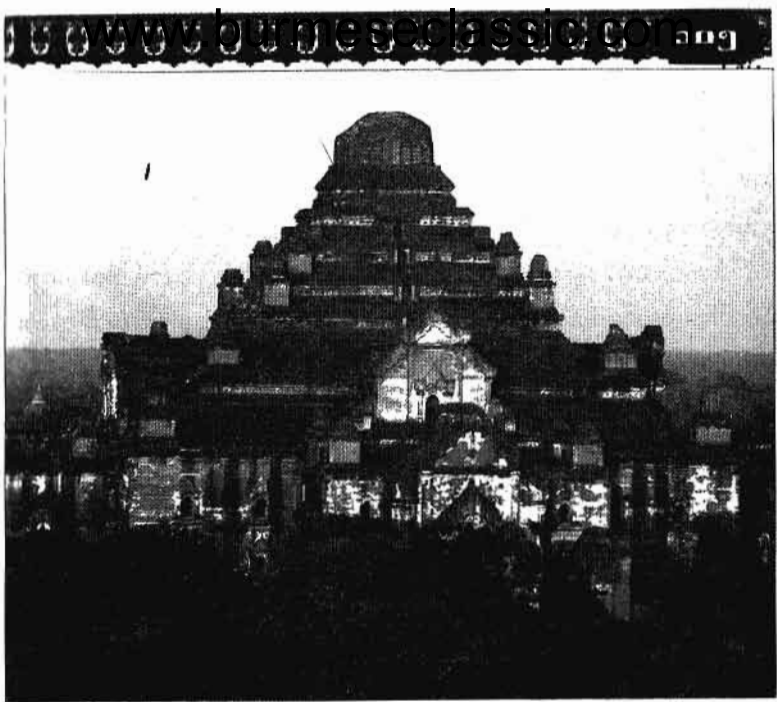
စူဠာမဏိဘုရားတည်ပြီးနောက် ပိုနေသောအုတ်များအား ထိုဘုရားအနီး မှာပင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးက ပုံသကူမဟာထေရ်အားရည်ရွယ်၍ သက္ကရာဇ် ၅၄၈ ခုနှစ်တွင် စေတီတစ်ဆူတည်သည်ကို ဘုရားအား (သပိတ်မှောက်) ဘုရားဟု ယနေ့တိုင်တွင်လေသည်။

စူဠာမုနိအတွင်းရှိ ဆေးရေးပန်းချီများ ဘုရားရုပ်တုများမှာ ကုန်းဘောင်
ခေတ် လက်ရာများထပ်တိုးလာ၍ နှောင်းလူ့အပြင်အဆင်များသောကြောင့်
ပုဂံခေတ်လက်ရာ မရှိလှတော့ပေ။

တုရင်တောင်ပေါ်တစ်ခွင်က
ပတ္တမြားအရောင်မြင်ရတဲ့နေရာဆီကို
မင်းကြီးနရပတိစည်သူက
စိတ်တိုင်းကျကိုယ်တိုင်ရွေး
သွေးချွေးများစွာနဲ့ရင်းနှီး
ချိုင့်ကြီးတွေကိုမြေဖို့စေတော့
ပုံသကူမဟာထေရ်လာလို့
ကောင်းမှုလုပ်တာမကောင်းမှုထိုက်တယ်ပြောတော့
သဘောချင်းမတိုက်ဆိုင်
သာသနာပိုင်နဲ့တုရင်မင်း
စကားတွေအချေအတင်ငြင်းကြပြီးမှ
တည်ရတဲ့ စူဠာမဏိဘုရား
ပုဂံမှာတော့အံ့ဖွယ်တစ်ပါးပေါ့လေ . . . ။

ဓမ္မရံကြီး

၇၇၁/၃၆၈

အနော်ရထာလမ်းမှ မြောက်ဘက်သို့ ဓမ္မရံကြီးဘုရားသို့ ညွှန်ပြသော ဆိုင်းဘုတ်အတိုင်း ချိုးဝင်လျှင် ထုထည်ကြီးမားလှသော ဓမ္မရံကြီးဘုရားအား အဝေးမှပင် လှမ်းမြင်နေရလေသည်။

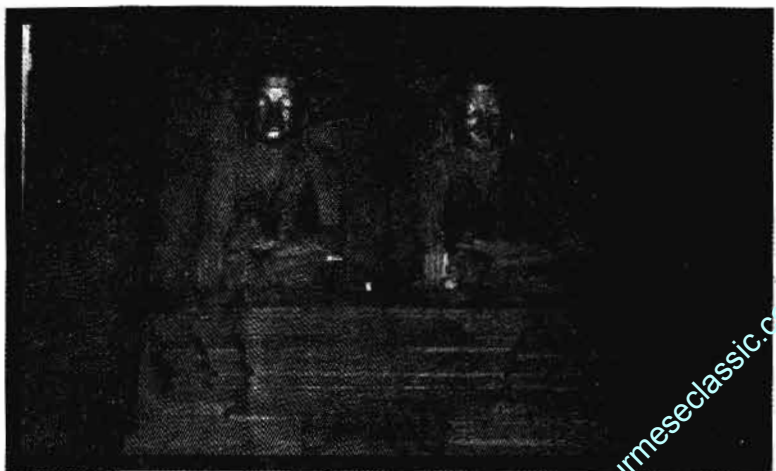
ထုမှာ ဓမ္မရံဟူသော စကားနှင့်အညီ ပုဂံတွင် ထုထည်ပမာဏ အကြီးဆုံး ဘုရား ဖြစ်သည်။ ဘုရားဒါယကာ နရသူမင်းဖြစ်ပြီး နန်းစံသက်တစ်နှစ်မြောက် သက္ကရာဇ် ၅၄၅ ခုနှစ်တွင် ကောင်းမှုတော်အဖြစ် ဓမ္မရံကြီးကို တည်သည်။ သို့သော် ပြည်သူတို့အားအတင်းအကျပ် ဖိနှိပ်စေခိုင်းသဖြင့် တစ်နှစ်အတွင်းပြီးကြောင်း အချို့ရာလင်၌ဆို၍ အချို့ရာလင်မှာမူ မင်းကြီး၏အာဏာကို ကြောက်ရွံ့ပြီး စေ့စပ်

www.dhammadownload.com

သေချာလွန်းသောကြောင့် ဘုရားကြီးမှာ အပြီးမသတ်နိုင်ဟုဆိုသည်။

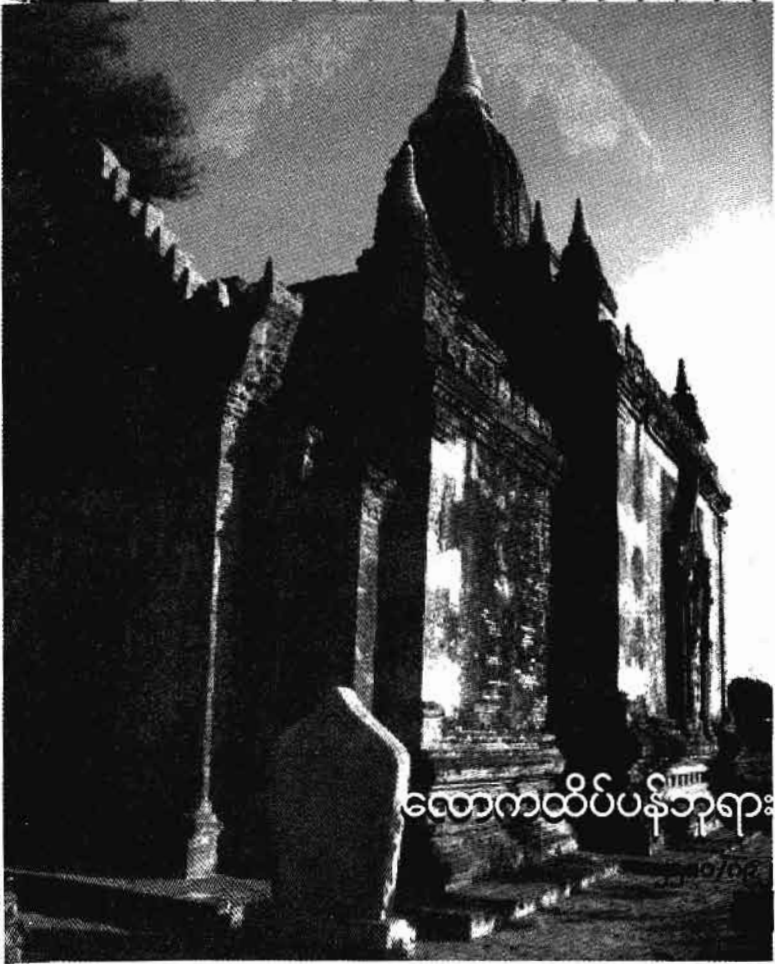
နရသူသည် ဘုရားကြီးအား အဖူးအမြော်ထွက်စဉ် ကုလားရှစ်ယောက်တို့ လုပ်ကြံ၍ အနိစ္စရောက်ရသည်တွင် ကိုယ်ရံတော်များ ဓားမရံမိ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဓားမရံမိဘုရားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နရသူ၏နောက် နန်းတက်သော နရပတိစည်သူ မင်းကြီးလက်ထက် ဓမ္မရံသီအမည်ရှိ မထေရ်မြတ်တစ်ပါး ထိုဘုရားကြီးအနီးတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသောကြောင့် ဓမ္မရံသီဘုရားတွင်ရာမှ ယခု ဓမ္မရံကြီးဘုရား ဖြစ်လာကြောင်း အဆိုပြုကြသည်။

အတွင်းစင်္ကြန်ပတ်လမ်းရှိ မုခ်ပေါက်များနှင့် ရောင်လင်းပေါက် အားလုံး အား အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဘုရားပြီးလျှင် ပြီးချင်း ပြန်ပိတ်ပုံရသည်။ (ပြန်ပိတ် သောအုတ်နှင့် မူလအုတ်တို့မှာ အရွယ်အစားတူညီပြီး နံရံအင်္ဂါတေကိုင်ထားသည်မှာ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သည်။ နောင်အရှည်တည်တံ့ခိုင်မာစေရန် ပြန်ပိတ်ထားဖွယ် ရှိကြောင်းနှင့် အချို့ကမူ အထဲတွင်တစ်ခုခုမြှုပ်နှံသိုဝှက်ပြီး ပြန်ပိတ်ထားဖွယ် ရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။) နရသူမှာ ဖခင်အလောင်းစည်သူမင်းအားသတ်ခဲ့မိခြင်း။ အစ်ကို မင်းရှင်စောအားသတ်ခဲ့မိခြင်းတို့ကို နောင်တဖြစ်၍ ၎င်းအကုသိုလ်ကျေစေ ရန် ရည်ရွယ်ချက်လားမသိ။ ဘုရား၏ မြောက်ဘက်အတွင်းနံရံတွင် ပလ္လင်တစ်ခု တည်းပေါ်၌ ဘုရားနှစ်ဆူယှဉ်၍ ပူဇော်ထားသည်။

အာဏာနဲ့လူစု
 ကြောက်ရွံ့မှုနဲ့သိမ်းသွင်း
 ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်ဘုရားတည်
 ဓားစီးခုတ်အုတ်စီတာတောင်
 ညီညာရဲ့လား . . . သေသပ်ရဲ့လား . . .
 အပ်ဖျားနဲ့ထိုးထိုးကြည့်
 အပြစ်တစ်ခုတွေ့ရှိပြီဆိုတာနဲ့
 ဗိသုကာဆရာတွေကိုသတ်
 အပိုက်ဇာတ်ခင်းခဲ့တဲ့ဘုရားဒါယကာ
 ခေါ်ရုံသာအခေါ်ခံရမယ်
 ဘုရားကလည်းမပြီးလေတော့
 ဗုဒ္ဓဘိသေကအနေကဇာ
 ထီးဖြူဖွင့်မင်္ဂလာတောင်
 မလုပ်လိုက်ရရွာတဲ့ဓမ္မရံကိုယ်တော်ကြီး
 ငုတ်တည်းတည်းကြီးပေါ့လေ . . . ။

လောကထိပ်ပန်ဘုရား

ရွှေဆံတော်ဘုရားအနီးတွင်ရှိပြီး ဘုရားဉာဏ်တော်မှာ မမြင့်လှသော် လည်း ဘုရားအတွင်း၌ ရှိသော နံရံဆေးရေးပန်းချီများမှာ အလယ်ခေတ် ပါလခေတ် လက်ရာများကဲ့သို့ လူပုံဆွဲတာမျိုးမှအစ အပြားလိုက်ဖြစ်သည်။ အလုံးအစိုင် အခဲသဘောမဝင်ပေ။ ထိုပန်းချီမျိုး (၁၀)ရာစု၊ (၁၁)ရာစုနှစ်များတွင် အိန္ဒိယတွင် အနှံ့ပြန့်ပွားခဲ့သည်။ အိန္ဒိယမှတစ်ဆင့် နီပေါ၊ မြန်မာဘက်သို့ ရောက်လာသည်။

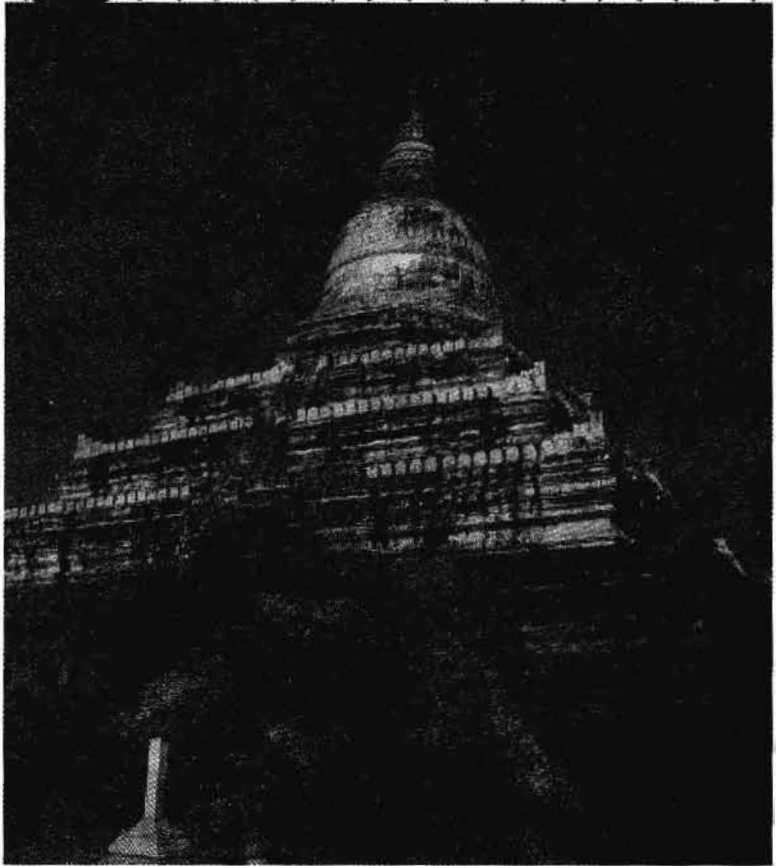
ကောက်ကြောင်းဆွဲပြီး ပုံဖော်
 သောအဆင့်မှ အစုလိုက်အ
 ပြုံလိုက်လိုအပ်ချက်ကို ဖော်
 ပြသည်။ ရေးဆွဲသည့်လှိုင်း
 များမာသည်။ မြန်မာဆန်
 အောင်ပြုသည့် သဘောပို
 လာသည်။ (ဥပမာ- မျက်
 ပေါက်များ ကုလားမဆန်၊
 တရုတ်ပုံ ပြောင်းလာသည်)

ဇာတ်ကြီးဆယ်
 ဘွဲ့၊ ဇာတ်ကွက်ကောက်နုတ်

ချက်၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား အကြောင်းအရာများ မွန်ဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာတို့ဖြင့်
 ရေးထိုးထားသည်။ ထူးခြားသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်ရာအစုံအား ဘုရား
 မျက်နှာကျက်နံရံတွင် လက်ရာမြောက်စွာဖြင့်ရေးဆွဲထားသည်။ အတွင်းတွင် ပုဂံ
 ခေတ်ဦးလက်ရာ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူရှိပြီး ကောင်းမှုရှင်မှာ
 အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းကြ သည်။

ရွှေဆံတော်ဘုရား

၁၅၃၆/၈၄၉

အနော်ရထာလမ်းမှ တောင်ဘက်သို့ချိုးဝင်ရန်လမ်းညွှန်ရုံပြီး နေဝင်ချိန်ကြည့်ရန် အကောင်းဆုံးဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။

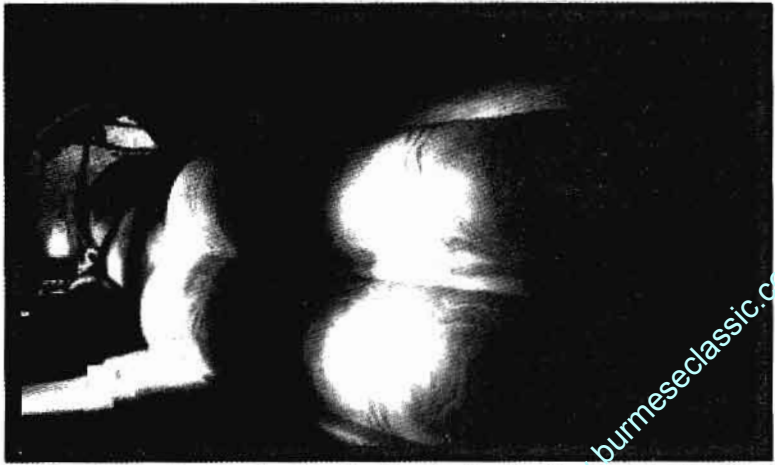
အေဒီ ၁၀၅၇ ခုနှစ်တွင် အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့်

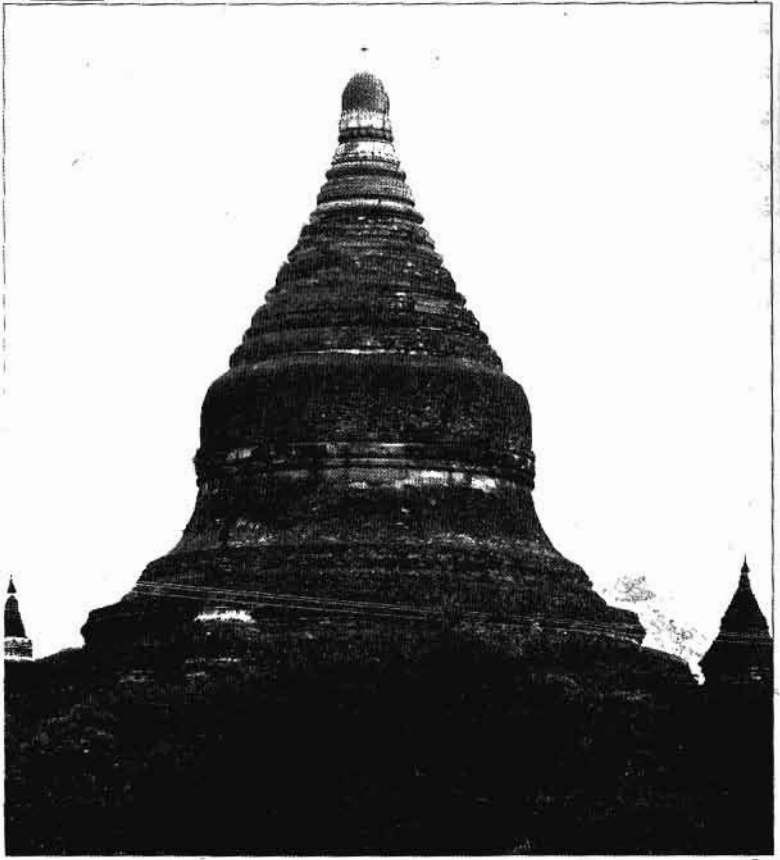

လေးမျက်နှာဂန္ဓကုဋီတိုက်များရှိရာ ၎င်းအတွင်းတို့၌ ဈာနမုဒြာဟန်ဆင်းတု
 တော်ကြီးများမှာ အနော်ရထာမင်းကြီးခေတ်လက်ရာများဖြစ်ကြသည်။ ဆင်းတု
 တော်ကြီးများ၏ ခြေဖဝါးနှင့် လက်ဖဝါးတို့တွင် ကြာဖက် (၈) ဖက်ပါသော ကြာပွင့်
 များပါရှိကြသည်။ အောက်တွင်လည်း ရေမြောင်းပါသော ကျောက်ပြားကြီးများ
 ခံလေ့ရှိရာ ရေသွန်းခံဘုရားများဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ဘုရားကြီးမှာ ပစ္စယံငါးဆင့်ရှိ၍
 ပစ္စယံပေါ်တွင် ခေါင်းလောင်းပုံစေတီပေါက်ထားသည်။ မျက်နှာလေးဘက်တွင်
 နတ်လမ်းလှေကားတစ်စင်းစီရှိ၍ နေဝင်ချိန် (Sun Set) ကြည့်သူများ အန္တရာယ်
 ကင်းစွာ ဆင်းတက်နိုင်ရန် လက်ရန်းသံပိုက်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ ပဉ္စမပစ္စယံ
 အထိ တက်၍ရသည်။

ရွှေဆံတော်ဘုရား၏ အနောက်ဘက်တွင် အလျားပေ ၇၀ရှိ တောင်
 ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုနေသော လျောင်းတော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူ ဂန္ဓကုဋီ
 တိုက်နှင့်ရှိရာ ရှင်ပင်သာလျောင်းဟူ၍လည်းခေါ်သည်။

ပုဂံတွင် ယနေ့နာမည်ကြီးလာသော ပြည့် (၅) ပြည့် ဘုရားဆင်းတုငါးဆူ
 အနက် တစ်ဆူမှာ ဤရွှေဆံတော်ဘုရားကြီး၏ အရှေ့ဘက်ဂန္ဓကုဋီတိုက် အတွင်း
 တွင် စံပယ်တော်မူသည်။ ထိုဆင်းတုတော်မှာ အနော်ရထာမင်း ကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး
 ဆုတောင်းပြည့်စေသောဘုရားဟု ဆိုသည်။

မင်္ဂလာစေတီ

၁၄၃၉/၁၅၂၂

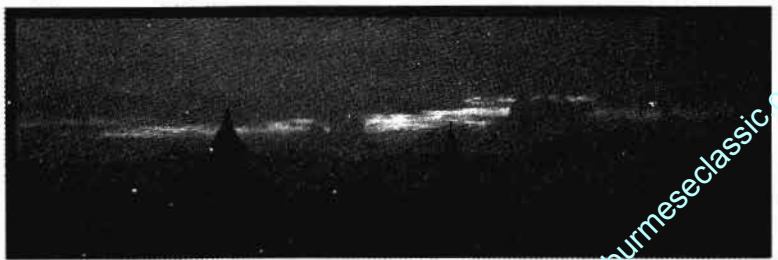
ပုဂံမြို့ဟောင်းမှ မြင်းကပါသို့သွားသော ကားလမ်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသည့် အေဒီ ၁၂၈၄ ခုနှစ်တွင် နရသီဟပတေ့မင်းကြီးက ရွှေစည်းခုံစေတီတော် မြတ်ကြီး၏ပုံကိုယူ၍ ပုဂံမြို့တောင်ဘက် ပန်းပွတ်အရပ်၌ တည်ထားခဲ့သည်။

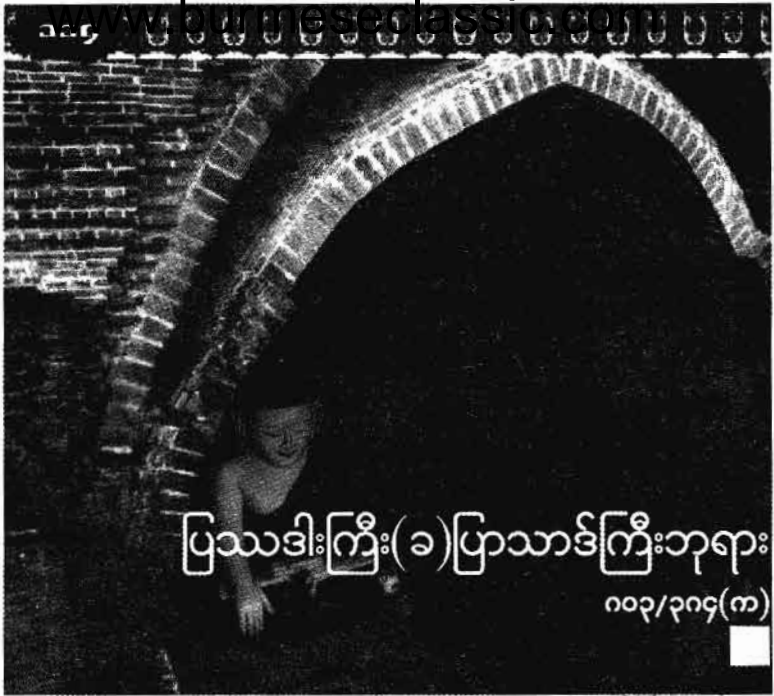
နရသီဟပတေ့သည် ဘုရားတည်၍ ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားလည်းပြီး ပြည်ကြီးလည်းပျက်ဟူသော တဘောင်ပေါ်လာသဖြင့် ဘုရားတည်ခြင်းကို ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် အပြီးမသတ်ဘဲ ရပ်ထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ ပုံသကူ မထေရ်မြတ်က အသင်သည် ဘုရားဆုပန်ယောက်ျားဖြစ်ပါလျက် တိုင်းပြည်ပျက်၍ အသက်ဆေးရမည်ကို ကြောက်သလော၊ ဤလောကကြီးသည်မမြဲသောအနိစ္စသဘောချည်းသာဖြစ်ကြောင်း တရားပြခြင်း၊ ဘုရားမပြီးဘဲ အုတ်ပုံကြီးအဖြစ်သာ ကျန်ခဲ့လျှင် နောင်သောအခါ ပြည်သူတို့အကဲ့ရဲ့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုသောကြောင့် သံဝေဂရကာ သက္ကရာဇ် ၆၃၆ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ကြာသပတေးနေ့မှစ၍ ထပ်မံပြန်လည်တည်တော်မူရကာ မင်္ဂလာစေတီဟူ၍ သမုတ်တော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၃၄ ခုနှစ်တွင် ပုဂံသို့ရောက်လာသော တရုတ်သံတို့ကို သတ်သောကြောင့် တရုတ်စစ်သည်များ ပုဂံသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ နရသီဟပတေ့သည် ပုသိမ်သို့ ထွက်ပြေးသောကြောင့် တရုတ်ပြေးမင်းတွင်သည်။ ထို့နောက် သားတော် သီဟသူက အဆိပ်ခတ်သတ်၍ အနိစ္စရောက်ရသည်။

ထိုမင်္ဂလာစေတီကား ပုဂံတွင် နောက်ဆုံးတည်သောဘုရားဖြစ်၍ ပစ္စယံအဆင့်ဆင့်တို့တွင် ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်စဉ်ကွင်းများရှိသည်။ ဂျာမန်ဘူမိဗေဒပညာရှင်ဒေါက်တာဖရစ်မွန်နွတ်တလင်သည် (၁၈၉၀-၁၉၀၀) အတွင်း၌ မင်္ဂလာစေတီမှ စဉ်ဇာတ်ကွက်များအားခိုးယူ၍ ဂျာမနီသို့ပို့ခဲ့သည်။ ယခုအချိန်ထိ ဘုရားကြီးမှာ ရွှေမရှိ၊ ထုံးမရှိ မူလအုတ်သားရောင်ဖြင့်သာဖြစ်ပြီး ဝင်ရောက်အဖူးအမြော်ပြုခြင်းရွှေထီးသစ်တင်ခြင်းမျိုး မပြုကြပေ။ သို့သော် မြန်မာပြည်ရှိ စေတီပုထိုးအများစုမှာ မင်္ဂလာစေတီပုံစံကို နမူနာယူ၍ တည်ဆောက်လျက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပြဿဒါးကြီး(ခ)ပြဿဒါးကြီးဘုရား

၈၀၃/၃၈၄(က)

အနောက်ဖွားစောရွာသို့ သွားသောလမ်း၏ တောင့်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ဘုရားဒါယကာမင်းကြီးမှာ ကျစွာမင်းကြီးဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၆၁၁ ခုနှစ်တွင် တည်သည်။ သီဟိုဠ်ပြန် ဓမ္မသီရိမဟာထေရ်အတွက် ရည်စူး၍ တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး အရှေ့ဘက်ပျက်နေသော မျက်နှာစာတွင် နှစ်ထပ်ဆင့် အုတ်ပေါင်းကူးများ ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အပေါ်သို့ တက်ရန် လှေကားရှိပြီး ထိုလှေကားမှ တက်လျှင် ဘုရားကြီး၏ အထက်ရင်ပြင်သို့ရောက်ကာ ပုဂံရှုခင်းကို ကြည့်နိုင်သည်။ မြောက်ဘက်တွင် အိုးထိန်းတောင်ကုန်းငယ်များကို မြင်ရသည်။ ကျစွာမင်းကြီးသည် ပညာရှိဖြစ်၍ အယူသီးမှုများကို စွန့်ပယ်သောအားဖြင့် ပြဿဒါးနေ့ရွေးကာ အုတ်စုတ်သည်။ ဘုရား ပန္နက်ချသည့်နေ့၊ အုတ်မြစ်ချသည့်နေ့၊ အမှုကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းမှန်သမျှ ပြဿဒါးနေ့များကိုသာရွေး၍လုပ်သောကြောင့် ပြဿဒါးဘုရားတွင်သည်။ ဘုရားမပြီးမီ ကံတော်ကုန်သည်။ ပုဂံခေတ်လက်ရာများတွင် ထူးခြားသော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။

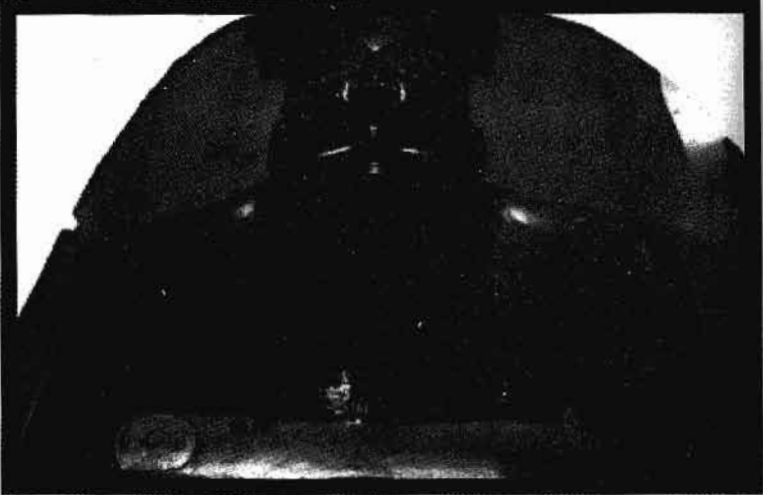

မနုဟာဘုရား

၁၂၅၀/၅၇၅

ပုဂံမြို့ဟောင်းနှင့် မြို့သစ်အကြား မြင်းကပါရပ်ကွက်တွင်ရှိသော ဘုရားကြီးဖြစ်ပြီး နန်းကျမွန်ဘုရင် မနုဟာမင်းကြီး ပုဂံသို့ရောက်ပြီးနောက် အေဒီ-၁၀၆၇ ခုနှစ်တွင် တည်တော်မူသည်။

မနုဟာကျောက်စာတွင် ဆင်ဖြူ (၃၁)စီး အသျှင်ဖြစ်ထသော နဂါးပြည်က ပေးလာသော ဘကုန်ရေနှင့်ကျက်ထသော ဧကီမည်သောသား၏အရေကို စိတန်ရှည်ပြုထသော ခြင်္သေ့လက်ဖျံရိုးကို စည်လက်ခတ်ပြုထသော သီရိတြိဘဝနာဒိတပ္ပပဝရ သုဓမ္မရာဇာမနုဟာမည်သည့် သထုံမင်းကြီးသည် သံသရာအဆက်ဆက် အကျိုးတော်မူလမပြတ်သေးသ၍ မင်းနှင့်နှင်ဖြစ်၍ ရန်သူမနှိမ်နင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ အဆုံးစွန်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ချင်သောကြောင့် မနောမယဟူသောကျောက်မျက်ရွဲကို မြင်းကပါသူဌေး၌ရောင်းသော် ငွေအသပြာခြောက်လှည်းရ၍ သင်္ဘောဆိပ်ဖြစ်သော စွယ်တော်ဆိုက်ရာ လောကနန္ဒာအရှေ့မြောက်ထောင့်၌ သီရိဇေယျဘုံမိဟူသောကုန်း၌ ဘုရားကြီးစွာတည်သည်ဟု ရေးထိုးထားသည်။ ၎င်းနောက်သက္ကရာဇ် ၄၂၉ ခု

ဝါခေါင်လဆန်း (၂) ရက် ကြာသပတေးနေ့ သရီရဇာတ်တော်မုခ်ဋ္ဌောကို မံ၍
ဘုရားကြီးတည်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူဟန် ဘုရားကြီးပြု၏။ ခြောက်လနှင့်
ခြောက်ရက် ကြာသပတေးနေ့ ပြီး၏။ ဘုရားဝန်းကျင် အုန်း၊ ထန်း၊ သရက်၊ ပိန္နဲ၊
ပန်းစိုက်၍ လှူတော်မူ၏ ဟူ၍လည်းပါရှိသည်။

ဘုရားကြီးမှာ အရှေ့ဘက်လှည့်
ဖြစ်ပြီး မျက်နှာစာတွင် မွန်လက်ရာ ထိုင်
တော်မူဘုရားကြီးသုံးဆူရှိပြီး ၎င်းနောက်
ဘက်တွင် အလျား ၉၀ ပေရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်
စံဝင်တော်မူဟန် မြောက်ဘက်ဦးခေါင်းပြု
လျောင်းတော်မူကြီးတစ်ဆူရှိသည်။

ဘုရားကြီး၏ရှေ့မျက်နှာစာတွင်ရှိသော မနုဟာသပိတ်ကြီးမှာ ဆန် (၁၇)
တင်းခန့်ပေါင်းရသည်။

သံသရာဝယ် ကျင်လည်သရွေ့
သူနိုင်သည်ကို မဖြစ်လိုလို့ဆိုခဲ့တဲ့ မနုဟာ
မနောမယရတနာကို
မြင်းကပါသူဌေးကို ရောင်းပြီး
လှည်းခြောက်စီးတိုက်ရတဲ့ငွေအသပြာနဲ့
သီရိဇေယျဘုံ(ကုန်း) မှာ
မနုဟာဘုရားကြီး တည်ခဲ့တယ် ။ ။

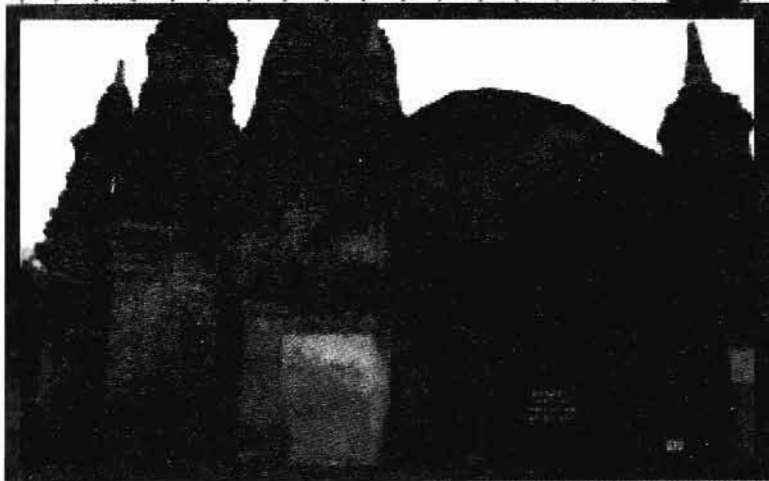

မြစေတီ၊ ဂူပြောက်ကြီး၊ ရာဇကုမာရကျောက်စာ

၁၃၉၁/၇၁၀

မြင်းကပါရပ်တွက်တွင်ရှိ၍ ပုဂံမြို့သစ်သွားလမ်း၏ လက်ငဲ့ဘက် အတွင်းသို့ချိုးဝင်လျှင် မြစေတီဘုရား၊ ဂူပြောက်ကြီးဘုရားနှင့် ရာဇကုမာရ ကျောက်စာကိုတွေ့ရသည်။

မြေးကား အရင်း၊ သားကား အဖျားဟူသော စကားတစ်ခု ပုဂံသမိုင်းတွင် တွင်ကျန်ရစ်စေသော အဖြစ်အပျက်များမှာ ဤမြစေတီ၊ ဂူပြောက်ကြီးနှင့် ရာဇကုမာရကျောက်စာတို့မှ အခြေခံလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီးမှာ မင်းမျက်သင့်၍ ထွက်ပြေးစဉ် မထီးတူမသမ္ဘူလနှင့် အကြောင်းပါခဲ့သည်။ ကျန်စစ်မင်းကြီးနန်းပြန်ရသောအခါ မထီးတူမ သမ္ဘူလသည် သားတော်ရာဇကုမာရမင်းသားငယ်အား လက်ဆွဲ၍ ပုဂံနန်းတော်သို့ ရောက်လာ သောအခါ ကျန်စစ်မင်းကြီးမှာ မြေးတော်အလောင်းစည်သူအား နန်းလျာထားပြီး ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သားတော်ရာဇကုမာရအား ဇေယျခေတ္တရာဟူသော အမည်ဖြင့် ဓညဝတီတောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်အား အပိုင်စားပေးသနားတော်မူသည်။ သမ္ဘူလကိုလည်း ဦးဆောက်ပန်းဟူသောဘွဲ့ဖြင့် မိဖုရားမြှောက်သည်။

သက္ကရာဇ် ၄၇၄ ခုနှစ် ကျန်စစ်မင်းကြီး မကျန်းမာတော်မူစဉ် သားတော် ရာဇကုမာရသည် ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ ပမာဏအလေးချိန်ရှိသော ရွှေစင်ဖြင့် ဆင်းတုတော်တစ်ဆူသွန်းလုပ်ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်စေသည်။ ၎င်းနောက် မိမိအပိုင်စားရသော ကံကျွေးသုံးရွာကိုလည်း ထိုရွှေဆင်းတုဖြင့်စွာ ဘုရားအားလှူတော်မူကာ ဖခင်ကျန်စစ်မင်းကြီးအတွက် ကုသိုလ်ပကောင်းမှု ပြုလေသည်။ ရာဇကုမာရမင်းသားသည် ထိုကောင်းမှု ရွှေဆင်းတုတော်အား

ဌာပနာ၍ စေတီတည်သော် ထိုစေတီမှာ မြစေတီနှင့် ဂူပြောက်ကြီးဖြစ်ပြီး မွန်၊
 မြန်မာ၊ ပျူ၊ ပါဠိ လေးမျိုးဖြင့် ကမ္ဘာလုံးကျော်စာရေးထိုးလှူဒါန်းခဲ့သည်။
 မြစေတီသည် ကြည်ညိုဖွယ်ရာဘုရားဖြစ်ပြီး ဂူပြောက်ကြီးမှာ ပုဂံခေတ် ဝိသုကာ
 လက်ရာ၊ အင်္ဂတေပန်းလက်ရာ၊ ကျောက်ဆစ်လက်ရာ၊ နံရံဆေးရေးပန်းချီ
 လက်ရာများ အထူးကောင်းမွန် ရှားပါးသောလက်ရာများရှိခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်း
 ပြည်ပလေ့လာသူများ၊ ဘုရားဖူးသူအများအပြား လာရောက်ကြသည်။ ကောသလ
 မင်းအိပ်မက် (၁၆)ချက်ဆိုင်ရာ ပန်းချီလက်ရာများ၊ သင်္ဂြိုဟ်တင်ခန်းများ၊ သီဟိုဠ်
 ဇဠာရမင်းကြီးအကြောင်း ပန်းချီကား၊ အသောကမင်းကြီးနှင့် ပတ်သက်သော
 ပန်းချီကား စသဖြင့် ပန်းချီလက်ရာအထူးကောင်းမွန်သော ဂူဘုရားဖြစ်သည်။
 မုခ်အဝင်ဝဲယာတွင် လက်ဆယ်ဘက်မတ်ရပ် နတ်ရုပ်ကြီးများ၏ အထက်တွင်
 ဗြဟ္မာပုံကြီးများ ရေးဆွဲထားသည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီးရဲ့သား
 သမ္ဗုလကဖွားတဲ့
 မင်းသားလေးရာဇကုမာ
 ထီးနန်းရိပ်မရရှာပေမယ့်
 မေတ္တာမညစ် ဖခင်ကိုချစ်လိုက်ပုံများ
 ကုသိုလ်ပွားရွှေဆင်းတုတစ်ဆူ
 သွန်းလုပ်တော်မူပြီး
 မင်းကြီးတို့ သာဓုခေါ်စေပါတယ် . . .
 အာဏာမဖက် ဒေါသမစွက်
 မောဟမတက်တဲ့ စိတ်မနော
 ခုထက်ထိ အကောင်းပြောခံရတုန်းပါ . . . ။

နန်းဘုရား

၁၂၉၉/၅၇၄

မနုဟာဘုရားကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ကပ်လျက်ရှိသည်။ ပုဂံတွင် ရွှေစည်းခုံ၊ ကျောက်ဂူဥမင်၊ စက္ကူတိုက်(ခေါ်)ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ ပိဋကတ်တိုက် အဆောက်အအုံနှင့် နန်းဘုရားဟူ၍ သဲကျောက်ဖြင့်သာ တည်သော ဘုရားလေးဆူရှိသည်။ နန်းဘုရားမှာ သထုံဘုရင် မနုဟာနေခဲ့သော နန်းတော်ရာ နေရာတွင် မြစ်တော်သူ ရမန်ငွေ(ခ) တလိုင်းသိင်္ဂီပစ္စင် (ခ) အနန္တသူရိယ (ခ) နာဂသမန်း အမတ်က သက္ကရာဇ် ၅၅၀ ခုနှစ်တွင် တည်ထားခဲ့သည်။ နာဂသမန်း သည် ဆင်ဆိုးကျားဆိုးများအား တစ်ယောက်ချင်းသတ်နိုင်သည်။ တစ်ခါသော် နရပတေ့စည်သူမင်းကြီး ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျဘုရား (၂)ဆူအား ထီးတော်တစ်ရန် ဖောင်တော်ဖြင့်ကြွရာ ထိုဖောင်တော်အား မိကျောင်းတစ်ကောင်က ကျော့ကုန်းဖြင့် တန်၍ ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ နာဂသမန်းက ရေသို့ငုပ်ပြီး သန်လျက်ဖြင့် ထိုမိကျောင်း

အား သတ်ရသည်။ ပြည်ရွာမငြိမ်သက်လျှင် နာဂသမန်း ဦးဆောင်၍ သွားရောက် နှိမ်နင်းရသည်။ နရပတေ့ စည်သူမင်းကြီးမှာ များစွာနှစ်အားရတော်မူ၍ သမီးတော် ရွှေအိမ်စည်နှင့် လက်ဆက်ထိမ်းမြားပေးသည်။

နန်းဘုရားအတွင်း တိုက်မကြီး (၄)ခုတွင် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ ဗြဟ္မာကြီး (၈) ရုပ်နှင့် သုံးထောင့်ပုံ ဘီလူးပန်းကိုက် ပန်းကြွလက်ရာများ အထူးကောင်း မွန်သည်။ အချို့က ဗြဟ္မာရုပ်ကြီးများကြောင့် ဟိန္ဒူအဆောက်အအုံအဖြစ် ယူဆကြ သည်။ အမှန်မှာ ပုဂံရှိဆေးရေးပန်းချီများ၌ မြတ်စွာဘုရားဝဲယာတစ်ဖက် တစ်ချက် စီတွင် ဗြဟ္မာနှင့်သိကြား ခြံရံရေးဆွဲလေ့ရှိသည်။ ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ထီးမိုး၍လိုက်ရသော (Attendent) ဖြစ်၍ ယခုဗြဟ္မာသည် ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို ယူဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။

အပယ်ရတနာဘုရား

၁၂၀၃/၅၄၉

မြင်းကပါရပ်ကွက်တောင်ဘက် ပုဂံမြို့သစ်သို့သွားသောလမ်း၏ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်း ငယ်တစ်ခုပေါ်တွင် ရှိသည်။ ထိုနေရာကား ကျန်စစ်မင်းကြီး မင်းမဖြစ်မီ စောလူးမင်း၏ အမျက်ဒဏ်ကြောင့် ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းခဲ့ရကာ အပယ်ရတနာက ထမင်းပို့ခဲ့ရသည်။ ယခု အပယ်ရတနာဘုရား တည်သောနေရာသည် ကျန်စစ်မင်းကြီးက အပယ်ရတနာထမင်းပို့သည့်နေရာတွင် တည်ကြောင်း အပယ်ရတနာဘုရား၏ အရှေ့တော်ဘက်တွင် ကပ်လျက် ရှိသော သက်တော်ရှည်ဘုရားတွင် မင်စာဖြင့် ရေးထိုးမှတ်တမ်းပြုထားသည်။

အပယ်ရတနာဘုရားမှာ အချိုးအစားကျသော ဘုရားဖြစ်ပြီး မြောက်ဘက် မျက်နှာပြု ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်။ နံရံဆေးရေးပန်းချီများမှာ မဟာယာနဆိုင်ရာ ပန်းချီကားများ၊ ထေရဝါဒဆိုင်ရာ ပန်းချီကားများ၊ ဗြဟ္မာဏဘာသာဆိုင်ရာ နတ်ရုပ်

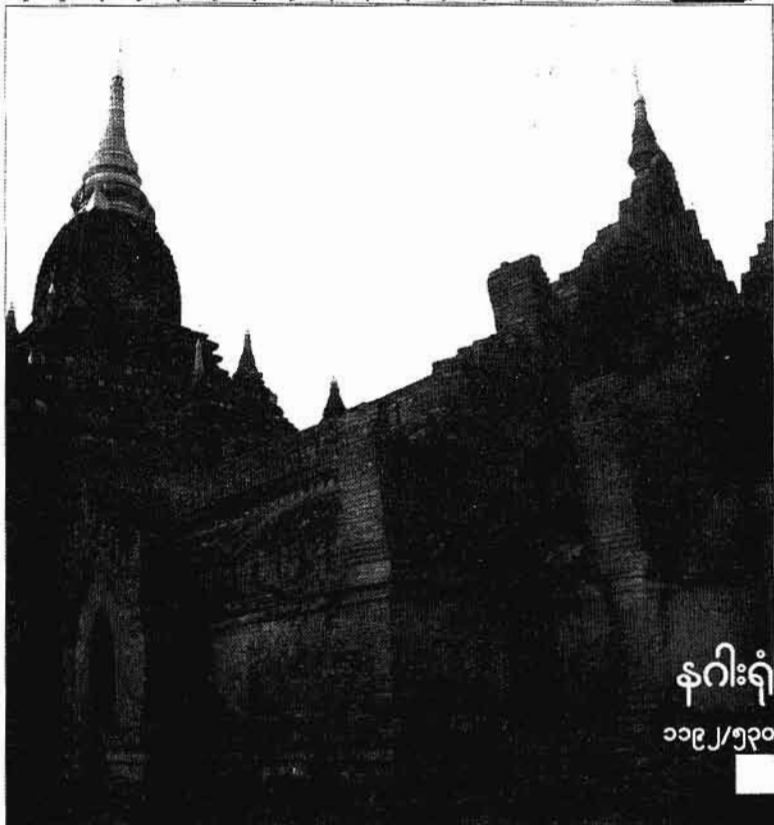

များ၊ စီးတော်ယာဉ်များ ရေးဆွဲထားသည်။ သို့သော် နံရံကိုထုံးသုတ်ပြီး ဘုရား
 ခြေတော်ရာ ပန်းခွေလိမ်ရောင်စုံ၊ ဆင်းတုကို သိုက်ဆရာများ ဖျက်ဆီး၍ (၂)ကြိမ်
 တိုင်တိုင် ပြင်ဆင်ရသည်။ ထိုအပျက်ကို စောင့်ပြင်သူမှာ မင်းရန်အောင်ဖြစ်သည်။
 (၁၆) ရာစုနှစ်ဝက်ကျော်မှလက်ရာများ ရောယှက်နေသည်။ ၎င်းဘုရားအနီးရှိ နဂါးရုံ
 သက်တော်ရ၊ ဆုတောင်းပြည့်၊ သစ္စာရ တို့မှာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ သမိုင်းကြောင်း
 ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော်ထား
 ဗြဟ္မဏတို့ ကိုယ်စား
 ပိဿနိုးနတ်သားက
 ဆင်းသက်ဖွားတယ် ဆိုတဲ့
 ပရိမ္မအရပ်သား ကလွန်စစ်သားနဲ့
 အပယ်ရတနာမိဖုရားတို့
 နှလုံးသားရဲ့ မေတ္တာမြေ
 သစ္စာပန်းတွေ ပွင့်ခဲ့ကြတဲ့ နေရာမှာတော့
 အပယ်ရတနာဘုရား တည်ထားပါတယ် . . . ။

နဂါးရံ

၁၁၉/၅၃၀

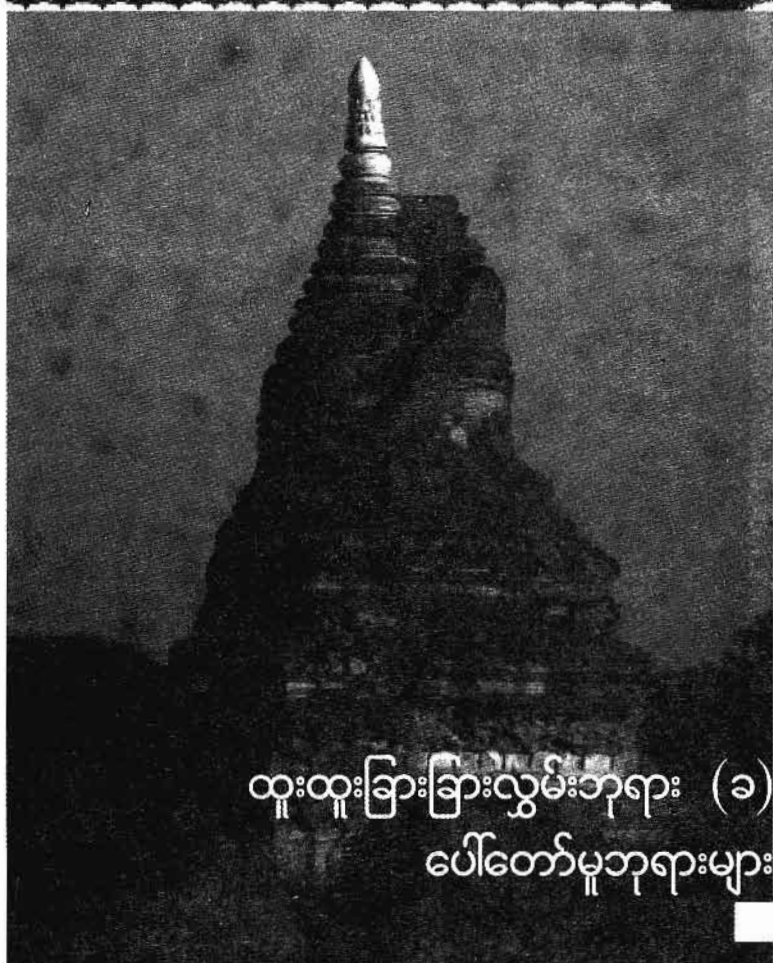
အပယ်ရတနာဘုရား၏အရှေ့ဘက် ကားလမ်းခြား တောင်ကုန်းတစ်ခု ပေါ်တွင်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၄၄၆ ခုနှစ် ကျန်စစ်မင်းကြီးတည်ထားခဲ့သည်။

ကျန်စစ်မင်းသားသည် စောလူးမင်းရန်ကြောင့် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရင်း ယခု နဂါးရံဘုရားတည်ရာနေရာသို့ ရောက်သောအခါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် သောကြောင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။ ထိုအချိန် နဂါးကြီးတစ်ကောင်လာ၍ ဘေးမသိ ရန်မခရေရန် လည်းကောင်း၊ နေပူမည်ကိုစိုး၍လည်းကောင်း၊ ပါးယျဉ်းဖြင့် မိုးကာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးသည်ကို အပယ်ရတနာကမြင်ပြီး ပြန်ပြောပြရာမှ ကျန်စစ်မင်းကြီး ထီးနန်းရသောအခါ ထိုနေရာသို့လာ၍ နဂါးရံဘုရားတည်သည်။

၁၆၆၉ ခုနှစ် အရှေ့ရွှေဥမင် သယ်ရာဇာမဟာမဟိန္ဒလာ၍ ဘုရားဆင်းတုတော် တစ်ဆူပြင်သည်မှအပ ကျန်ပန်းပု၊ ပန်းချီ၊ ပန်းတမော့၊ ကျောက်ဆစ်တို့ ပုဂံခေတ်လက်ရာအတိုင်း ရှိသေးသည်။ နဂါးရုံဘုရား၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင် နဂါးရုံပေါ်တော်မူ(လွမ်းဘုရား) (နှစ်ထပ်ဘုရား) တစ်ဆူရှိသည်။ နဂါးရုံ ပေါ်တော်မူသည် သီခရ (ကွမ်းတောင်)ကို တဖြည်းဖြည်း ချုံယူပြီး ပိရမစ်ပုံစံ တည်ဆောက်ထားသောကြောင့် ပုဂံရှိဘုရားများတွင် ဤတစ်ဆူသာ ထူးထူးခြားခြား ရှိသည်။

ဆူးချုံမြက်စပ်နဲ့ ယာခင်းကြား
မြင်းကျောင်းသမားလုပ်ရဖူးတဲ့ မင်းကျန်စစ်ကို
သွေချစ်သူ အပယ်ရတနာက
ခေါင်းပေါ်မှာ ထမင်းအိုးရွက်ပြီး
မြင်းကပါဘက်ကို အလာ
အံ့ဖွယ်ရာအဖြစ်
ကျန်စစ်သားတစ်ယောက် အိပ်ပျော်တုန်း
ခေါင်းပေါ်မှာ နဂါးလာရိုး
ထူးခြားအဖြစ်မျိုး မြင်လေတော့
သွေမောင်တော်ဘုရင်ဖြစ်တဲ့အခါ
ဒီနေရာမှာ နောက်တစ်ခါဆုံ
နဂါးရုံဘုရား တည်ကြတယ် . . . ။

ထူးထူးခြားခြားလွှမ်းဘုရား (ခ)
ပေါ်တော်မူဘုရားများ

စေတီငယ်အား စေတီကြီးငုံ၍တည်ခြင်းအား ရှေးမြန်မာစကားတွင် လွှမ်းသည်ဟုဆိုသည်။ အမိဝမ်းမှ သမီးထွက်လာ (MATRIOSHKA) သကဲ့သို့ နှစ်ထပ်စေတီ (ENCASED PAGODA, DOURLE STUPA, ENVELOPED ETIYA) လွှမ်းဘုရားဟုခေါ်ကြသည်။ ပုဂံတွင် လွှမ်းဘုရားသုံးဆယ့်လေးဆူ ရှိသည်။ စေတီငယ်လေးပေါ်တွင် စေတီလွှမ်းလုံးဝမရှိတော့ဘဲ ငုတ်တုတ်ကျန်ရှိ

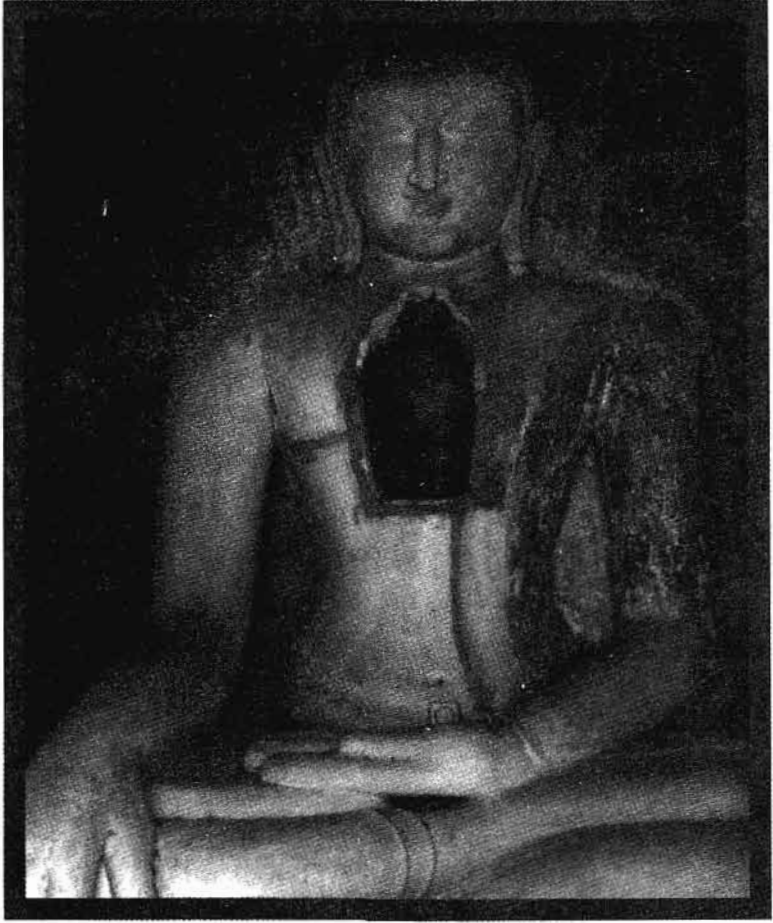

နေသည်ကို လူအများက ပေါ်တော်မူဘုရားဟု သမုတ်ကြသည်။ လွမ်းစေတီများ မပျက်မစီးဘဲ မူလအတိုင်းတွေ့ရလျှင် ပညာရှာသူ သုတေသီတို့အတွက်များစွာ အထောက်အကူရသည်။ ကုသိုလ်ရှင်ကလည်း သဘာဝဘေးဒဏ်၊ မသမာသူတို့၏ ဘေးရန်မှ တာကွယ်မှုအရေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် နှစ်ထပ်ဘုရားများတည်ထား

စကိုဗယ် (Scovelle)ပေါ်တော်မူဘုရား

- စိုးမင်းကြီးဘုရား အနောက်တောင် သရီတောရကျောင်း၊ မြောက်နှစ်ဖာလုံ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင်ရှိသော လွမ်းဘုရား။
- နဂါးရုံလွမ်းဘုရား။
- မင်းအိုချမ်းသာအရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော အပေါ်ငုံဘုရားတစ်ခြမ်း ကျန်သေးသော လွမ်းဘုရား။
- စကိုဗယ် (Scovelle) ၁၉၆၀/၉၉၂ လွမ်းဘုရား
(၎င်းဘုရားမှာ အယို အယွင်းမရှိ တောင့်တောင့်တင်းတင်းရှိ၍ ဉာဏ်တော် ၂၁ ပေခွဲမြင့်သည်။ ပုဂံနယ်ကို စောင့်ရှောက်ရသည့် ခရိုင်အင်ဂျင်နီယာ စီအီးစကိုဗယ်ကတွေ့ရှိပြီး အပေါ်စေတီကိုခွာ၍ ၎င်းအမည်ကမ္မည်းထိုးထားသော ပေါ်တော်မူဘုရားဖြစ်သည်။ ဓမ္မရံကြီးသွားသော လမ်းခွဲ၏ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသည်။)

- အာနန္ဒာဘုရား မြောက်ဘက်အနီး ပုဂံ-ညောင်ဦးသွား ကားလမ်းပေါ် တောင်ဘက်ဘေးတွင် ကပ်လျက်ရှိသော ဘုရားတစ်ဆူတွင်လည်း စေတီ ထဲတွင် စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားသည်။
- ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်၏ ရှေ့တည့်တည့် လမ်းတစ်ဖက်ရှိ စေတီတော်တစ်ဆူ၏ အတွင်း၌လည်း နှစ်ထပ်ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ရှိသည်။

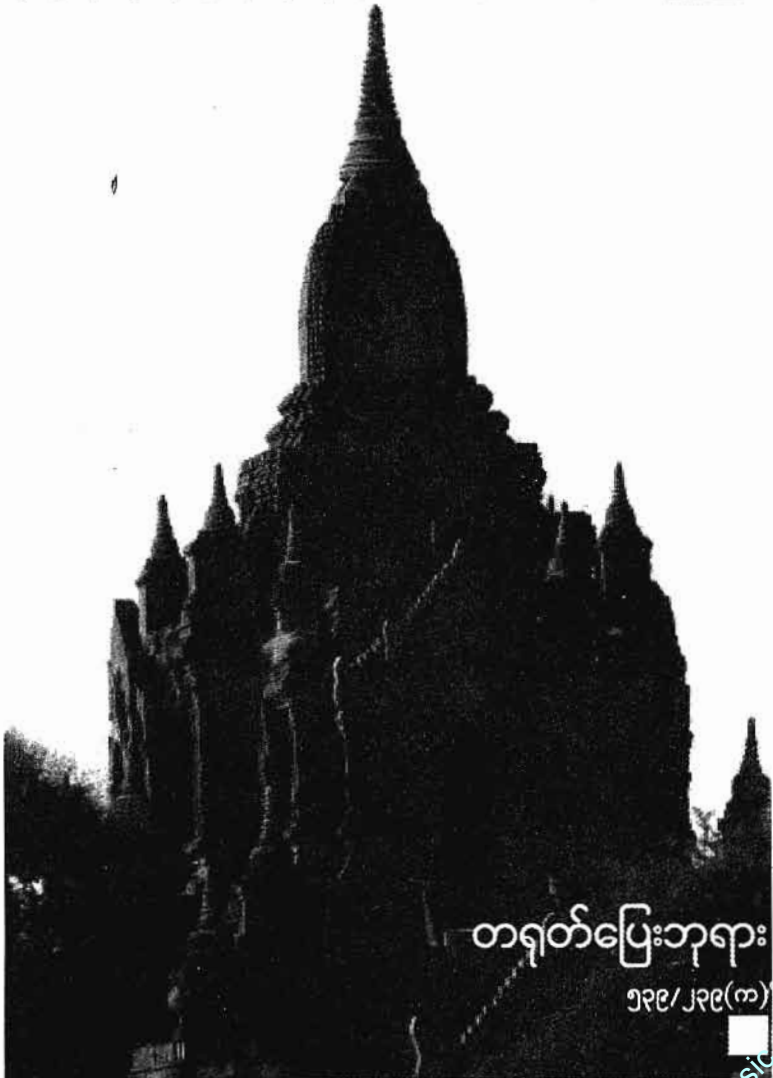
အဇ္ဇဂေါဏ

၅၀၈/၃၀၉(က)

ပုဂံမြို့သစ်မှ ညောင်ဦးလေယာဉ်ကွင်းသို့ သွားသောလမ်းတွင်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၅၉၉ ခုနှစ် ကျစွာမင်းကြီးလက်ထက် မဟာသမန်းကြီးတည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့် အတောင် ၅၀ ရှိ၍ ဂူဘုရားအတွင်း ကျောက်စာတွင် မဟာသမန်းနှင့် မယားဟူ၍ရေးထားသည်။ တောင်ဘက်တွင် မဟာသမန်းကြီးကျောင်းတိုက် ပင်မအဆောက်အအုံရှိကာ မြောက်ဘက်တွင် အရှင် အဇ္ဇဂေါဏနေသွားသည့် ကျောင်းအဆောက်အအုံအား ယခုအသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင် ထားသည်။

အဇ္ဇဂေါဏဟူသောအမည်မှာ မူလအမည်မဟုတ်ဘဲ ကျောက်စာဝန် တော်စိန်ခိုနှင့် ဖွားစောရွာသူကြီး ဦးထွန်းဦးတို့က ဘုရားအတွင်း လုံကွဲများ တွေ့ရှိကြရာ ပုဂံခေတ်က ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာချပေးခဲ့သော ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာဟော် ရှင်အဇ္ဇဂေါဏနေသွားပြီး သိဒ္ဓိပေါက်ဖိုထိုးခဲ့လေသလောအထင်ဖြင့် အမည်ပေး လှည့်ခေါ်ခဲ့ရာမှ ယခုတိုင် အဇ္ဇဂေါဏဘုရားတွင်နေသည်။

တရုတ်ပြေးဘုရား

၅၃၉/၂၃၉(က)

မင်းနန်သူရွာ ဘုရားသုံးဆူ၏ အနောက်ဘက် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၃၁၀ ပေ ရှိသောဘုရားကြီး ဖြစ်သည်။

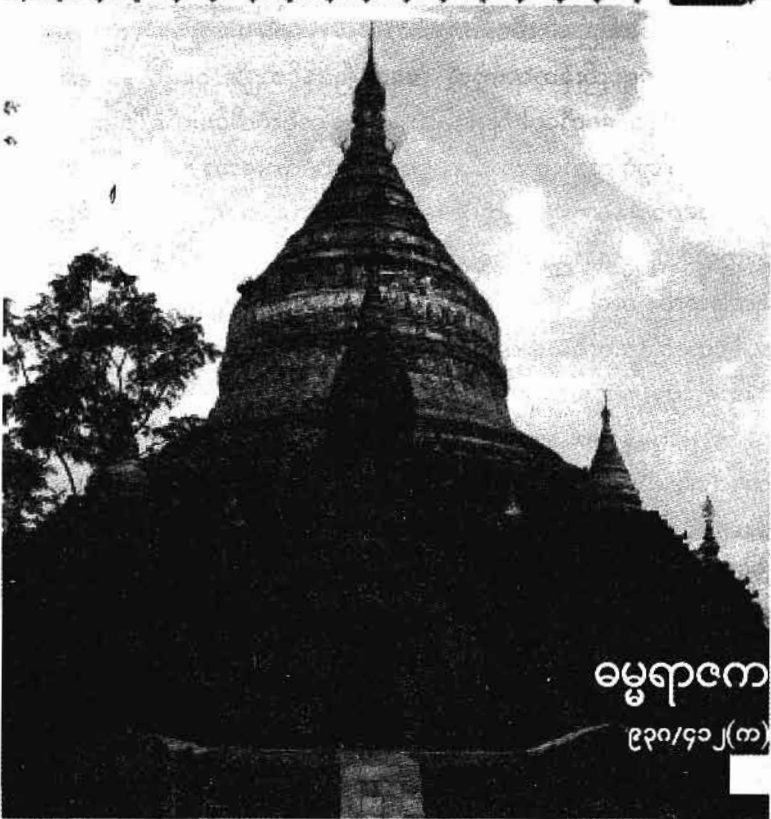

ပုဂံထီးနန်းကို နောက်ဆုံးအုပ်စိုးသော နရသီဟပတေ့မင်းသည် သက္ကရာဇ် ၆၄၃ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ဥတည်ဘွား စေလွှတ်သော သံအမတ်တို့အား မချေမငံ ရှိရကောင်းလောဟု အမျက်တော်သင့်၍ သတ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဥတည်ဘွားကြားသော် မြင်းသည်ခြောက်သန်း၊ ခြေသည် နှစ်ကုဋေမျှလောက်ဖြင့် ပုဂံသို့ စစ်ချီလာသည်ဟု မှန်နန်းရာဇဝင်၌ဆို၏။ ငဆောင်ချမ်းခံတပ်ကျသည်နှင့် နရသီဟပတေ့လည်း အရှေ့မြစ်ညာ ပတင်းရွာမှ တောင်ကိုအဖြောင့်သွား၍ ရွာသာ မြို့ကို အတွင်းသွင်းပြီးနောက် ပုဂံကို ခိုင်လုံအောင်ကာရံမည်ဟူသော အကြံဖြင့် ဂူကြီးတစ်ထောင်၊ ဂူငယ်တစ်သောင်း၊ ကုလားကျောင်းသုံးထောင် ဖျက်လေသည်။ နရသီဟပတေ့လည်း သက္ကရာဇ် ၆၄၆ ခုနှစ်တွင် ချီလာသော တရုတ်တပ်ကို မလှန် ဝံ့၍ ပြေးသည်မှ တရုတ်ပြေးမင်းတွင်လေသည်။ ယခု တရုတ်ပြေးဘုရားကား နန်းမတက်မီကပင် တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း နောက်လူတို့က နရသီဟပတေ့အား တရုတ်ပြေးမင်းခေါ်ရာမှ ကောင်းမှုတော်ဘုရားကိုလည်း တရုတ်ပြေးဘုရားဟု သမုတ်ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

၎င်းဘုရားပေါ်မှ အနောက်ဘက် ပုဂံရှုခင်းကို ကြည့်၍ ရသည်။ ပုဂံခေတ် ဆိုင်ရာ အမွေအနှစ်များ ကျန်နေသေးသည်။ အင်္ဂတေပန်းလက်ရာနှင့် စဉ့်ကွက်များ ပတ်လည်တွင်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

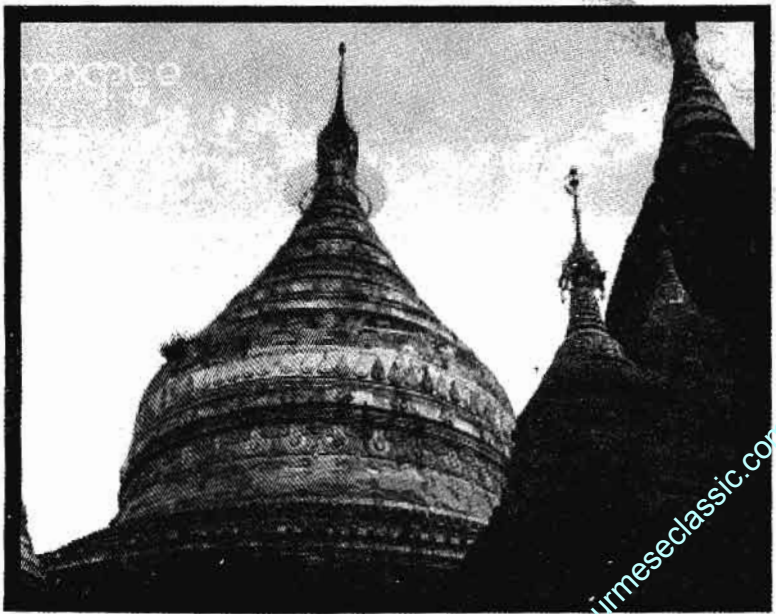

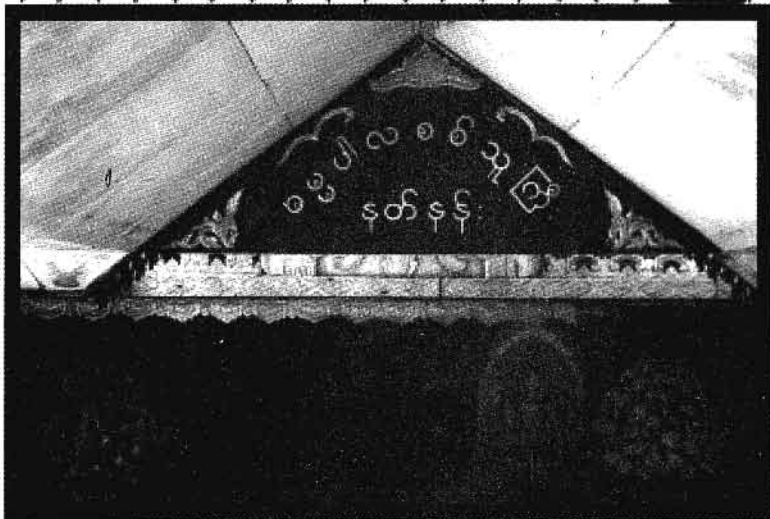
မွေရာဇက

၉၃၀/၄၁၂(က)

ပုဂံမြို့သစ်မှ ညောင်ဦးလေဆိပ်သို့သွားသောကားလမ်း၏ ဘယ်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ကုသိုလ်ရှင်က နရပတိစည်သူမင်းကြီးဖြစ်၍ သက္ကရာဇ် ၅၅၈ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၃)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် သစ်မတီ၌ ပုထိုးတော်တင်ပြုအံ့ဟု မြေနေရာရှာ၍တွေ့ရှိပြီး ထိုအနီးနေ မထေရ်ကြီးကို တောင်းပန်အခွင့်ရယူသည်။ သက္ကရာဇ် ၅၅၉ ခု သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၂ ရက် သောကြာနေ့တွင် မူလနတ်ခမိန်လင်နေ့ သုံးပဟိုရ်တွင် ကျောက်ဖြာထက် အုတ်ဖွဲ့ဦးပြု၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဓာတ်တော်တောင်းစေလွှတ်ရာ သရီရဓားတော် ၃၀ တွင် ရချေသော် ဓာတ်တော် ၄ လုံးနှင့်တကွ ကျောက်ဖျာထက် ၅၁ပနာသည်။

သက္ကရာဇ် ၅၆၀ ပြည့်နှစ် သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် အထွတ်
 တင်သည်။ ရွှေစည်းခုံဘုရားကဲ့သို့ အဝေးမှမြင်နိုင်သည်။ ငါးမျက်နှာ စေတီလုံး
 ပစ္စယံငါးဆင့်ခံ စေတီပေါက်ဖြစ်သည်။ ၁၅ မြောင့်တံတိုင်းပတ်ရံပြီး ၁၅ မြောင့်
 အုတ်ခုံပေါ်တွင် တည်ထားသည်။ ပစ္စယံတွင် ဆင်ထားသော ၅၅၀ စဉ့်ဇာတ်ကွက်
 အချို့ ၁၈၉၁ ခုနှစ်က ဂျာမန်လူမျိုးဖရစ်ဗွန်နွတ်တလင်က ဘာလင် လူမျိုးရိုးပြတိုက်
 အတွက်ခိုးယူသွားသည်။ အရပ်ငါးမျက်နှာတွင် ကွမ်းတောင်ပေါက် ဘုရားငါးဆူ
 ရံထားသည်။ အကြောင်းမှာ ပွင့်တော်မူပြီးသောဘုရား (၄)ဆူနှင့် ပွင့်တော်မူရန်
 ကျန်သောဘုရားတစ်ဆူအတွက် ရည်စူးတည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပွတ်တိုင်ကျောင်း
 ဆရာတော်၏ မှတ်သားချက်အရ အရှေ့ဘက်တွင် ကကုသန္ဓဘုရား၊ အရှေ့တောင်
 (ကောဏာဂမန)၊ အနောက်တောင်တွင် (ကဿပ)၊ အနောက် မြောက် (ဂေါတမ)၊
 အရှေ့မြောက် (မေတ္တေယျ) ဖြစ်စရာရှိသည်။ ထန်းလုံးမျှလောက်ရှိသော ဖွေးဖွေး
 ငါးမြောင့်ငါးမျက်နှာရှိသောနိမိတ်ကိုမြင်မက်၍ သစ်မတီအရပ်တွင် ဤဓမ္မရာဇက
 ဘုရားကြီးကိုတည်သည်ဟုဆိုသည်။

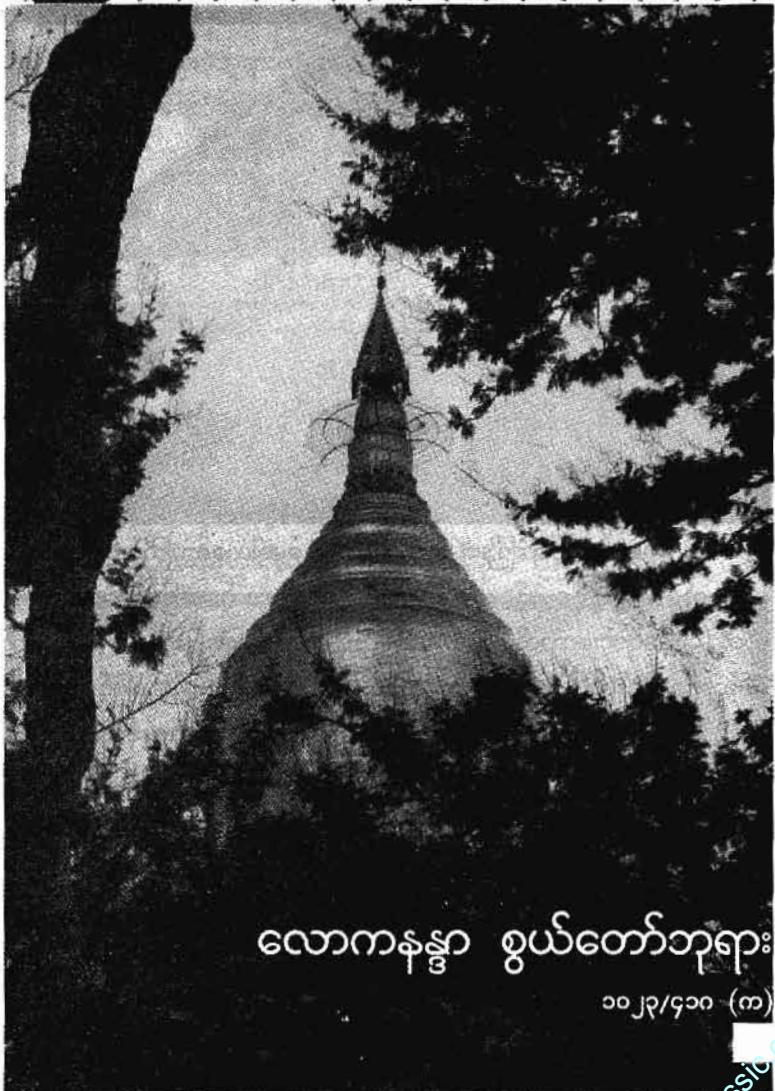

ဓမ္မရာဇကဘုရားကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ ဓမ္မပါလစစ်သူကြီးနှင့် မိသားစုတို့ ပုဂံခေတ်မှ ယခုတိုင်စောင့်ရှောက်နေသည်ဟူသော သက်သေပြချက်ဓာတ်ပုံအား တီတီ (ရေနံချောင်းကောလိပ်)က အမှတ်မထင် ရိုက်ကူးမိခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းနောက် စစ်သူကြီး ကိုယ်တိုင် ပန်းရံလုပ်သားတစ်ဦးအား အိပ်မက်ပေးပြန်သဖြင့် ယခုအခါ ဘုရားကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင် ဓမ္မပါလစစ်သူကြီး နတ်ကွန်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ ပေးထားသည်။

ဘုရားကြီး၏ အရှေ့ဘက်မုခ်နှင့် မြောက်ဘက်မုခ်အတွင်းတွင် အနော်ရထာမင်းကြီးကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့် ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ စံပယ် လျက်ရှိသည်။ ထိုဆင်းတုတော်နှစ်ဆူမှာ ယနေ့ပုဂံတွင် နာမည်ကြီးနေသော ပြည့် (၅) ပြည့် ဘုရားငါးဆူအနက်မှ (၂) ဆူ ဖြစ်သည်။

လောကနန္ဒာ စွယ်တော်ဘုရား

၁၀၂၃/၄၁၀ (က)

ပုဂံမြို့သစ် အနောက်တောင်ဘက် သီရိပစ္စယာရွာ (ကျောက်စက္ကနားအရပ်)
ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းစပ်ရှိ တောင်ကမ်းပါးယံပေါ်တွင် ရှိသည်။

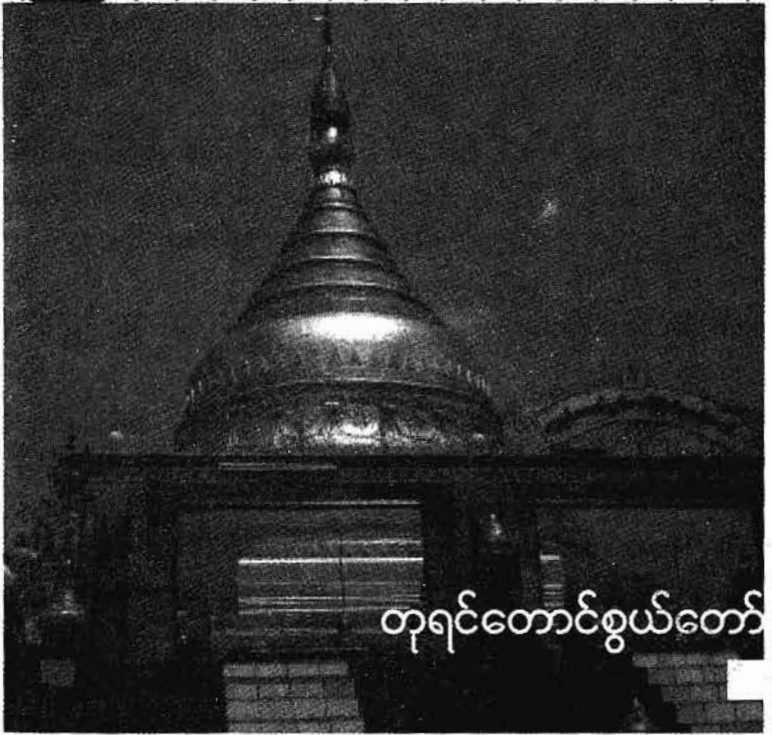

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် သီဟိုဠ်ဘုရင် ဓာတုသေနမင်း ဆက်သသော စွယ်တော်တစ်ဆူကိုထပ်မံပွား၍ ရတနာဆင်ဖြူတော်တွင် တင်ကာလွှတ်သည်။ ထိုဆင်ဖြူတော်ဝပ်ရာအရပ်တွင် စွယ်တော်ဘုရားတည်မည်ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ယခုဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါး ပုဂံသင်္ဘောဆိပ်အနီး ကုန်းမြင့်တွင် ဆင်ဖြူဝပ်ရာလောကနန္ဒာစွယ်တော်မြတ်စေတီကိုတည်သည်။ ပုဂံပြည်၏ ထောင့်လေးထောင့်တွင် စွယ်တော်လေးဆူတည်ရှိသည့်အနက် ဤစွယ်တော်မြတ်ဘုရားမှာ တတိယမြောက်ဖြစ်ပြီး ပုဂံ၏အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ရှိသည်။ စေတီ၏ အထက်ပိုင်းတွင် ထီး၊ ဖောင်းရစ်များ ဂုံးလျှောက်လှည့် အဖောင်းတစ်လှည့်ဆင်ထားသည်။ ခေါင်းလောင်းပုံသဏ္ဍာန်မှာ ပျူဘုရားများ၏ လက်ရာဖြစ်၍ ရှည်လျားပြီး ခေါင်းလောင်းနားကျောနေသည်။ မှန်ကူကွက်သဏ္ဍာန် ဖောင်းကြွပန်းခက်ကြီးများ ခေါင်းလောင်းရင်စည်းအဖြစ်ပတ်ထားသည်။ အောက်ခြေတွင် ၁၆ မြောင့်ပစ္စယံနှစ်ဆင့်၊ ရှစ်ထောင့်ပစ္စယံသုံးဆင့်ရှိပြီး ပစ္စယံအဆင့်ဆင့်ပေါ်သို့တက်ရန်တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့ဘက်တို့တွင် နတ်လမ်းလျှောက်များရှိသည်။

လောကနန္ဒာ၏ အရှေ့ဘက်တန်ဆောင်းအတွင်းတွင် အနော်ရထာမင်းကြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့်ဆင်းတုတော် တစ်ဆူရှိရာ ပုဂံပြည် (၅) ပြည့်တွင် တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်းကျောဘက်တွင်ရှိ ခရစ်နှစ်-၁၂၀၇ ခုနှစ် ရေးထိုးကျောက်စာတိုင် စာကြောင်းရေ ၂၀ တွင် (လောကနန်တာ) ဟူသော စာလုံးတွေ့ရသည်။

လင်္ကာဒီပ သီဟဠမှ
 ဆက်သလိုက်တဲ့ စွယ်တော်
 အနော်ရထာမင်းကြီး
 ပင့်ဆောင်ပူဇော်တော့
 ကြည်ညိုသစ္စာတော်မူတဲ့ စိတ်ရင်းနဲ့
 မြစ်ထဲကို ဆင်းပြ၊ နှိမ့်ချလျက် မာနမတက်
 တစ်ကိုယ်လုံး ရေအနက်ထဲ
 ခေါင်းတစ်လုံးပဲ အထက်ကိုဖော်
 စွယ်တော်ကို ရွက်ခဲ့ဖူးတဲ့ နေရာပေါ့ . . . ။

တုရင်တောင်စွယ်တော်

ပုဂံမြို့ အရှေ့တောင်ဘက် ခြောက်မိုင်အကွာ တုရင်တောင်ထိပ်တွင် တည်ရှိပြီး အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စွယ်တော်မြတ်စေတီ တစ်ဆူ ဖြစ်သည်။

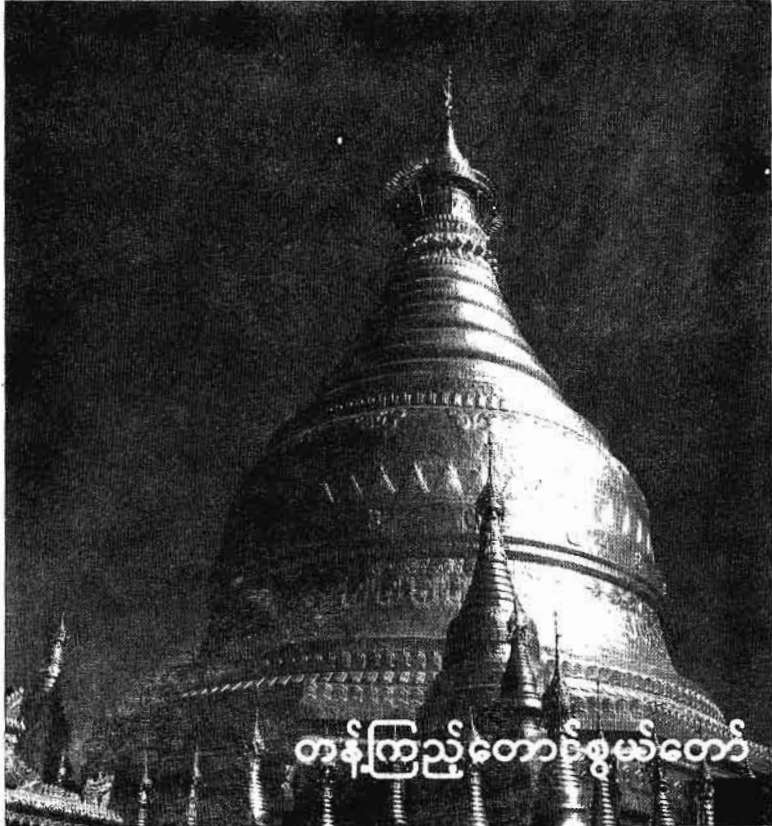
တုရင်တောင်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅ သန်းက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော သဲကျောက်တောင် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ တုရင်တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း သက် လူမျိုးတို့ နေထိုင်ခဲ့သော သက်စိုးတောင်ရှိသည်။ တုရင်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ တုရင်ဟူသော ပါဠိမှလာပြီး (မြင်းနှင့်တူသောတောင်) ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အနော်ရထာမင်းကြီးက စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူအား ဆင်ဖြူရတနာပေါ်တွင်တင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်လွှတ်ရာ ဆင်ဖြူတော်သည် ဤတောင်ထိပ်သို့တက်၍ ဝပ်ယောကြောင့် စွယ်တော်ပွားကို ဌာပနာ၍ စေတီတည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တုရင်တောင်စေတီ၏ အထက်ပိုင်းထီးမှာ သေးသွယ်ချွန်တက်သည်။ ခေါင်းလောင်းပုံမှာ လုံးဝန်းပုံပြတ်ပြီး ခေါင်းလောင်းပုံအောက်ခြေတွင် ရှစ်မြှောင်ပစ္စယံရှိသည်။ ထိုပစ္စယံများကို ဆင်ရုပ် ၃၂ ရုပ်ဖြင့် ခံထားသည်။

တုရင်တောင်စွယ်တော်မြတ်၏ အနီးတွင် မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် ထင်ရှားသော စောရဟန်းကျောက်စာတိုင်နှင့် အနောက်ဘက်တွင် မြကန်ရှိသည်။ စေတီတော်အား ဝန်းရံပူဇော်နေသော ရှင်မောဂ္ဂလိတိဿပုတ္တ၊ ရှင်သောဏ၊ ရှင်ဆပဒဓမ္မ၊ ရှင်ဓမ္မပါလ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓယောသ၊ ရှင်ပုံသကူ နှင့် ရှင်ဓမ္မရံသီ ရဟန္တာရုပ်တုများရှိသည်။ ရှင်အရဟံ တရားအားထုတ်ခဲ့သော ကျောက်သားဂူနှင့် တုရင်တောင်၏ အရှေ့ဘက်၊ တောင်ပရွာ မြောက်ဘက်တွင် ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်၏ ဓာတ်တော်များ ဌာပနာထားသည့် (ထီးတန်ဆောင်း) စေတီရှိသည်။

ဆင်ဖြူတော်ပဆစ်တုပ်ခ
အနိရုဒ္ဓရဲ့ ကောင်းမှုတော်
တောင်ပေါ်ကဘုရား
ရွှေသားအတိလက်လက်ထလို့ပေါ့ ..
ပုဂံအစရဲ့ နယ်နိမိတ်
တုရင်တောင်ရဲ့ အရိပ်ဟာ
စိတ်ချမ်းမြေ့ဖို့ ကောင်းလှတယ်

တန့်ကြည့်တောင်စွယ်တော်

ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်တွင်ရှိ၍ အနော်ရထာမင်းကြီး အမိဌာန်ဖြင့်လွတ်သော ဆင်ဖြူရတနာ ဒုတိယအကြိမ် ရပ်တန့်တော်မူသော နေရာ၌ မြတ်စွယ်တော် ဌာပနာခြင်းဖြစ်သည်။

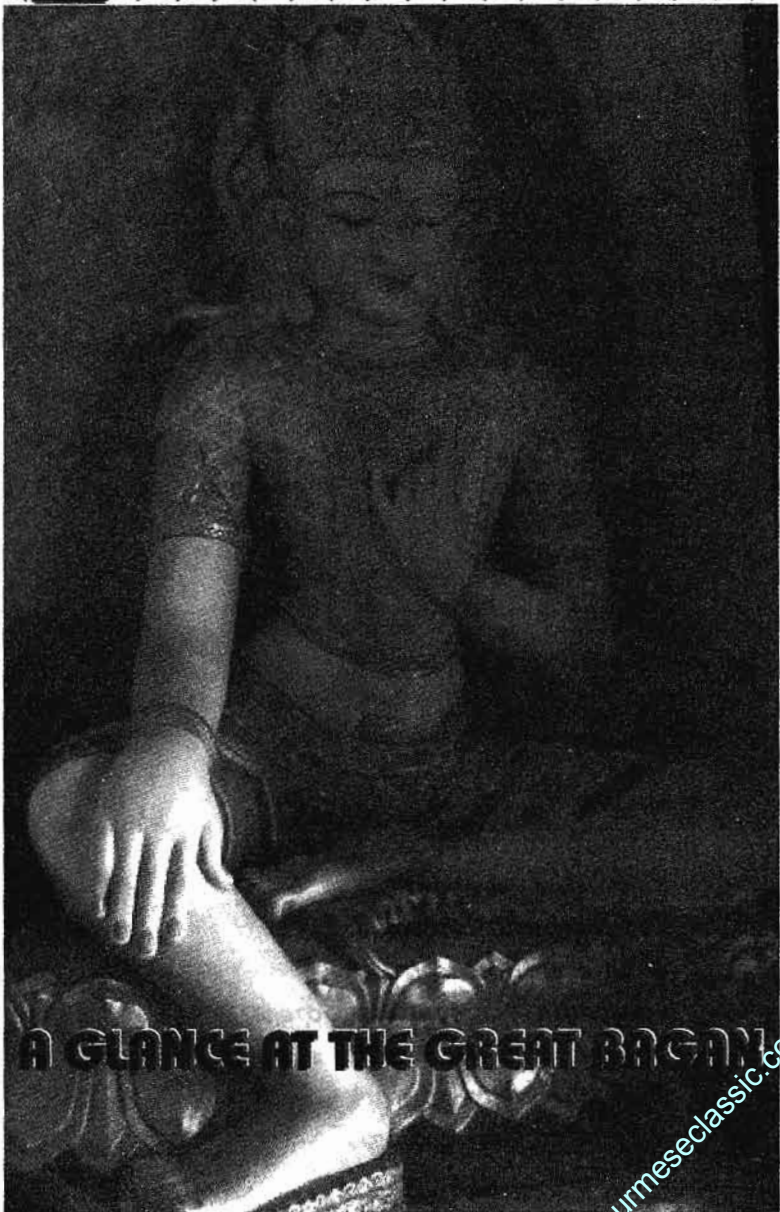
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် သက်တော် (၇၀)၊ ဝါတော် (၃၅) ဝါအရောက် ဒေသစာရီကြွတော်မူစဉ် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ လှမ်းမြင်ရသောနေရာသည် နောင်တစ်ချိန် ပေါက္ကံရွှေပြည် ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်။ တောင်ပေါ်မှ တန့်ကြည့်၍ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့် ထိုသောင်အား တန့်ကြည့်တောင်ဟုတွင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၉၆ ခုနှစ်တွင် ရှင်အရဟံမထေရ်၏ တိုက်တွန်းချက်အရ အနော်ရထာမင်းကြီးသည် သီဟိုဠ်မင်းထံမှရသော စွယ်တော်မြတ်ကို ဆင်ဖြူ ရတနာ တွင်တင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်လွှတ်ရာ ဆင်ဖြူတော်သည် ပုဂံနန်းတော်အား သုံးပတ်လှည့်ပြီးနောက် ဧရာဝတီမြစ်သို့ ကူးလေသည်။ ထို့နောက် တန့်ကြည်တောင်ထိပ် တောင်ပူဇာတွင် ပဆစ်တစ်ဖက်တုပ်၍ ဆင်ဖြူတော်အော်သဖြင့် ရှင်အရဟံမအား အနော်ရထာကမေးလျှောက်ရာ ရှင်အရဟံမင်းကြီး ကြောက်တော်မူသည်ကို သိ၍ ထိုအရပ်၌ (ရှစ်မျက်နှာသက်တော်ရှည်)ဘွဲ့အမည် တွင်သော ဘုရားတည်သည်။ ဆင်ဖြူရောက်သည့်နေ့မှစ၍ မိုးကြီးသည်းထန်စွာရွာသောကြောင့်လည်း ရှင်ပင်မိုးကောင်းဘုရား တစ်ဆူတည်သည်။ ဆင်ဖြူတော်က အနောက်စူးစူးတောင်ခြေသို့သွားပြီး မာန်သွင်းသောနေရာ၌ ဆင်မာန်သွင်းဘုရားတည်သည်။ နောက်ဆုံး ဆင်ဖြူတော် ယခုစေတီတည်သော နေရာ၌ဝပ်သဖြင့် စွယ်တော်မြတ်အား ဌာပနာ၍ သက္ကရာဇ် ၁၉၇ ခုနှစ်တွင် တန့်ကြည်တောင် စွယ်တော်မြတ်ကို တည်သည်။

ပုဂံနေဝင်ချိန်တွင် နေလုံးကြီးသည် တန့်ကြည်တောင်အောက်သို့ ငုပ်လျှိုးသွားသည်ဖြစ်ရာ ပုဂံ (Sun Set) ရှုခင်းတွင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတို့ အကြိုက်ဆုံးဖြစ်သည်။ မြန်မာဘုရားဖူးများမှာမူ စွယ်တော်လေးဆူဖူးသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ထိုတန့်ကြည်တောင် စွယ်တော်ရှိရာသို့ စက်လှေတစ်စင်း၊ ကားတစ်စင်း အပင်ပန်းခံ၍ သွားလေ့ရှိကြသည်။

ပေါက္ကံရာမ ပေါ်ထွန်းမှု အစဟာ
 တန့်ကြည်တောင်ကစခဲ့တယ်
 ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို နေပူမှာစိုး
 ကြာသုံးရွက်မိုးတဲ့ ဘီလူးဟာလည်း
 ပုဂံမှာ မင်းသုံးဆက်တဲ့
 စလေငခွေးနဲ့ နရသူ၊ နရပတေ့လိုလူများ
 ပုဂံရာဇဝင်ထဲက မင်းငါးဆယ့်ငါးဆက်မှာ
 ကိုယ့်မျက်နှာကို အိုးမည်းသုတ်
 ကိုယ့်သမိုင်းကို အရုပ်ဆိုးအောင်
 လုပ်ခဲ့ကြတဲ့ သူတွေပေါ့ . . . ။

A GLANCE AT THE GREAT BAGAN!

Preface

Bagan was founded by King Thamondarit since beginning of the 1st century AD, and so far it has existed for two thousand years. When King Anawrahta 1044-1077 established the First Myanmar Union with the intention of promoting a good all-round development in every sector; first and foremost there arose Theravaddha Buddhism shining all over the empire as a result of his greatest achievement.

Thanks to our ancestors, without whose strenuous efforts in preserving those historic monuments scattered all over 42 square kilometers of Bagan, our national heritage could hardly be left intact.

Our proudest possession of the art of wall paintings architecture, wood carving, stone sculpture etc. remain as a marvel of ancient craftsmanship to the visitors and scholars from around the world. Since Bagan is inseparable from Myanmar and vice versa; we Myanmarers of course should know more about Bagan.

Customarily ancient people used to note measurements, weights and periods relating to significant matters and moments in words and verses for easier memorizing. Thus the following versified popular saying:-

The sound of bullock carts axles;

That brings about more and more noises:- was left and has been prevailing ever since.

Out of the four words of first stanza in Myanmar "Hlè-win-yo-than", the first three words stand for Wednesday and the last one for Friday. When put into seven days-a-week-names' equivalent numbers in Veda, these 4 words equate with 4446 in figures accordingly. Quite naturally it is very hard to know about the number of such a lot of pagodas. Hence to impart some knowledge to the readers to know more about outstanding pagodas, temples and caves, the relevant facts and data

are herewith mentioned in brief. However, it is admitted that this booklet as a matter of fact aims at high lighting just major features among some prominently varying stupas and temples.

In fact what a fascinating and fastidious craftsmanship of Myanmar's the one and only place where invaluable treasure troves got buried, ancient cultural city Bagan it is!

X X X X

Bagan

Bagan is but a site where accumulation of religious historical, cultural, archaeological and art treasures stored up, and for Myanmar it boasts one of the most famous art galleries in the world.

X X X X

Emergence of the Great Kingdom of Bagan.

After the destruction of Tharekhittara, Pyus moved to upcountry and settled there together with races migrating along Ayerwady from the northeast region. Thus King Thamondarit AD 107 began to build a city with the dwellers in 19 villages at Yonhluukyun that marked the first Bagan. It is situated in Nyanung Oo district, Mandalay division.

x x x x

Area of Bagan

Four miles to the south there lies Twinn village, from there 4 miles to the northeast Kondangyi village, then 2 ½ miles to the north Tetthe village, again 2 ½ miles to the east stone-cave tunnel lies, from there along Ayerwady 11 miles down to the starting point Twinn village, within a radius of 24 miles there scatter stupas, pagodas, caves, monasteries and temples discernible from afar.

Various kinds of structures:

1. Bell shaped stupas
2. Sinhalese dagaba-alike pagodas
3. One-storey cave structures
4. Two, three and four-storey buildings
5. Under ground tunnels
6. Single hall type Kalakyaungs
7. Monasteries
8. Pittakataik, Libraries
9. Theindaw, Simas

Various names of Bagan

1. Paukarrama
2. Arimaddana

3. Ponagama
4. Pyugama
5. Tampawady
6. Thiripissaya
7. Sanbumagama
8. Pakkupalasa
9. Nagaguttama
10. Paramapura
11. Samadinagama
12. Tampadesa
13. Velukarama
14. Pugarama
15. Pagan
16. Bagan

The Kingdom of Bagan had been reigned by 55 Kings consecutively and lasted 1262 years since AD 107 till 1369. However, in Myanmar era 646 during the reign of King Narathihapate, aptly called Taropyemin as he fled down the Ayerwady ahead of invading Mongol troops.

His flight caused civil and political unrest that led to gradual decline of Bagan's power. Despite great efforts by his successors, such as Kyawzwa, Sawnit and Sawmonit, the Kingdom of Bagan failed to gain former glory and at the time of the 55th last King Sawmonit it came to an end.

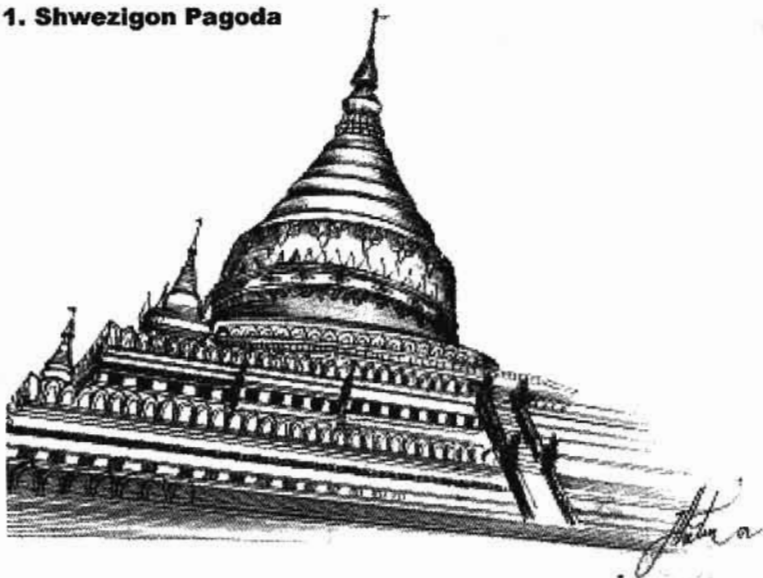

The list of the 55 Kings of Bagan period

1 st Bagan	1	Thamondarit	107-152AD	28	Shwe laung	744-753
	2	Yathekyang	152-167	29	Htuntwin	753-762
	3	Pyusawhti	167-242	30	Shwemhaut	762-785
	4	Himinyin	242-299	31	Monlat	785-802
	5	Paik Yinmin	299-324	32	Sawkhunhit	802-829
	6	Paikthinli	324-344	33	Khelu	829-846
2 nd Bagan	7	Thinlikyang	344-387	34	Pyinbya	846-878
	8	Kyaungdurit	387-412	35	Tannet	878-906
	9	Thihtan	412-439	36	Sale Ngakhwe	96-915
	10	Thuye	439-494	37	Theinkho	915-931
	11	Thamonpya	494-516	38	NyaungOo sawraham	931-964
3 rd Bagan	12	Thaktaing	516-523	39	Kunzaw Kyaungbyu	964-986
	13	Thinlikyangnge	523-532	40	Kyizo	968-992
	14	Thinlipaik	532-547	41	Sokkate	992-1044
	15	Khanlaung	547-557	42	Anawrahta	1044-1077
	16	Khanlat	557-569	43	Sawlu	1077-1084
	17	Htuntak	569-582	44	Kyansitha	1084-1113
	18	Htunpyit	582-598	45	Alaungsithu	1113-1167
	19	Htunchit	598-613	46	Narathu	1167-1171
	20	Poppa Sawrahan	613-640	47	Naratheinkha	1171-1174
	21	Shweonthi	640-652	48	Narapatithu	1174-1211
	22	Peikthon	652-660	49	Nadaungmya	1121-1234
	23	Peiktaung	660-710	50	Kyazwa	1234-1250
	24	Ngakhwe	710-716	51	Uzana	1250-1255
	25	Myinkywe	716-726	52	Narathihapate	1255-1287
26	Theinkha	726-734	53	Kyawzwa	1287-1325	
27	Theinswan	734-744	54	Sawnit	1325-1325	
			55	Sawmonit	1325-1369	

I. Monuments situated around NyangO

1. Shwezigon Pagoda

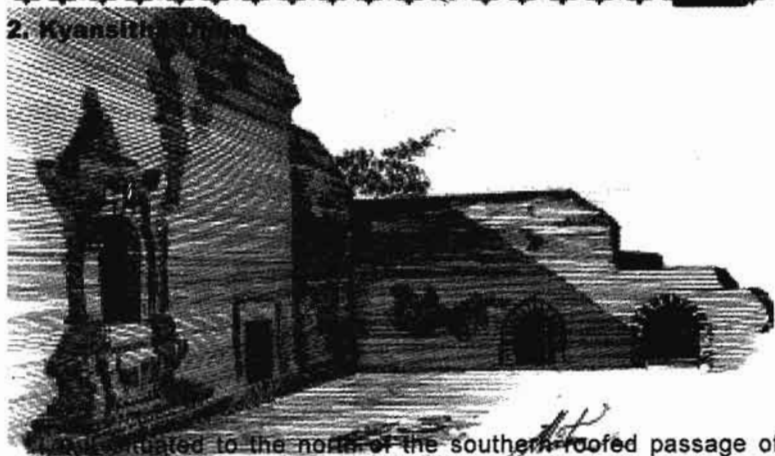
Located in the western part of NyaungOo, it had been built by the two great Kings, Anawrahta and Kyansitha since 11th century AD with its magnificent architecture Shwezigon obviously manifests a typical Myanmar pagoda.

Based on three square terraces, circle of the dome, bell shaped stupa rises, from the base up to the htidaw (umbrella) the structure stands more than 150 feet high. On each of the pagoda's 4 sides there is a niche each in which 13 feet high bronze statue of Buddha stands.

There are two stone inscriptions and three great bells cast in solid copper donated by King Kyansitha. Concerning the building of Shwezigon there are legends and inscriptions that speak of the enshrinement of the sacred relics of the tooth, collarbone and frontlet in Shwezigon.

2. Kyansitha

Located to the north of the southern-roofed passage of Shwezigon pagoda, it had been built by King Kyansitha since 11th century AD. It is low simple structure of brickwork with long dark corridors inside. It was evidently supposed to have been of the then Buddhist monks.

Interior wall paintings such as images of Buddha, his footprints, Buddhist monks and surprisingly inclusive of invading Mongol warriors.

3. Kyaukgu Umin Temple

Located to the north east of NyaungOo not far from the bank of Ayerwady river, it was first built by Kyansitha, and later removed and accomplished by King Narapatisithu.

Built on the base of rock formation, the structure was of brickwork consisting of ground storey surmounted by two flights of terraces with a stupa on top. Inside the cave there remain a large statue of Buddha, two disciple arahats and other small Buddha images all made up of carved stone slabs. Beside the large Buddha image there are wallpaintings depicting the process of Buddha's enlightenment.

4. Thamlweth Umin (Hidden-daughter cave)

It is situated to the north-east of Hnget pyitaung the hill where legend has that the bird-ogre was shot by the prince pyusawhti. The cave seems to have been built and given the name in the time of King Pyusawhti who slew the mythical bird-ogre with his mystic bow.

5. Hmyatha Umin

It is situated to the north of Thamiwhet Umin and close to each other. The caves and underground tunnels were man-made, hewn out of the rock by hand. Quiet and cool, conducive to prayer and recitation, it looked an abode of monks.

Buddha statues inside the tunnels seemed to have been sculptured at the time of construction of tunnels.

6. Sapada Pagoda

In honour of the venerable Sapada born in Sapada village near Patheingyi who had studied pitaka in Sri Lanka, the stupa was thus named after him. It was built at the time of King Narapatisithu. So identical to that of Htuparama design at Anurada, Sri Lanka that the Sapada pagoda represents a landmark in the religious history of two countries, Sri Lanka and Myanmar.

7. Thetkyamuin Temple

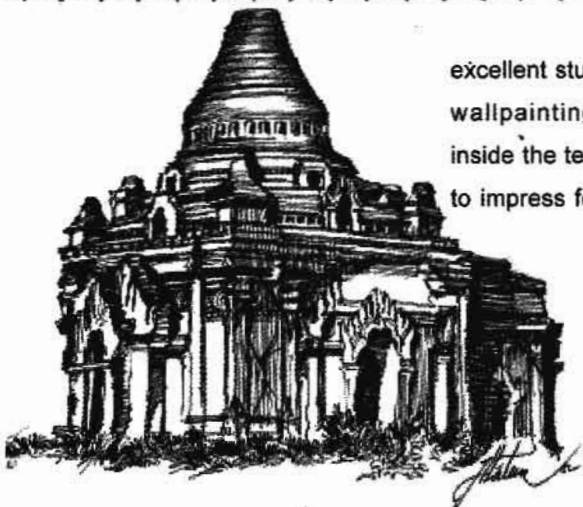

Located to the north of NyaungOo, it was built during the reign of Narapatisithu in 12th century AD. It is a square structure with entrances on all 4 sides, the archway protruding on the western side. Inside the temple measuring 24 feet wide, there stands a large Buddha statue in the centre.

Wallpaintings displaying scenes from the Jataka, the Buddhist missions sent far afield to propagate their faith by King Asoka, and the pictures of all the 28th Buddhas proved to be highly artistic, and stucco-carved decorations around the doorway perfected an art of high excellence.

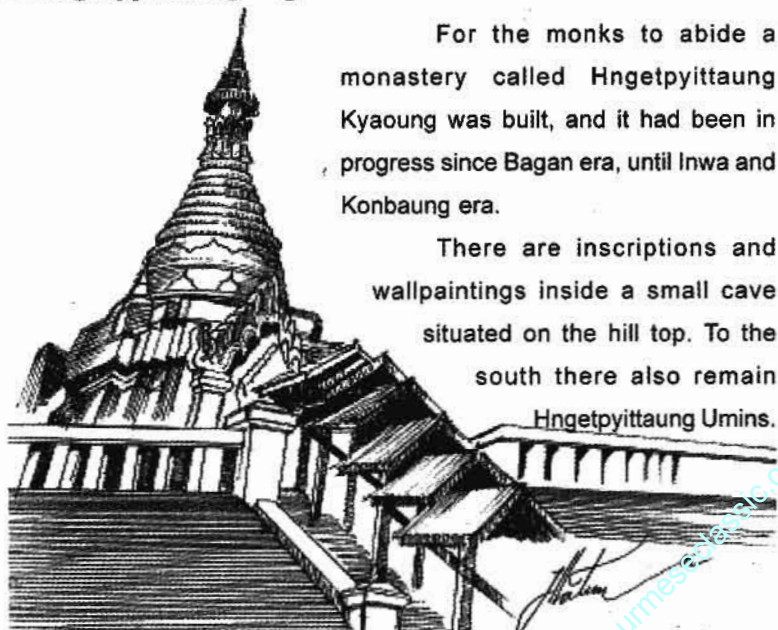
8. Kondawgyi Temple

Probably it was given the name Kondawgyi (Great Holy Mound) since it had been situated on a mound not far from Thetkyamuin. The main square block was surmounted by the flight of terraces, and a large stupa rose above the terraces.

The sight of excellent stucco-carvings and wallpaintings around and inside the temple never failed to impress foreign tourists.

9. Hngetyittaung Pagoda

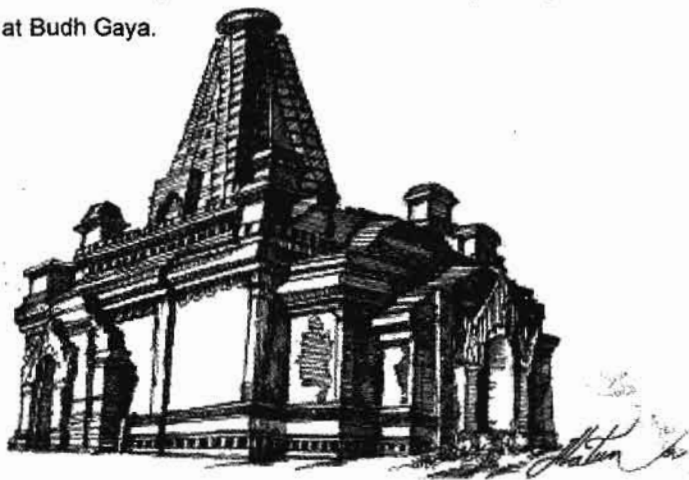
For the monks to abide a monastery called Hngetyittaung Kyaoung was built, and it had been in progress since Bagan era, until Inwa and Konbaung era.

There are inscriptions and wallpaintings inside a small cave situated on the hill top. To the south there also remain Hngetyittaung Umins.

II. Monuments around Wetkyi-in

10. Gubyaukgyi Temple (Wetkyi-in)

Situated to the southeast of Wetkyi-in village, it had been built by King Nadaungmya since 13th century AD. Pyramid-like spire based on the main square block was no doubt inspired by Mahabodhi temple at Budh Gaya.

Inside the temple there are paintings of scenes of episodes from Jatakas are depicted in pictures and each scene is painted on a small square panel. One big footprint of Buddha is painted on the hall ceiling. On the wall Buddha's throne there painted pictures of an army of evil spirits led by Mara, the Chief Devil.

11. Htilominlo Temple

Situated on the rightside of the broad road to NyaungOo, it was built by King Nadaungmya in 1218 AD. It is also called in Pali Tilokamingala; Blessing of the three words.

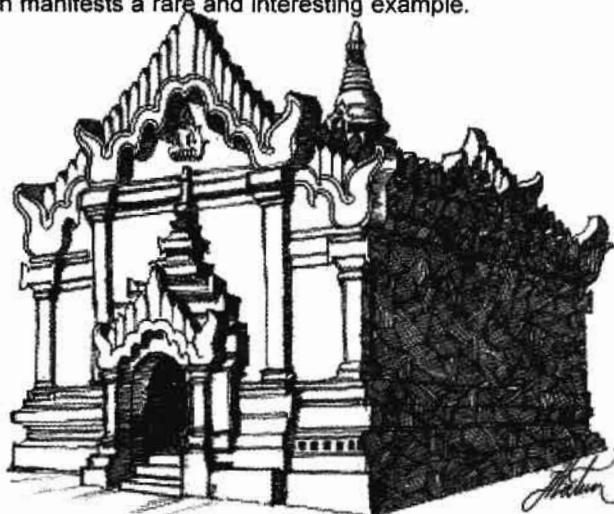
Htilominlo Temple is a large one with a main entrance hall facing east and three archways on other three sides. It is a two storeyed temple

having four image of Buddha in each of ground storey and upper storey. Flight of terraces faced with pieces of sandstone glazed in green, rose above the upper storey.

Its wallpaintings are not well preserved. Some parts of the wall are white washed, and big elephants are painted on them.

12. U Pli-Thein (Sima)

U Pali-Thein takes its name from a monk called U Pali. Since few ordination halls of Bagan period remain in good repair, the U Pali-Thein manifests a rare and interesting example.

The wallpaintings and Buddha images are supposed to be a work of 18th century AD.

13. Alodawpyi Pagoda

It is on the north side of the broad road to NyaungOo, built by King Kyansitha in 11th century AD. Inside the cave there remain four Buddha images. The pictures on the walls have Mon gloss, and the

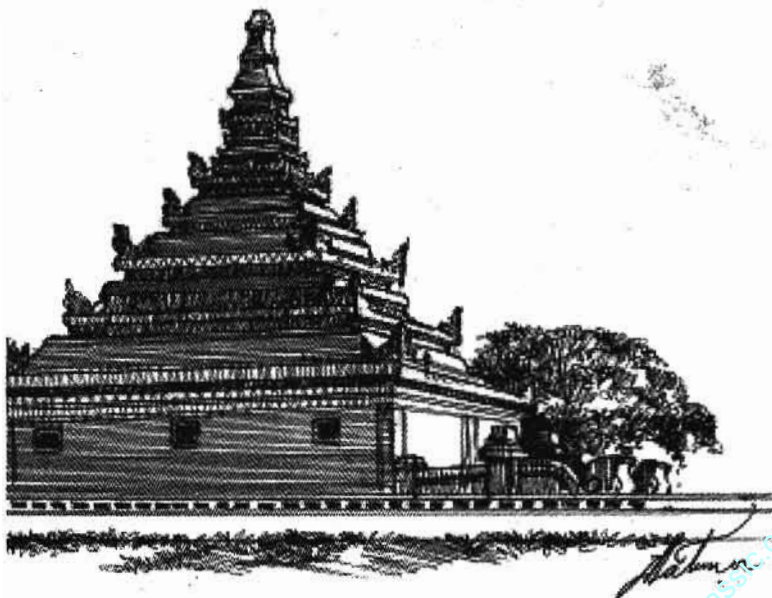
descriptions express much more in detail than those of Myingaba Gubyaukgyi.

Damaged by a strong earth quake in 1975, it was renovated by venerable monk U Aria Wintha, and it becomes a pagoda of great renown ever since.

III. Inside old Bagan city and along the main road

14. Pitakattaik (Library)

Situated near the Tharapa Gate on the Westside of it, it was built by King Anawrahta to house the thirty sets of Pitaka which he brought from Thaton together with captive King Manuha from Thaton.

Its wallpaintings are not well preserved. Some parts of the wall are white washed, and big elephants are painted on them.

15. Thatbinnyu Temple.

Situated inside old Bagan city, it was build King Aloungsithu in about 1155AD. It stands the largest and tallest among other

pagodas. Outwardly it looks like two storeyed temple, however, it is actually four storeyed.

It is regrettable that a number of mural paintings had disappeared under the whitewash.

To the south west of Thatbinnyu in a monastery compound there remain two massive stone pillars

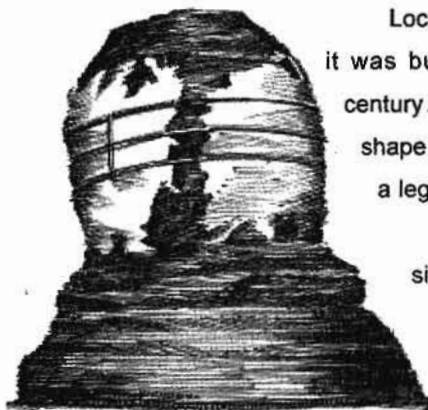
to support the huge

bronze bell cast of pure copper, 10000 adula in weight.

16. Ngakywe Nadaung Pagoda

Located to the north of Thatbinnyu, it was built by King Thayemin in 10th century AD. The Pagoda was built in the shape of the ear ornament of Ngakywe, a legendary strong man of Bagan.

Design of the structure similar to that of the Bawbawgyi pagoda of Tharekhittare, the work seems to date during the reign of King Taungthugyi.

17. Nathlaung Kyaung Temple

Located to the west of Thatbinnyu it was built by King Kyansitha in 11th century AD. Now the temple is much damaged, however, what remains is merely the main hall and the superstructure.

Inside the Temple a central pillar supports the superstructure.

On each side of the pillars are alcoves adorned with pilasters to hold the images of Vishnu. The only Hindu temple at Bagan, Nathlaung Kyaung was probably built to accommodate the religious needs of Bramin artisans who came to reside at Bagan.

18. Pahtothamya Temple

The Pahto-thamya is a temple of early style. It consists of main block 90 feet square, adjoined by a vaulted hall. Above three flights of terraces a dome rises.

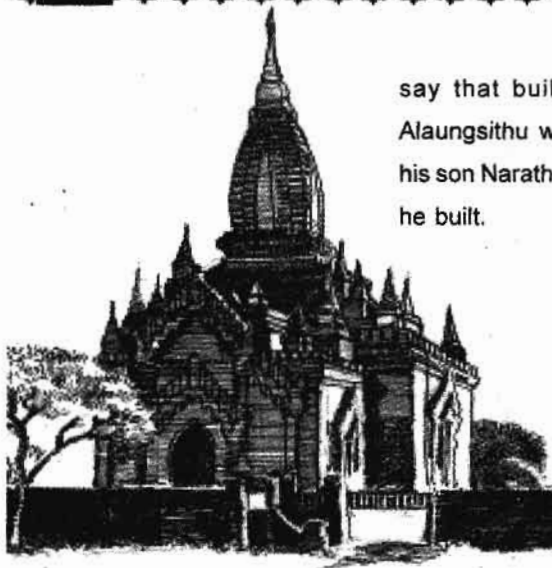

Niches in the interior walls hold stone images of the Buddha, and there are mural paintings and inscriptions in Mon. It is traditionally believed that it was built by King NyaungOo Sawrahan in 11th century AD.

19. Shwegugyi Temple

Situated inside old Bagan, to the north of Tharapa Gate, it was built by King Alaungsithu in 1141 AD. Set into the inner walls is an inscription on two stone slabs in Pali. It also records the constructions of Shwegugyi which began in May and completed in December 1131 taking seven months.

The chronicles say that builder of the temple Alaungsithu was assassinated by his son Narathu in the same temple he built.

20. Tharapa Gate

King Pyinbya established the walled city of Bagan with 12 gates; however, the Tharapa Gate is the one and only left now. In front of the Gate are two massive shrines containing images of the Mahagiri spirits, brother Nga Tintde on the left and sister Thonbanhla on the right.

The remaining right side wall discloses the construction to be quite amazing. It is made up of double-layered wall in which there lies secret passage leading to the palace as a safe exit.

21. Kadawpalin Temple (Throne of obeisance)

As the site of construction of the Kadawpalin is where King Alaungsithu made obeisance to his forefathers. Thus it has been traditionally called the Kadawpalin. It was first built by King Narapañsithu, but left unfinished, and his successor son, King Nadaungmya completed it.

From the base structure to the uppermost stupa top it is 180 feet high. It is a double storeyed temple with porticos on four sides, the main entrance is larger than others, and facing east. In each of the two storeys there is a large seated image of Buddha.

22. Mahabodhi Temple

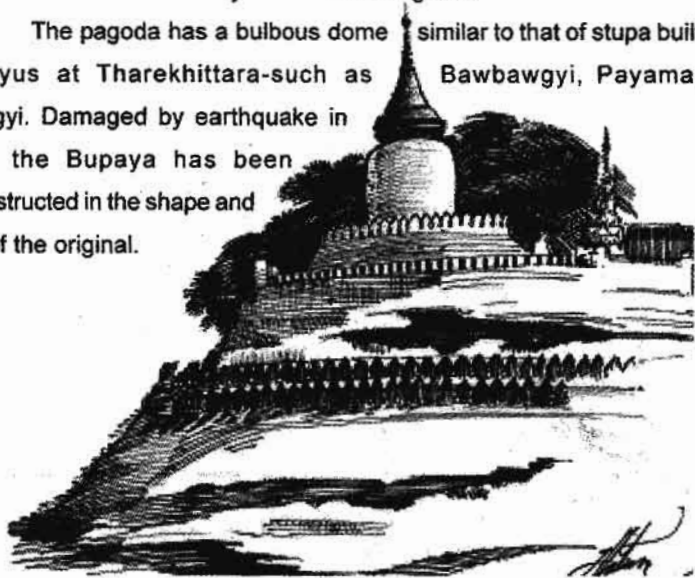
It is made a replica of the Mahabodhi Temple of Budh Gaya where the bodhi tree grows under which the Lord Buddha attained Enlightenment. It was built by King Nadaungmy ain 1215 AD. The entrance of the temple faces east like the original at Budh Gaya.

Inside the temple there remain two large images of Buddha in each of the storeys, ground and upper. Above the base structure of quadrangular block there rises a pyramidal spire with niches containing 465 small images of Buddha.

23. Bupaya

Situated in the north of old Bagan, perched on the curved bank of Ayerwady river, it was built by King Pyusawhti during 3rd century AD. Since its shape so silimalar to gourd fruit vegetable that Bupaya takes its name from the "Bu" in Myanmar which is gourd.

The pagoda has a bulbous dome similar to that of stupa built by Pyus at Tharekhittara-such as Bawbawgyi, Payama, Payagyi. Damaged by earthquake in 1975 the Bupaya has been reconstructed in the shape and size of the original.

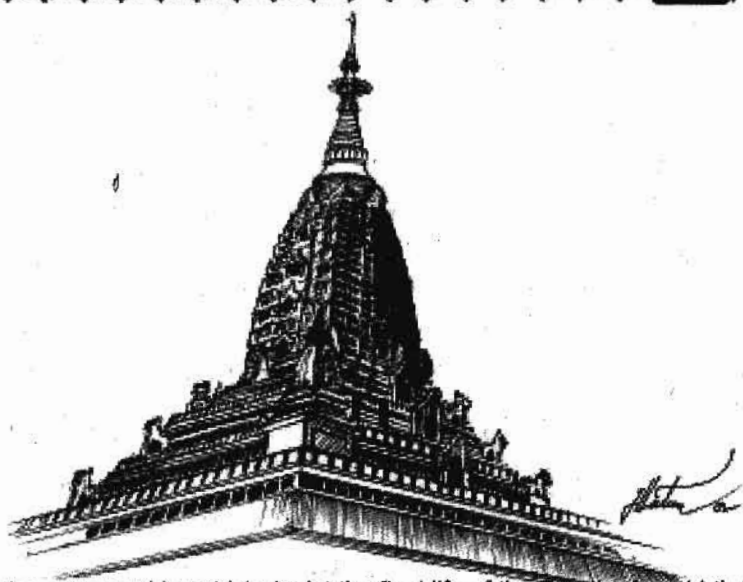

24. Ananda Temple

Located in the northeast of Tharapa Gate, it was built by King Kyansitha in 1090 AD. The structure has spot lighted perfect achievement of early style of the temple architecture. Inside the main block two narrow vaulted corridors run parallel to each other along the four sides. The block of masonry in the centre that support the super structure above, has a tall alcove on each of its four sides with each of four standing images of Buddha, 31 feet tall.

The corridors are full of niches which house small stone images of the Buddha. A series of eighty reliefs in the two lower tiers of niches in

the outer corridor which depict the final life of the Buddha from birth to his Enlightenment is well worth noting.

There is a vast collection of green glazed terracotta plaques in the Ananda which depict Buddha's victory over Mara, the Evil spirit and his army, and the Buddha's 550 lesser lives and 10 major lives of Jataka.

25. Bagan Museum

Learned scholar Mr. Taw Sein Kho, the superintendent, Archaeological survey established the very first Archaeological museum at Ananda temple in 1904. Then the Department of Archaeology built an octagonal structure to the north of Kadawpalin temple in October 1979.

Again a new Archaeological museum was constructed in 1995, and opened on the 17th April of 1998. There include one special exhibition hall and other eight halls specifically exhibiting the Buddha images, wall paintings, fine arts, architecture, and literature of Bagan era.

IV. Monuments at Minnanthu and Phwasaw villages

26 . Sulamani

Located to the south of Minnanthu village it was built during the reign of King Narapatisithu. The Sulamani consists of two storeys with porches on all four sides, however, the main entrance facing east is extending further than the others.

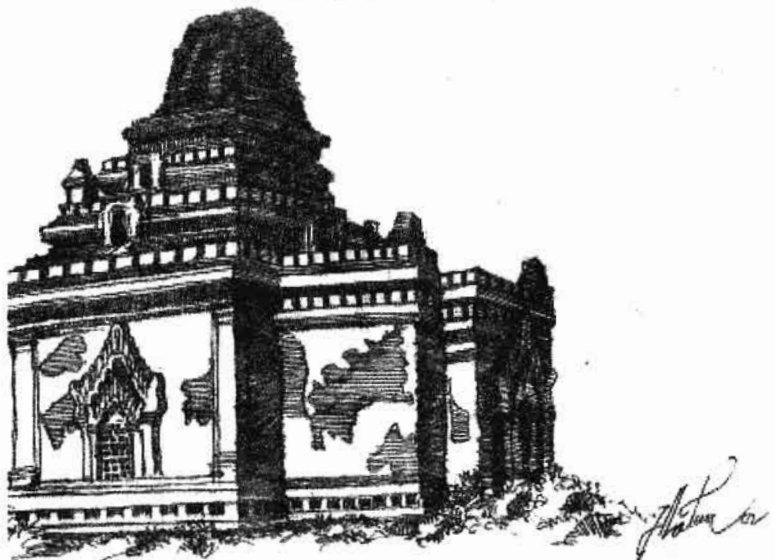

Both storeys are surmounted by the flight of wide tarraces with small stupas at the corners. Glazed tarracotta plaques of different sizes and patterns decorate the terraces. The inner walls of the temple are decorated with paintings of late 12th century as well as 15th century. All are in a good state of preservation.

27. Loka Hteikpan Temple

Located a furlong away to the north of Shwesandaw, it was built by King Alaungsithu in 11th century. Fortunately the interior decorations of paints and inscriptions remain almost intact. Using UNESCO chemicals all pictures now appear almost new. The inscriptions in Mon and Myanmar

express about the 28 Buddhas and the Gautama Buddha's ten previous major lives of the jataka.

28. Mingala Pagoda

King Narathihapate first began building the Mingalazedi in 1268, and stopped for a long while as a prophecy arose that:- "The pagoda is finished, the Kingdom is disintegrated."

Only when the venerable monk Panthagu came and reproached the King gently, Narathihapate resumed the work and thus construction completed after a long lapse of six years.

Design of the structure is taken as the prototype of the Shwezigon. The Mingalazedi has green glazed jataka plaques of about 1250 AD. However, a visiting geologist Fritz von Noefling took over a hundred of the best plaques to Berlin in 1891. At present about 320 jataka plaques remain on the pagoda.

V. Monuments at Myingaba

29. Gubyaukgyi (Myingaba)

Situated to the north of Myingaba village, the Gubyaukgyi was built by the prince Rajakuma in 1113 AD. In the last days of the sick King Kyansitha, his son, heir-apparent Rajakuma made an image of Buddha all of gold, and enshrined in the Gubyaukgyi dedicating it to the King.

Gubyaukgyi is noted for the paintings of earliest Bagan. They are of some interest because they are the Mahayanis kind of pictures in a hall essentially Hinayanist.

There are two identical texts of the dedicatory inscriptions, but unfortunately one of which is damaged. Sometimes referred to as the Myazedi inscriptions for it was first found near the adjoining Myazedi pagoda. The inscription is in Mon, Myanmar, Pyu and Pali, and is one of the earliest inscription in Myanmar.

30. Apeyadana Temple

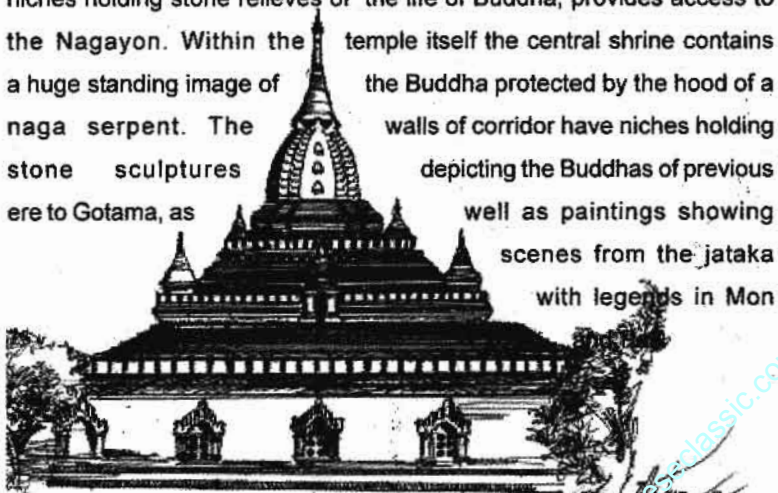
Located to the south of Myingaba village, it was built by King Kyansitha in 11th century. Tradition says the site of the Apeyadana is to mark the place where Apeyadana came to wait for her husband Kyansitha when he was hiding from the wrath of King sawlu.

The Apeyadana has a main square block with a portico projecting to the north, and slopping roofs and terraces rise above it. At the top the dome of the stupa is low and bell-shaped. There is a seated image of the Buddha in a recess on the northern side of the central block. The vaulted corridor runs around the central block, dimly lit by three perforated windows on each side of the outer walls. The Apeyadana has Brahmanic, Tantric and Unconventional wall paintings pertaining not to the pure Theravada.

31. Nagayon Temple

Situated just across the road from Apeyadana built by King Kyansitha, the Nagayon foreshadows his crowning achievement, the Arnanda. There are the same slopping roofs, the same terraces, the same corner stupas, the same spire and the same stupa finial.

A portico in the north paved with green glazed stones and the niches holding stone reliefs of the life of Buddha, provides access to the Nagayon. Within the temple itself the central shrine contains a huge standing image of the Buddha protected by the hood of a naga serpent. The walls of corridor have niches holding stone sculptures depicting the Buddhas of previous ere to Gotama, as well as paintings showing scenes from the jataka with legends in Mon

32. Myazedi (Emerald Pagoda)

Located to the north of Myingaba village close to the Gubyaukgyi, the Myazedi pagoda was built by the Prince Rajakuma, son of King Kyansitha, in the Myanmar era 475. The outstanding inscription in Mon, Myanmar, Pyu and Pali was found near Myazedi. Thus it is popularly referred to as Myazedi inscription which attract the attentions of scholars most.

33. Manuha

Located on the main road of Bagan it was built by the captive King Manuha in 1067 AD. The Manuha Temple is a square structure with the upper storey smaller than the ground one. There are several stupas on the roof of the structure. Inside the temple there remain three seated images of the Buddha.

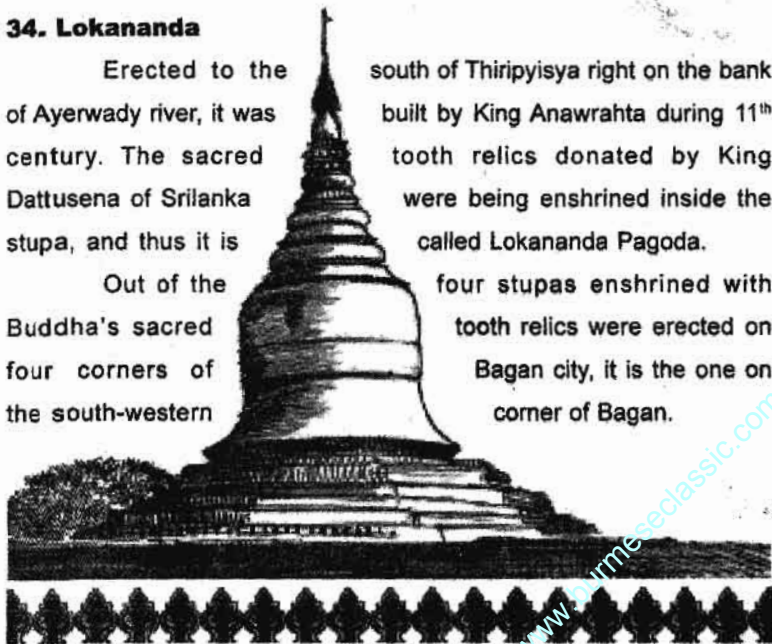
34. Lokananda

Erected to the south of Thiripyisya right on the bank of Ayerwady river, it was built by King Anawrahta during 11th century. The sacred Dattusena of Srilanka stupa, and thus it is

Out of the Buddha's sacred four corners of the south-western

south of Thiripyisya right on the bank built by King Anawrahta during 11th century. The sacred tooth relics donated by King were being enshrined inside the called Lokananda Pagoda.

four stupas enshrined with tooth relics were erected on Bagan city, it is the one on corner of Bagan.

35. Tantkyitaung Stupa

Located on the west side across the Ayerwady river, it was built by King Anawrahta, and maintained by his successor Kings, Kyansitha, Narapatisithu, Nadaungmya and Narathihapate.

It is popularly believed that one would have prayers answered, thereafter more and more pilgrims used to go and get their wishes fulfilled.

36. Taywintaung Pagoda

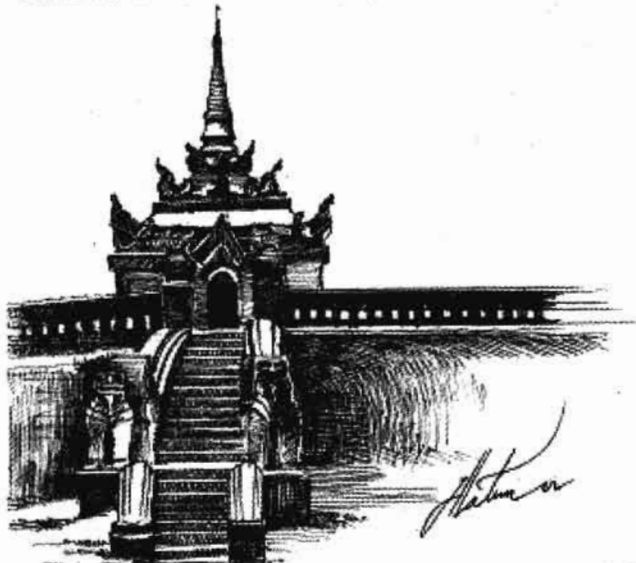
Erected on a hilltop based on thirty two elephants, the stupa was built by King Anawrahta during 11th century. From the hillside where mortar road ends along the ascending passage, the stone sculptures of lord Buddha and his disciple Arahats depict their march of the Dhamma journey to Sunapranta State.

At the foot of hill there remain several stone caves wherein the most Reverend Shin Arahan was supposed to have practiced insight meditation, and an old Sima donated by Sawrahan.

On the west side foot of hill the Myakan (Emerald Pond) and the inscription post erected nearby reveals to the scholars and historians that it is another interesting feature of the spot like Myazedi.

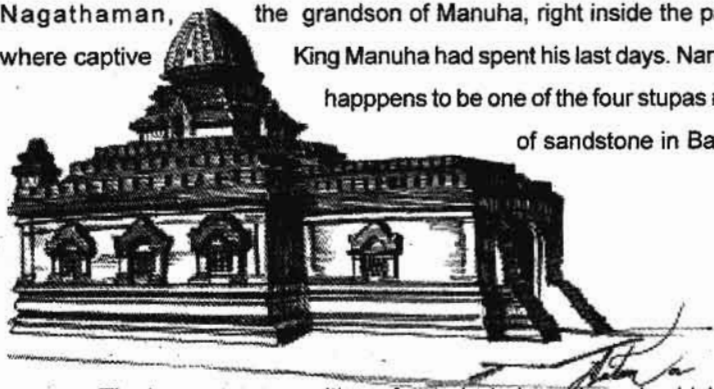
37. Fire - avoid Temple

Situated to the west of Pahtothamya Temple, it was built by king Narapati sithu in 1174 AD. There remains a stupa arising above the decorated roofs at the centre of rectangular platform. However, the structure had been completely renovated by a monk named Pyinnya Delkba since 1178.

38. Nanpaya

Located to the south - west of Manuha pagoda, it was built by Nagathamana, the grandson of Manuha, right inside the palace where captive King Manuha had spent his last days. Nanpaya happens to be one of the four stupas made of sandstone in Bagan.

The base structure with perforated windows through which light and air penetrate into passageway and inner walls on which stone reliefs and murals proudly highlight the workmanship of Bagan period.

39. Dhammarajaka Pagoda

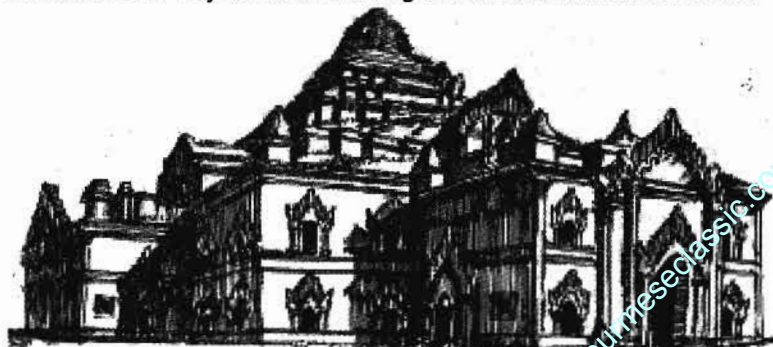
Situated to the south-west of Phwa Saw village, it was build by king Narapatisithu in Myanmar era 560. Like shwezigon it is discernible vividly from afar. Unlike other conventional designs it is pentagonal at the base where 5 Buddha images remain on each side.

Inside the hall wallpaintings and glazed plaques depict the previous life stories of the Buddha.

40. Dhammayangyi

Situated on the north side of the road to Minnamthu village, it was built in 1171 by the notorious king Narathu who murdered his own

father, his brother and his wife. In order to conciliate or compensate for his sins, he built such a mammoth temple with it's inner passageway and ventilation shafts closed thereby setting a puzzle for later generations.

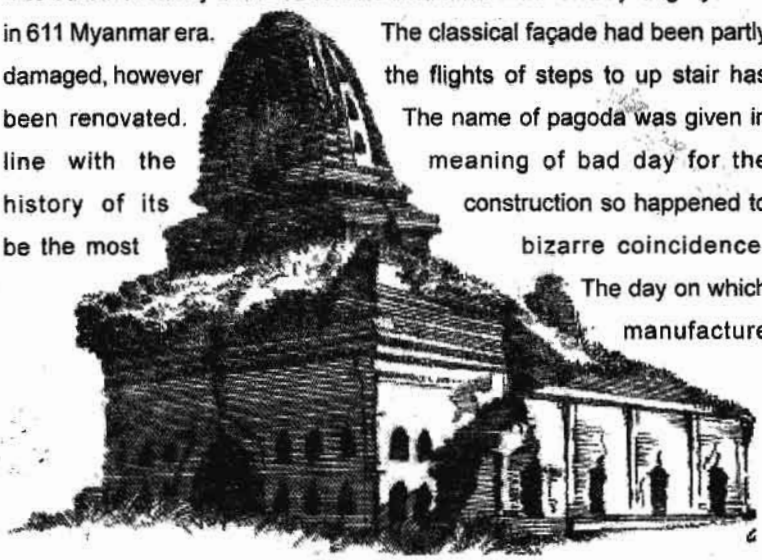
However, workmanship of the temple happened to be incredibly marvelous. The image of Buddha in the eastern hall was sculptured out of a single marble slab. In the northern hall there is a rectangular stone pillar with inscription reading the donation list of one Ah Sawlat.

41. Pyatthada pagoda

Located on the south side of road to west Phwasaw village, it was built in memory of the venerable Dhamma Thirimaha by king Kyaswa in 611 Myanmar era.

The classical façade had been partly damaged, however the flights of steps to up stair has been renovated. The name of pagoda was given in line with the history of its be the most

The name of pagoda was given in meaning of bad day for the construction so happened to be a bizarre coincidence.

The day on which manufacture

of bricks began, the day on which foundation stone laid, and all the memorable working days relating to the construction fell on the same day, Pyatthada popularly regarded as the bad day.

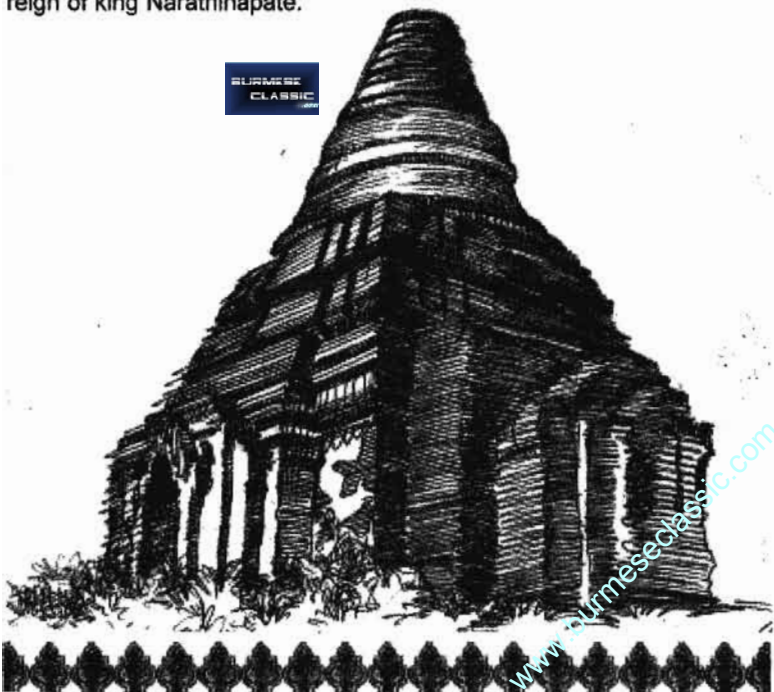

On account of his own unforgivable sins and wrongdoings, the donor king Kyaswa could not survive the completion of unpleasantly named pagoda Pyatthada. He died a violent death thereby leaving the pagoda construction unfinished.

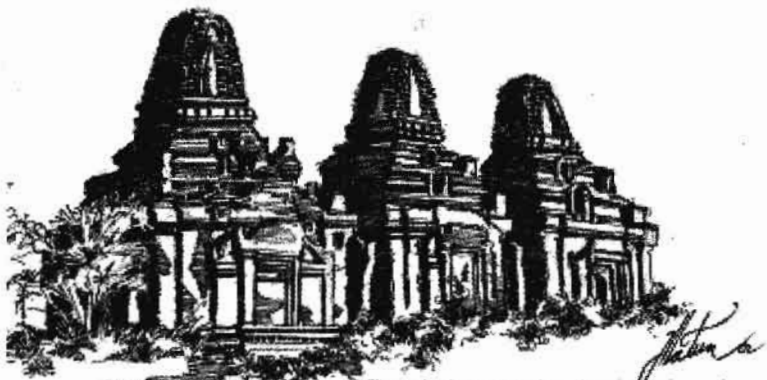
42. Namdamyinnya pagoda

It was situated to the north of Minnanthu village. There are masterpiece painting of the old Bagan remain still intact in the temple. Apart from paintings of Buddha's usual life stories, there also are Mara's (the evil spirit) daughters scantily dressed in different postures seducing the Lord Buddha in vain.

The temple is so rich with the works of art it could be termed the art gallery. It was a place wherein the venerable Monk Nanda Pyinnya had lived for 17 years from 621 till 638 Myanmar era during the reign of king Narathihapate.

43. Phayathonzu

Situated to the south of Thanbula pagoda, the identical three pagodas triplet is one of the most interesting structure of old Bagan, for the name of donor is still unknown. It is assumed that the pagodas were left unfinished as the king and people fled the country when the Mongol Army invaded Bagan.

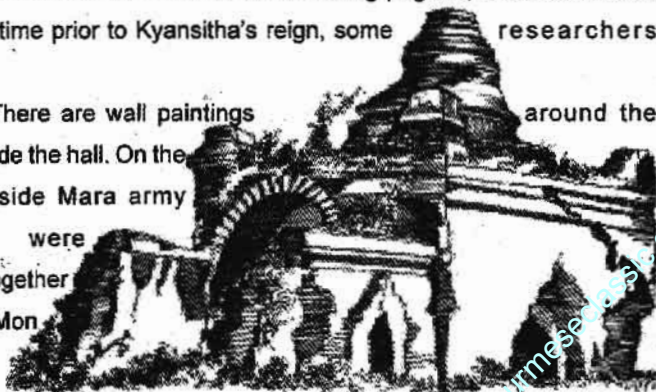
There are fascinating wall paintings inside the eastern pagoda and the middle one, but none in the western pagoda.

44. Gupizatgyi Pagoda

Located to the north of Shwetsaung pagoda, it had been built since the time prior to Kyansitha's reign, some researchers assumed.

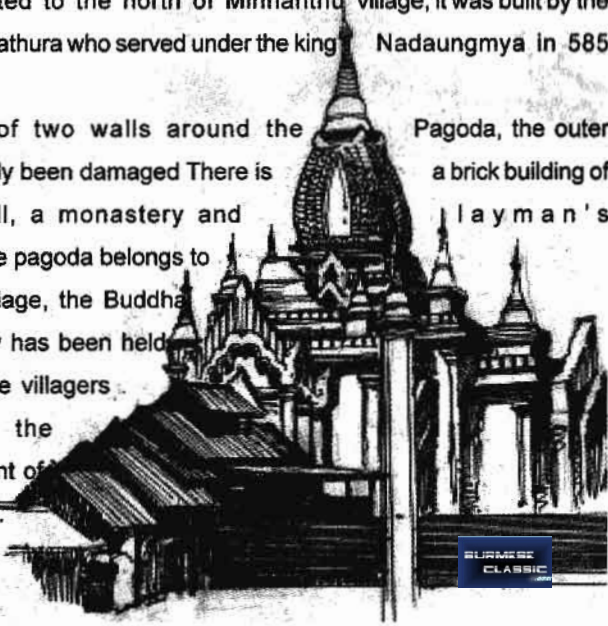
There are wall paintings around the pillars inside the hall. On the western side Mara army Pictures were painted together with old Mon letters.

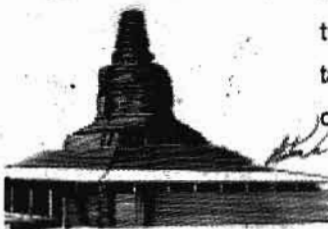
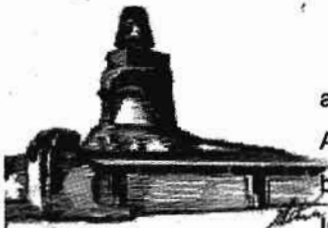
45. Laymyethna Gu Paya

Situated to the north of Minnanthu village, it was built by the minister Anandathura who served under the king Nadaungmya in 585 Myanmar era.

Out of two walls around the Pagoda, the outer one had already been damaged. There is a brick building of Dhamma Hall, a monastery and layman's dwelling. As the pagoda belongs to Minnamthu village, the Buddha puja ceremony has been held annually by the villagers ever since the accomplishment of its construction.

46. East Petleik and West Petleik Pagodas

The two Petleik Pagodas were assumed to have been built by the king Anawrahta (1044-1077). Like twin pagodas both possess identical shape and structure. In the galler-like cloister around the base of two pagodas, there remain earthen terracotta plaques depicting the life story of Buddha.

HTEIK TIN THET

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ မှန်နန်းရာဇဝင် (ပထမတွဲ)
- ၂။ ဗိုကော၊ ဦး (ပုဂံသုတေသနလမ်းညွှန်)
- ၃။ သန်းထွန်း၊ ဒေါက်တာ (အသစ်မြင်ဗမာ့သမိုင်း)
ပုဂံလက်သစ်၊ ခေတ်ဟောင်းမြန်မာရာဇဝင်
- ၄။ ပါရဂူ (ပုဂံခရီးသည်)
- ၅။ လှသမိန် (ပုဂံခေတ်မြင်ကွင်းကျယ်)
- ၆။ ငြိမ်းမောင်၊ ဦး (ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ)
(ပထမတွဲ/ဒုတိယတွဲ/တတိယတွဲ)
- ၇။ အောင်ကြိုင်၊ မင်းဘူး (ပုဂံခေတ်ဗိသုကာလက်ရာများ)
- ၈။ ကိုကို သုတေသန (ဘုရားစုံဖူးမယ်)
- ၉။ မျိုးညွှန်၊ ဦး (ပုဂံစေတီပုထိုးများ၏ ဗိသုကာနှင့်လက်ရာများ)
- ၁၀။ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန
(ရှင်အရဟံအုတ်ကျောင်းပြုပြင်တည်ဆောက်မှုမှတ်တမ်း)
- ၁၁။ ကျော်သက်၊ ဒေါက်တာ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း)
- ၁၂။ သန်းထွန်း၊ ဒေါက်တာ (မြန်မာဗုဒ္ဓသာသနိကဏနုပညာလက်ရာ)
- ၁၃။ မတင်ဝင်း၊ ဒေါက်တာ (ဇာတိနဲ့ အစဉ်အလာ)
- ၁၄။ စန်း၊ ဦး ရှေးဟောင်းသုတေသန (ယဉ်ကျေးမှုရေးရာဆယ်နှစ်တာ)
- ၁၅။ စာရေးဆရာစုံ (ပုဂံ)
- ၁၆။ SUN RISE (ကျွန်ုပ်တို့၏သမိုင်းထဲက ပုဂံ)
- ၁၇။ DEPARTMENT OF HISTORY
(GLIMPSES OF GLORIOUS PAGAN)
- ၁၈။ တော်စိန်ခိုင် ARCHAEOLOGICAL NOTES ON PAGAN
- ၁၉။ မြတ်သွင်၊ ဦး
(ပုဂံမြို့ရှိ ထင်ရှားကြီးကျယ်သောဘုရားကြီး (၂) ဆူ၏ သမိုင်း)
- ၂၀။ ရေနံ့သာဝင်းမောင် (ရာစုဆယ်ပြန် ပုဂံ သွားလမ်းညွှန်)

မြန်မာတွေရဲ့ အသည်းနှလုံးမှာ

ပုဂံဟာ အယ်တော့မှနေမဝင်

တသွင်သွင်စီးနေတဲ့ ရော့တီလို

နပျိုတာဝရ လှပလို့နေပေးဦးမယ် . . .

